

1978 மார்ச் 16] [திரு. கே. இராஜா முகமது]

கொள்முதல் செய்கிறோம். மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை தான் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்ற விதியோ, கட்டாய நிலையோ கிடையாது. தேவையையொட்டிக் கொள்முதல் செய்து வருகிறோம். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் துணிகளைத் தாங்களே விற்பனை செய்வதற்கு அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(6) 1978-79-ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும், வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை—மற்றும்

(ஆ) கோரிக்கை எண் 16—தியணைப்புப் பணிகள்—
தொடர்ச்சி.

*திரு. இரா. அமிர்தராஜ் : சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வரவர்களின் காவல் துறை, தீ அணைப்புப் பணிகள் குறித்த மானியக் கோரிக்கைகளைப் பாராட்டிப் பேசுகின்ற வாய்ப்பு தந்தமைக்காக என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை).

நேற்றைய தினம் பேசிய உறுப்பினர்களெல்லாம் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் தான் காவல் துறையிலே குறுக்கீடுகள் செய்வதாக எல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த நேரத்திலே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திருச்சி மாவட்டம் அன்பிலில் நடந்த கொலை வழக்கில் முதலாவதாகக் கொடுக்கப்பட்ட எப். ஐ. ஆர். என்று சொல்லப்படும் முதல் தகவல் அறிக்கையில் முன்னாள் அமைச்சர் அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்களுடைய மாமனாரின் பெயர் இடம் பெற்றிருந்தது. ஆனால் வழக்கு மன்றத்திலே வழக்கு தொடரும் நேரத்தில் அவருடைய பெயர் அங்கே எடுபட்டுப் போய் மற்றவர்கள் மீது வழக்கு தொடர்ந்த காரணத்தினால் அந்த வழக்கு நிரூபிக்கப்படாமல் போனதோடு மட்டுமல்ல, அந்த வழக்கின் தீர்ப்பை வழங்கும் நேரத்தில் நீதிபதி அவர்கள் இந்த வழக்கில் உண்மையான குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் போனதற்குக் காரணமே முதலில் அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்ட பெயர்

[திரு. இரா. அமிர்தராஜ்]

[1978 மார்ச் 16]

பிறகு இல்லாமல் போனது தான் என்று அந்த வழக்கைத் தொடர்ந்த காவல் துறை மீது அவர்கள் கண்டனம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களெல்லாம் பிரேமபாய் கொலை வழக்கைப் பற்றி மிகவும் விஸ்தாரமாகப் பேசினார்கள். அதில் குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை என்று இந்த அரசின் மீது குற்றம் சுமத்தினார்கள். இங்கே நான் ஒன்றைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

பூலாவரி சுகுமாரன் கொலை வழக்கில் எந்த துப்புத் துலக்கினார்கள்? என்ன வழக்கு தொடரப்பட்டது? இதுவரை கொலை செய்தவர்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டார்களா? என்று அந்த நண்பர்களைப் பார்த்துக் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், இன்றையதினம் இந்த அரசு அந்த பூலாவரி சுகுமாரன் கொலை வழக்கை, புரட்சித் தலைவரின் அரசுதான் துப்புத் துலக்கி, வழக்கு தொடர ஆவன செய்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பாராட்டாமலிருக்க முடியாது.

அதே போல, இன்னும் ஒன்றை நான் குறிப்பிட வேண்டும். அரசியல் குறுக்கீடு என்று குறிப்பிடுகிறவர்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே நியமிக்கப்பட்ட காவல் துறை அதிகாரிகள் இன்னும் அந்த இயக்கத்தின் விசுவாசிகளாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தால்.....

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, குறுக்கிடுவதற்காக நான் வருந்துகிறேன். இப்பொழுது வந்திருக்கிற அரசாங்கம் பூலாவரி சுகுமாரன் வழக்கை ரீ ஓப்பன் பண்ணியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை எம்ர்ஜன்ஸி அரசுதான் ரீ ஓப்பன் பண்ணியிருக்கிறது. அதை இந்த அரசு கைவிட்டிருக்க வேண்டும், கைவிடவில்லை. அதுதான் உங்கள் தப்பு.

திரு. இரா. அமிர்தராஜ் : இன்னும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்கள்தான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நெல்லை மாவட்டத்தில், ஒருசில இடங்களில் பழுதுபட்ட இடங்களில் காவல் துறை நிலையங்கள் இயங்குவதால் அவற்றைப் புதுப்பிக்கப்பட்ட அல்லது புதிய கட்டிடங்களுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 16]

[திரு. இரா. அமிர்தராஜ்]

குறிப்பாக, திருநெல்வேலியிலுள்ள பனகுடி பகுதியிலே உள்ள காவல் துறை நிலையம், மிகவும் பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்ததோடு மட்டுமல்ல, அதிகமான காவலர்கள் வேலை செய்கிற அந்த நிலையம் மிகவும் பழுதுபட்ட கட்டடத்தில் சிறிய கட்டடத்தில் இருக்கிற காரணத்தால், அதற்குப் புதிய கட்டடம் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னும் ஒன்றை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய திருச்செந்தூர் தொகுதியில் தீயணைப்பு நிலையம் இல்லாத காரணத்தால், அந்தப் பகுதியிலே திடீரென தீ விபத்துக்கள் ஏற்பட்டால், தீயணைப்பு நிலையத்தை அணுகி, அந்தத் தீயைத் தடுப்பதற்கு வசதி வாய்ப்பு இல்லாமலிருக்கிறது. காரணம், ஏறத்தாழ 36 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள, தூத்துக்குடி, அல்லது திருநெல்வேலி போன்ற நகரங்களில் தான் தீயணைப்பு நிலையங்களிருக்கின்ற காரணத்தால் 36, 35 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள எங்கள் பகுதியில் தீ விபத்து ஏற்பட்டால், காலதாமதம் அதிகமாகிற காரணத்தால் சேதம் அதிகமாகிறது. ஆகவே, என்னுடைய திருச்செந்தூர் நகரிலே ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியிலே, குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால், ஒருசில அதிகாரிகள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் விசுவாசிகளாக இன்னமும் இருந்து செயல்படுகிறார்கள் என்பதை, ஒரு குறிப்பான காரணத்தைச் சொல்லி, நான் அமரலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

சாத்தான்குளம் தொகுதியிலே, பொத்தக்காலன்விளை பகுதியைச் சேர்ந்த எங்கள் திளைக் கழகச் செயலாளர் சாராயம் வடிப்பவர்களைப் பற்றி, குறிப்பாக, இன்ன இடத்திலே காய்ச்சுகிறார்கள், வடிக்கிறார்கள் என்று காவல் துறை உதவி ஆய்வாளருக்குப் புகார் செய்திருந்தார். அந்தப் புகார்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப் படாமல், புகார் செய்தவரே அடித்து வீழ்த்தப்படுகிற நடவடிக்கை இருந்தது. அவர் மேல் வழக்கும் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வழக்குகளை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கண்காணித்து அந்த வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், குலசேகரம் பட்டினத்திலே உள்ள காவல் துறை உதவி ஆய்வாளர் அவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு களவு போன புகார் பற்றி, துப்பு இருந்தும் முறையாகக் கண்டு

[திரு. இரா. அமிர்தராஜ்]

[1978 மார்ச் 16]

பிடிக்காமல் அரசியல் சாயம் பூசுகிற வகையிலே, ஒரு அரசியல் கட்சிக்கு ஆதரவாக நடந்து கொண்டு வருகிறார். அதையும், அரசு கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

* திரு. ர. ஜெபமணி : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையில் பேச வாய்ப்பினைப் பெற்றமைக்குப் பெருமை அடைகிறேன்.

காவல் துறையினரைப் பற்றி ஆளுங்கட்சியினரும் பிரதான எதிர்க்கட்சியினரும் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிப் பேசிக்கொள்ளும் போது அவர்கள் செய்த தவறுக்கு, நாங்களும் செய்கிறோம் என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. நாம் எல்லோரும் எதிர்பார்ப்பது தவறுகள் குறையவேண்டும் என்றுதான். ஆனால் ஒரு தவறுக்கு இன்னொரு தவறு காரணமாகக் கூடாது. தொடர்ந்து தவறுகளை நீங்களும் செய்தீர்கள் நாங்களும் செய்கிறோம் என்று பேசுவதை விட்டுவிடவேண்டும். இந்தத் துறையினர் எவ்வளவு பொறுப்பான துறையினர் என்பதை நாட்டு மக்கள் நன்றாக அறிவார்கள். இருந்தாலும் கூட அந்தப் பொறுப்பான துறை பொறுப்பாக நிர்வகிக்கப்படுகிறதா என்பதைப் பற்றித்தான் நாம் கவலைப்படுகிறோம்.

காவல் துறையினர் என்றால், அவர்களால்தான் இந்த நாட்டில் வாழ்வும் தாழ்வும் அமைகிறது என்பது நாடறிந்த உண்மை. இந்த இலாக்காவைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் சிறு தவறு பண்ணிவிட்டால்கூட அது சமுதாயத்தில் உள்ளவர்களை மிகவும் பாதித்துவிடும். குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படாமல் இருக்கலாம். ஆனால் குற்றம் அற்றவர்கள் தண்டிக்கப் படக்கூடாது என்பதுதான் நம்முடைய கவலை.

இவ்வளவு பெரிய நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய காவலர்கள் இரவும் பகலும் ஏதோ வேலை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் காவலர்களுக்கு ஏதாவது மரியாதை இருக்கிறதா என்றால் மரியாதை இல்லை. பொறுப்பான வேலை செய்கிறவர்கள் வீட்டிலே மனைவி மக்களிடம் சந்தோஷமாக இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. வாழத்தான் பிறந்தோமா, இல்லை இப்படிக் கவலையும் கண்ணீருமாக அனுபவிக்கப் பிறந்தோமா என்று எண்ணுகிறார்கள். அது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

இத்தகைய பொறுப்பான வேலையைச் செய்கிறவர்களுக்கு ஓய்வு தேவை. ஓய்வு இருக்கும்போதுதான் சிந்தனை பிறக்கும். போலீஸ் அதிகாரிகள் என்றால் அதிகாரிகள் மட்டுமல்ல, காவலர்களையும்தான் சொல்லுகிறேன். அவர்களுக்கும் மனைவி உண்டு,

[1978 மார்ச் 16] [திரு. ர. ஜெபமணி]

மக்கள் உண்டு, குடும்பம் உண்டு. குடும்பத்திலே ஆசையும் உண்டு. அந்த ஆசையைக் காக்கித் துணிக்குள்ளே மூடக்கூடிய நிலை இருக்கக்கூடாது.

அவர்கள் எட்டு மணிநேரம் வேலை செய்ய வேண்டும். வாரத்தில் ஒரு நாள் கட்டாயமாக ஓய்வு தரவேண்டும். அப்படி லீவு தந்து அவர்களுடைய மனைவி மக்களோடு சந்தோஷமாக இருக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கவேண்டும். யாருடைய வீட்டிலேயோ போகிற திருட்டுக்கு தங்களுடைய உயிரையும் கையிலே பிடித்துக் கொண்டு கொலைக்காரர்கள் பின்னாலேயும், கொள்ளைக்காரர்கள் பின்னாலேயும் அலைந்து தொண்டிருக்கிற அவர்களுக்கு மிக மிக அதிகமான பாதுகாப்புத் தரவேண்டும். அவர்கள் அரசாங்கத்தோடு போராடி, சம்பளம் பெறவோ அல்லது எனக்கு அது வேண்டும் இது வேண்டும் என்று கோரிக்கை கேட்கவோகூட முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிறைய வசதி செய்து தரவேண்டும்.

அதோடு கூட, நாம் அதிகமான போலீஸ் அதிகாரிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். இதிலே இங்கு நாம் செலவு செய்வது இருக்கிறதே அது இந்த நாட்டிலே அச்சம் அற்று இருக்கக் கூடிய நிலைமையை உண்டு பண்ணத்தான். அதற்குத்தான் காவலர்கள் இருக்கிறார்கள். வசதி உள்ளவர்களைப் பார்த்து அந்த வசதியைப் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்களிடத்தில் ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட எண்ணம் ஏற்படுகிற போதுதான் லஞ்சம் லாவண்யம் போன்றவைகள் வந்து விடுகின்றன.

அதனாலே போலீசார் என்றாலே லஞ்சம் வாங்குகிறவர்கள் என்ற எண்ணம்தான் மக்கள் மத்தியிலே இருக்கிறது. அவர்களுக்கு எந்த வசதியும் இல்லாமல் ஓட்டலினை சாப்பிட்டுக் கொண்டு, சாப்பாட்டிற்கு 2, 3 ரூபாய் கொடுத்து சாப்பிட முடியாத காரணத்தாலே அவர்கள் வயிற்றைப் பட்டினி போட முடியாத நிலைமையில் அவர்கள் மற்றவர்கள் நட்புக்கு ஆளாகிறார்கள். அப்படி நண்பர்களாக இருப்பவர்கள் பாதிக்கப்படும் போது அவர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டிய சூழ்நிலைக்கு அவர்கள் கட்டாயமாக்கப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை மாற வேண்டும். அவர்களுக்குப் பொறுப்பான பதவிகள் கிடைக்கும்போது அதற்குத் தகுந்த மரியாதை அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். அவர்கள் மக்களுடைய மரியாதையைக் குலைத்துவிடுகிறார்கள். மரியாதை வாரம் கொண்டாடுகிறோம். ஏனென்றால் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும், மக்களுக்கும் நல்ல ரிலேஷன்ஷிப் இருக்கவேண்டும்.

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1978 மார்ச் 16]

ஆனால் கிராமங்களிலே என்ன நடக்கிறது என்றால் காவல் துறை பெரிய அதிகாரிகள் கீழே உள்ளவர்கள் வயதானவர்கள் என்றும் பார்க்காமல் அந்த எஸ்.ஐ. ஆகியவர்களை கூப்பிடுகிற போது இங்கே வா, அங்கே போ என்று சொல்கிறார்கள். எஸ்.ஐ. தனக்குக் கீழே பணி புரிகின்ற ஹெட்கான்ஸ்டபிள் களை மரியாதை இல்லாமல் பேசுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் பொதுமக்களை மரியாதை இல்லாமல் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எவன் ஒருவன் கைகட்டி நிற்கிறானோ அவனிடம் மற்றவர்கள் கைக்கட்டி நிற்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பான். எவன் ஒருவன் மற்றவனிடம் கை கட்டி நிற்காமல் இருக்கிறானோ அவன் மற்றவர்களை அப்படி எதிர்பார்ப்பது இல்லை. அது நிச்சயமாக தனக்கு இருக்கும்.

(முற்பகல் 10-40)

காவல் துறையைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கு ஒரு நிலையான வாழ்வு, சரியான வாழ்க்கைப் பாதை இல்லை. கீழே இருப்பவர்கள் மேலே இருப்பவர்களுக்கு அன்புக்கரம் நீட்டினால் நிலையாக கொஞ்ச நாளைக்கு ஒரே இடத்தில் இருப்பார்கள்; அவர்கள் வாழ்வில் உயருவார்கள். மற்றவர்கள் கூனி, குறுகிப் போய்விடுகிறார்கள். அதனால் வேலையில் சலிப்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஏன் இந்த வேலைக்கு வந்தோம் என்று எரிச்சல் வந்துவிடுகிறது. இது மனிதர் எல்லோருக்கும் ஏற்படுகின்ற ஒரு எண்ணத்தான். மேலதிகாரிகள் ஐர்க்கிரதையாக இதைக் கவனித்தால்தான் உண்மையான காரணத்தைக் கண்டறிய முடியும்; இல்லாவிட்டால் இதைக் கண்டு பிடிக்கவே முடியாது.

நான் இதை உங்களுக்குச் சொல்லக் காரணம் அவர்களுடைய வசதி பெருக வேண்டும். அதோடு அவர்கள் பணியாற்றுகின்ற காவல் நிலையங்களின் வசதிகளும் பெருக வேண்டும். காவல் நிலையம் இருக்கிறது; பணியாற்றும் அலுவலர்கள் இருக்கிறார்கள்; ஆனால் அங்கே ஒரு தொலைபேசி கிடையாது, ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் கிடையாது. இதுபற்றி நான் ஐ.ஜி. அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அதற்குப் பதில் வந்தது. தொலைபேசி வைப்பதற்கு பணம் இல்லை. மோட்டார் சைக்கிள் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை; ஏனென்றால் பஸ் ரூட் இருப்பதால் பஸ்ஸிலே போக முடியும் என்று பதில் வந்தது.

நான் ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் விளக்க விரும்புகிறேன். திடீரென்று கிராமத்தில் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள் அல்லது அடிதடி நடக்கிறது என்று காவல் நிலையத்திற்கு செய்தி வருகிறது; அது எந்த வழியாக வந்தது என்று பார்க்க வேண்டியதில்லை; எப்படியோ செய்தி வருகிறது. உடனடியாகப் போனால்தான்

1978 மார்ச் 16]

[திரு. ர. ஜெபமணி]

குற்றவாளிகளைப் பிடிக்க முடியும் என்ற அவசரம் இருக்கிறது. உடனடியாகப் புறப்பட வேண்டுமென்றால், நம் ஊரில் பஸ் எப்படி ஓடுகிறது என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும், பஸ் கிடைக்காது ; டாக்சியில் போகிறார்கள். டாக்சிக்கு 100 ரூபாய், 200 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பணத்தை சப் இன்ஸ்பெக்டரும் கொடுக்க முடியாது, இன்ஸ்பெக்டரும் கொடுக்க முடியாது. சாராயம் காய்ச்சபவர்கள் தான் கொடுக்க முடியும். சாராயம் காய்ச்சபவர்களைப் பிடிக்கப்போகிறவர்களுக்கு சாராயம் காய்ச்சபவர்களே பணம் கொடுக்கின்ற நிலை ஏற்பட்டால் காவல் துறையினர் எப்படி அவர்களைப் பிடிப்பார்கள்? பிடித்தாலும் எப்படி கேஸ் போடுவார்கள்?

குற்றவாளிகள் பிடிபடவில்லை என்றால் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? டாக்சிக்குப் பணம் கொடுத்தாக வேண்டும். உடனே ஊரிலே உள்ள பெரிய மனிதர்களிடம், யாரிடம் போனால் உடனே அவ்வளவு பணமும் கொடுப்பார்களோ அவர்களிடம் போய் நிற்பார்கள். அவர்களும் பணத்தைக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். பின்னால் அவர்கள் என்ன அக்கிரமங்களைச் செய்தாலும் தப்பித்துக்கொள்ளலாம். ஏனென்றால் காவல் துறையினர் அங்கே போக மாட்டார்கள் ; போனாலும் பிடிக்க மாட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நாட்டிலே இருந்தால் எப்படிச் குற்றவாளிகளைப் பிடிக்க முடியும்? எப்படிச் குற்றங்களைத் தடுக்க முடியும்? ஆகையால் அங்கேதான் ஊழலுக்கு வழி பிறக்கிறது. இதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும்.

ஆகையால் எல்லா காவல் நிலையங்களுக்கும் தொலைபேசி இருக்க வேண்டும் ; ஒரு மோட்டார் சைக்கிளாவது இருக்க வேண்டும் ; அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இங்கே இருக்கிற ஒரு மந்திரி எங்காவது போகிறார் என்றால் அவருக்குப் பின்னாலே 30 காரர்கள் போகின்றன. அத்தனை காரர்களுக்கும் அரசாங்கச் செலவில் பெட்ரோல் போடப்படுகிறது. பெரிய அதிகாரிகள் போகிறார்கள் என்றால் எத்தனையோ 'வேன்கள்' பின்னால் போகின்றன. இப்படியெல்லாம் ஆடம்பரச் செலவு செய்யப்படுகின்றபோது போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு இந்த குறைந்த பட்ச வசதிகளையாவது செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

மந்திரிகளுக்கு அல்லது அதிகாரிகளுக்கு ஆடம்பரச் செலவு செய்யக்கூடாது என்று சொல்வது என்னுடைய நோக்கமல்ல ; உண்மையிலே தேவைப்படுகின்ற குறைந்த பட்ச வசதிகளையாவது காவல் நிலையங்களுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய நோக்கம். மந்திரிகள் எந்தக் காரில் வேண்டு

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1978 மார்ச் 16]

மானாலும், இம்பாலா காரில் வேண்டுமானாலும் போகலாம்; காரில் போக வேண்டிய இடங்களுக்குக் காரில்தான் போக முடியும்.

திரு. இ. தமிழரசன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது மந்திரிகள் போகும்போது 30 கார்கள் அவர்களுக்குப் பின்னாலே போகின்றன என்று சொன்னார்கள். அவர்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. ர. ஜெபமணி: காரில் போவது தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. நமக்கு அந்தப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும்போது, நாட்டு மக்களைப் பாதுகாக்கின்ற காவல் துறையினருக்கும் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் சொல்கிறேன். நான் மந்திரியாகவும் இல்லை. காரிலும் போகவில்லை; இப்போதும் காரில் போகவில்லை. என்னுடைய நோக்கம் எல்லாம் போலீஸ் இலாகாவுக்கு நல்ல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

அதோடு, 5 மைல் சுற்றளவுக்குள் ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷன் வேண்டும். எப்படி வைத்தியசாலை வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமோ அதேமாதிரி இதுவும் மிக மிக அவசியமான ஒன்று. காரணம் வளரும் சமுதாயத்திலே தீய எண்ணங்களும் வளர்ந்துகொண்டே போகின்றன. அதனால் குற்றங்களும் வளருகின்றன. கத்தியால் குத்துபவனுக்கு அறிவு வளர்ந்தால் அவன் துப்பாக்கியால் சுடுவான். 10 கட்டையில் கொள்ளையடிப்பவனுக்கு அறிவு வளர்ந்தால் அவன் பாங்கிலே கொள்ளையடிப்பான். இப்படித்தான் இன்றைக்கு நாட்டிலே அறிவு வளருகிறது; சமுதாயம் வளருகிறது. அந்த சமுதாயத்தைக் கண்காணிக்க அருகாமையிலேயே காவல் நிலையம் இருக்க வேண்டும். அந்த காவல் நிலையத்திற்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளும் இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு பணம் இல்லை என்று நீங்கள் சொல்ல முடியாது. அரசாங்கம் நினைத்தால் எப்படி வேண்டுமானாலும் பணத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். எத்தனை வரி வேண்டுமானாலும் போடலாம்; எப்படி வேண்டுமானாலும் பணம் பெறலாம். “வரியைக் குறைப்போம், வசதியைப் பெருக்குவோம்” என்று சொன்னீர்கள். ஆனால் வசதி எங்கே பெருகியிருக்கிறது, வரி எங்கே குறைந்திருக்கிறது? அந்த பாடத்தையே நான் இந்த நாட்டில்தான் கற்றுக்கொண்டேன்.

1978 மார்ச் 16]

[திரு. ர. ஜெபமணி]

இந்த அற்புதம் அதிசயம் எங்கேயாவது நடக்குமா என்று கேட்டால் நிச்சயம் நடக்காது. எதற்கெடுத்தாலும் பணம் இல்லை, பணம் இல்லையென்ற பிரச்சினைதான் நமக்கு முன்னாலே வந்து நின்று கொண்டிருக்கிறது.

என்.ஜி.ஓ. ஸ்ட்ரைக் பண்ணுகிறார்கள். அதற்காக ஆந்திரத்திலே இருந்தும் வெளி மாநிலத்திலே இருந்தும் போலீஸ் காரர்கள் வருகிறார்கள். அவர்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதி கொடுக்கிறோம். படுப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கிறோம். படியும் கொடுக்கிறோம். இப்பொழுது மட்டும் பணம் எங்கே இருந்து வந்தது? இந்தப் பணம் மக்களின் வரிப்பணம்தான். இப்படிக் கொடுப்பதை விட நேர்மையான முறையில் நடக்கின்ற அந்த நல்லவர்களுக்கு என்னென்ன செய்தால் அவர்கள் கடமையை நன்றாகச் செய்வார்கள் என்று பார்த்து அவர்களுக்கு நல்ல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். கடமையைச் செய்ய தவறியவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கலாம். எப்படி திருடர்கள் மீதும், கொலைக்காரர்கள் மீதும், கொள்ளைக் காரர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுப்போமோ அப்படிக்காவலர்களில் யாராவது தவறு செய்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். யாரோ ஒரு சிலர் தவறு செய்து விடுவதால் எல்லோரும் தவறு செய்தவர்களாகக் கருதக் கூடாது. எந்த ஆட்சியிலும் காவலர்கள் சென்ட் பெர்சன்ட் தவறு செய்ய மாட்டார்கள். நாற்றுக்கு ஐந்து பேர் அல்லது பத்து பேர்தான் தவறு செய்யலாம். எல்லோருமே தவறு செய்ததாகக் கருதக்கூடாது.

ஆகவே ஏதாவது தவறு என்று வந்தால் முதலமைச்சருக்கு ஒரு மனுக் கொடுத்தால் அல்லது மேஸ்திகாரிகளுக்கு ஒரு மனுக் கொடுத்தால் வைத்தியர்கள் எப்படி விரைந்து உதவி பண்ணுவார்களோ அப்படி பண்ண நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆனால் இப்போது என்ன நடக்கிறது? நம்முடைய துரதிஷ்டம் போலீஸ் அதிகாரிகளாகட்டும் அல்லது மற்ற தீயணைப்பு படையினராகட்டும், யாராக இருந்தாலும் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியைப் பாலோ செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாக இருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைக் கண்டாலே அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். நமக்கு ஏன் இந்த வம்பு. குற்றவாளிகளைப் பிடித்துக் கொடுத்தாலும் சம்பளம் வருகிறது. பிடித்துக் கொடுக்காவிட்டாலும் சம்பளம் வருகிறது. அவர் என்ன செய்தால் என்ன? நீங்கள் தானே இந்த நாட்டைத் தாங்குகிறீர்கள்? என்று புகார் கொடுத்தவர்களிடம் கூறுகிறார்கள். நாங்கள் பிடித்து வைக்க ஆளுங்கட்சி எம்.எல்.ஏ. வந்தால் நாங்கள் பயப்பட்டு வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அவர் சொல்லிவிட்டு சென்று விடுவார். ஆனால் எங்களை அல்லவா உடனே வேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிடுகிறார்கள். குழந்தை

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1978 மார்ச் 16]

குட்டிகளைக் கூட்டிக் கொண்டு எங்களால் வேறு இடத்திற்குப் போக முடியாது. ஆகவே யார் வந்தாலும் நாங்கள் சலாம் போடுவோம் என்று சொல்கிற அளவுக்கு கடமை உணர்வு அற்றவர்களாக இருக்கும் நிலைமை வரக்கூடாது.

மீனாட்சியம்மன் கோவிலில் திருட்டுப் போய் சங்கடம் வந்தால் பக்கத்திலே இருக்கும் சொக்கநாதரிடமா சொல்வார்கள். காவலர்களிடத்திலேதானே சொல்வார்கள். அதேமாதிரி ஜனாதிபதிக்கு சங்கடம் வந்தாலும் காவலர்களுக்குத்தானே போன் செய்யவேண்டும். ஜனாதிபதி பக்கத்திலே இருக்கும் பிரதமருக்கா போன் செய்வார்கள்? அப்படிப் போன் பண்ண மாட்டார்கள்.

ஆகவே, எல்லோருடைய பாதுகாப்பும் காவலர்களுடைய கையிலே இருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட காவலர்கள் இன்று இருக்கும் நிலைதான் நமக்கு மிகவும் வேதனையைத் தருகிறது அவர்கள் கடமை உணர்விலே இருந்து தவற நினைக்கிறார்கள்.

இங்கே ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். செங்கம் தாலுக்காவில் செங்கம் தொகுதியிலே ஒரு அரிஜன் குழந்தை குட்டியொரு வீட்டில் இருந்தார். அப்படி இருக்கும்போது அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. அடியாட்களோடு சென்று குழந்தைகளை வெளியே இழுத்துப்போட்டு, 'உங்களுக்கு எதற்கு வீடு' என்று கேட்டு கூரையைப் பிரித்து எரிந்துவிட்டு அவர்களையும் நன்கு அடித்து இருக்கிறார்கள். போலீஸிலே உடலே புகார் கொடுக்கப்பட்டது. போட்டோ கூட எடுத்துக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு அசைவு கூட அங்கே ஏற்படவில்லை. ஏதோ மனுக் கொடுத்தால் வாங்கி வைத்துக் கொண்டால் மட்டும் போதாது. அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களோ? இல்லையோ? எந்தவிதமான பதிலும் கொடுப்பதில்லை. கிணற்றிலே கல்லைப் போட்ட மாதிரி இருக்கிறார்கள். புகார் கொடுத்தவர்தான் பயப்படுகிற குழந்தை இருக்கிறது.

இது போன்று திருச்செந்தூர் எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் கூட சாராயம் காய்ச்சப்படுவது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இது மாதிரி எல்லாம் இருக்கக்கூடிய காரியங்களில் விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாம் யாருடைய ஆட்சியிலே நடக்கிறது? எல்லாவற்றையும் கவனித்துக்கொண்டு தான் இருக்கிறேன் என்று சொல்லக்கூடிய நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களின் ஆட்சியில் இது நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நான் முதலமைச்சர் என்கிற போது அவருக்குக் கொஞ்சம் என்னைப் பற்றிக் தெரியாது என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள

1978 மார்ச் 16]

[திரு. ர. ஜெபமணி]

விரும்புகிறேன். ஒரு நாள் திடீரென்று அவர் பக்கத்திலே இருப்பவரிடம் இவர் யார் என்று என்னைப்பற்றி விசாரித்துக் தெரிந்து கொள்ள நினைத்தார். அவருக்குத் தெரிந்து இருக்கும் அளவுக்கு நான் பெரிய மனிதன் அல்ல. ஏனென்றால் நான் சின்ன வயதிலே இருந்து அரசியலுக்கு வந்ததால்தான் தெரியாமல் இருந்திருக்கிறது. ஆனால் அவரைப்பற்றியும் எனக்குத் தெரியாது பூரணமாக. காரணம் நான் சினிமா பார்த்தது இல்லை. முதலமைச்சர் மீது எதுவும் நான் தவறாகச் சொல்லவில்லை. என்னுடைய பேரனுக்கு முதலமைச்சரைப் பற்றி எதுவும் தவறாகச் சொல்லக்கூடாது. தவறு இருந்தால் சொல்ல வேண்டும். அதைச் சொல்வதற்காகத்தான் இந்த மன்றத்தில் நாம் வந்திருக்கிறோம். அந்தக் கட்சியிலே இருக்கக்கூடிய நீங்களே சொல்கிறீர்களே.

[முற்பகல் 10-50.]

நாங்கள் எழுதினோம், முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்தோம், நாங்கள் எஸ். பி.யிடம் சொன்னோம், டி.ஜி.ஜி.யிடம் சொன்னோம், ஆனால் நடவடிக்கைகளைக் காணோம், மீண்டும் எங்கள் மேல் பாய்கிறார்கள் போலீஸ் அதிகாரிகள் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களின் திட்டத்தைப் பாராட்டிவிட்டு அவர்களுடைய ஆட்சியில் என்ன நடக்கின்றன என்பதைப் பற்றி எங்களை விட அதிகமாக விமர்சிக்கிறார்கள். ஏன் அப்படி நடக்கிறது என்றால் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் உத்தரவு சரியாக இருக்கிறதா என்பதுதான். இங்கேதான் ஆரம்பம். சட்டம் யார்கையில் இருக்கிறதோ, சட்டத்தை யார் கையாள்கிறார்களோ அங்கே தான் நல்லதும் கெட்டதும் பிறக்கிறது. பாரதி சொன்ன “பேயரசு செய்தால், பிணம் தின்னும் காத்திரங்கள்” என்று. ஆட்சி செய்கிறவர்கள் யாரோ அவர்களின் சண்ணங்கள், சிந்தனைகள் எவையோ அவை நடந்து விடும்.

ஆகவே எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் திடீர்சத்தத் தோடு போலீஸ் அதிகாரிகளை நம்பி விட்டுவிடுங்கள். சட்டப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கட்டும் என்று விட்டு விடுங்கள். அப்படிச் செய்தால் சாராயம் காய்ச்சப்பவன் எங்கேயாவது இருப்பானே. இந்த நாட்டிலுள்ள போலீஸ் அதிகாரிகள் கோழைகள் அல்ல. மிகவும் அருமையான அதிகாரிகள். ஆனால் அவர்களின் கைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நெல்லைக் கடத்துகிறார்கள். போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆனால் இரகசியமாக இந்த நம்பர் வந்தால் விட்டுவிடு, இந்த லாரியை விட்டுவிடு என்றால் அவன் என்ன பண்ணுவான்? இது அங்கிருந்து வந்த உத்தரவு என்று சொல்வார். அந்த லாரியும் போகட்டும் என்று விட்டு விடுவார்கள், அதோடு இன்னொரு லாரியும் போகட்டும் என்று

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1978 மார்ச் 16]

விட்டுவிடுவார்கள். ஆகவே நான் சொல்வது, யாராக இருந்தாலும் சரி, எந்த ஆளாக இருந்தாலும் சரி, நண்பகை இருந்தாலும் சரி, உடன் பிறந்தவகை இருந்தாலும் சரி—மனுநீதிச் சோழன் பற்றி பேசுகிறோம், பொற்கைப் பாண்டியன் பற்றி பேசுகிறோம், இதிகாசங்கள் பற்றி பேசுகிறோம்—காவல் துறையினர் தங்கள் கடமைகளை தைரியமாக நிறைவேற்ற வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

என் தொகுதி பற்றி கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டும் அல்லவா? என் தொகுதி சாத்தான்குளம். அது மிக, மிக பின்தங்கிய தொகுதி. கிராமப்புறம், அங்கே ஒரு தீயணைப்புப் படை இருந்தால் நல்லது. எல்லாம் ஓலை வீடுகள். பட்டினங்களை விட தீ பிடிப்பது அங்கு அதிகம். அங்கு தீ பிடித்தால் தீ பிடித்த இடங்களைக் கணக்கு எடுத்து போக வண்டி வருகிறதே தவிர தீ எரிகிறபோது வண்டி வருகிற வாய்ப்பில்லை. அங்கு போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் தூரத்தில் உள்ளன.

என் தொகுதியில் சேராகுளம் என்ற இடத்தில் ஒரு அவுட் போஸ்ட் இருந்தது. இப்போது அது எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனாக ஆக்கித் தரவேண்டும்.

குரும்பூரிலும் ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷன் அமைத்துத் தரவேண்டும். குமரி மாவட்டத்தில் புதுக்கரையில் ஒரு காவல் நிலையம் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தும் இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. நல்லவை எவையோ அவற்றை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். உங்கள் எண்ணம், சிந்தனை எல்லாம் 24 மணி நேரமும் நாட்டு மக்கள் மீது இருக்குமானால் நிச்சயமாக நாட்டு மக்களின் மானம் மரியாதை காக்கப்படும், கடமையைச் செய்யவில்லை என்றால் எல்லாம் போய்விடும். ஆகவே நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களை மறுமுறையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் எங்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன். ஜெய்ஹிந்த்.

*திரு. மி. வின்சென்ட் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியத்தின் மீது பேசுகிற வாய்ப்பு பெற்றமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாட்டு மக்களின் உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கும் இன்றைக்கு பணிபுரியும் காவல் துறையாளர்கள் மக்களைக் காக்கும் தெய்வங்களாக, பாகுபாடற்று, பழிச் சொல்லுக்கு ஆளாக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தைக் கொண்ட இன்றைய முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் எதிர்கட்சியினரை அடக்குவதற்காகத்தான் போலீஸ் துறை பயன்படுத்தப்பட்டது. திராவிட

1978 மார்ச் 16]

[திரு. மி. வின்சென்ட்]

முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காரர்களின் காவலனாக போலீஸ்காரர்கள் கட்டாயப் படுத்தப்பட்டார்களே தவிர நாட்டில் நியாயத்திற்கும் நேர்மைக்கும் அவர்களுடைய பணிகள் பயன்படுத்தப்படவில்லை. இன்றைக்கு அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் எங்கு நீதி இருக்கிறதோ, எங்கே நியாயம் இருக்கிறதோ அங்கே காவல் துறையினரைக் கடமையாற்ற விட்டிருக்கிறார்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். ஆண்டாண்டு தோறும் கடுமையாக நடந்து பழக்கப்பட்ட காவல் துறையாளர்கள் இன்று பொது மக்களிடமும், மக்கள் பிரதிநிதிகளிடமும் சில நேரங்களில் அந்தக் கொடுமை உணர்வைக் காட்டுகிற காரணத்தால் போலீஸ் துறையினரிடம் மனமாற்றம் வரவேண்டும். அந்த மனமாற்றம் போலீசுக்கு வரச் செய்ய வேண்டும் என்று நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு வசதியாக அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கின்ற நேரத்தில் அவர்களுடைய பயிற்சி முடிந்ததற்குப் பிறகு 'மாறல் ஸயன்ஸ்' (Moral Science) கற்று கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புகார்கள் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் இது நியாயத்திற்கு அடிப்படையானது, அல்லது நியாயமில்லை என்பதை பார்க்காமல் புகார்கள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன என்றும், சில ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன என்றும் சொல்லப்படுவதால், குற்றச்சாட்டுகள் வருகின்ற நேரத்தில், குற்றப் பத்திரிகைகளைத் தாக்கல் செய்யும் போது, அதற்குரிய பொறுப்பை போலீசாரிடமிருந்து பெற்று டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் பிராசிகியூஷன் என்று அப்பாயின்ட்மென்ட் பண்ண வேண்டும். அவர்கள் மூலமாக பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் ஆலோசித்து சார்ஜ்ஸீட் போடலாமா போடக் கூடாதா என்று யோசிக்கின்ற நிலைமை வர வேண்டும் என்பதை—இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் இருக்கின்ற முறையை ஆதாரமாக வைத்து—தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நேற்று இங்கு ஆரம்பத்தில் பேசிய சட்ட மன்ற உறுப்பினர் அவர்கள், இந்த நாட்டில் சாராயம் நதி போல் ஓடுகிறது, அதற்குக் காரணமாக இருக்கின்ற மாவீரன் யார் என்றும் கேட்டார். குருபாத சாராய டின்களுக்கு ஏகபோக முதலாளி ஆற்காட்டு வீரனாக இருந்தாலும் சரி, அந்த சாராய நதியில் சுந்தரமாக நீச்சலடித்துக் கொண்டிருக்கும் வீரன் யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் ஒதுக்கியடிக்கப்படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. மி. வினசென்ட்]

[1978 மார்ச் 16]

இந்த சாராய ஒழிப்புக்கு இரண்டு யோசனைகளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக சாராயம் வடிக்கின்றவர்களாக இருந்தாலும் சரி, விற்பனை செய்கின்றவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் ஆயிரம் ரூபாய் இரண்டாயிரம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. இப்படிப் பட்டவர்களைக் கண்டுபிடித்து கோர்ட்டுகளில் வழக்கு போடும் போது கோர்ட்டுகளில் அபராதம் விதிக்கப்படுமானால் அந்த அபராதத்தை கட்டிக் கொண்டு, திரும்பியும் வந்து சாராயம் வடிக்கின்ற, அல்லது விற்பனை செய்கின்ற தொழிலில் ஈடுபட்டு விடுகிறார்கள். ஆகவே நான் கூறுவது இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஜாமீன் கொடுக்கக்கூடாது. அவர்களுக்குத் தண்டனை மட்டுமே கொடுக்க வேண்டும். அபராதம் மட்டும் விதித்துக் கட்டிவிட்டு அவர்களை விட்டுவிடக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

லாக்-அப்பில் இறந்தவர்களைப்பற்றி விசாரணை எங்கே என்று மிகுந்த கோபாவேசத்தோடு கேட்டார்கள். நான் கேட்க விரும்புவது, 1972-ல் 8 பேர்கள் இறந்தார்களே அவர்களைப் பற்றிய விசாரணை எங்கே? 1973-ல் லாக்-அப்பில் 15 பேர்கள் இறந்தார்கள், விசாரணை வைத்தார்களா? 1974-ல் 15 பேர்கள் லாக்-அப்பில் இறந்தார்கள். விசாரணை வைக்க மறந்தது என்? 1975-ம் ஆண்டு 20 பேர்கள் இறந்தார்கள். அவர்களுக்கு நீங்கள் ஏன் முன்னால் விசாரணை வைக்கவில்லை?

தமிழ் நாட்டுக் காவல் துறையைப்பற்றித் தரப்பட்டிருக்கும் ஆய்வுரை 'சினிமா பாட்டுப் புத்தகம்' பேரில் இருக்கின்றது என்று சொன்னது அதை பார்த்து நொந்து-நெந்து பேர்ன உள்ளத்தைத் தான் எடுத்துக் காட்டியது. ஆய்வுரைக்கும் சினிமா பாட்டுக்கும் இருக்கின்ற வித்தியாசத்தை அவர் தெரிந்து கொள்ளவில்லையென்றால், உடனடியாகக் கண்ணாடி போட்டுக் கொள்வது அவசியமும் அவசரமானதும் முக்கியமானதும் கூட என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நண்பர் வினசென்ட் அவர்கள் திராவிடமுன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்தில் லாக்-அப்பில் எத்தனை பேர்கள் இறந்தார்கள் என்ற எண்ணிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் ஆதாரத்தோடு சொல்ல முடியுமா என்பதைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 16]

திரு. மி. வின்சென்ட் : நான் எப்போதும் ஆதாரத்தோடுதான் பேசுவேன். ஆதாரம் தருவதாகச் சொல்லிவிட்டு, நாளைத்தினம் “என்னிடம் ஆதாரம் கேட்பதற்கு என்ன சட்ட விதிகள் இருக்கின்றன”? என்று கேட்க மாட்டேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : ஒவ்வொரு ஆண்டும் இத்தனைபேர் லாக் அப்பில் இறந்தார்கள் என்று அருமை நண்பர் வின்சென்ட் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கான் ஆதாரத்தை இப்போது சபையில் வைக்க முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. மி. வின்சென்ட் : இப்போது ஆதாரத்தை சபையில் வைக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் கேட்க முடியாது. பேரவை துணைத் தலைவர் ஆணையிட்டால் ஆதாரத்தை வைப்பதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர்கள் பேசும் போது, தலைவரோடு தொடர்புகொண்டு பேசுவது நல்லது என்றும், இவர் யார், அவர் யார் என்றெல்லாம் பேசவேண்டாம் என்றும் தாங்கள் உறுப்பினர்களுக்குக் கட்டளையிடும்படி அல்லது கேட்டுக்கொள்ளும்படி தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11:00)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒருவர் பேசும் போது ஆதாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்பது விதியிலேயும் இல்லை ; மரபும் அல்ல. ஒவ்வொருவரும் பேசும்போது, அவரை ஆதாரத்தைக் கொடுத்துத்தான் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டே இருந்தால், அதற்கு முடிவே இருக்காது. அப்படி விதியிலும் இல்லை ; மரபும் அல்ல. ஆகவே, விதியைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : தாங்கள் இதைப்பற்றி தீர்ப்புத் தர வேண்டும், அவர் ஆதாரம் தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். இதை ஏற்றுக்கொண்டு, அது குறித்து அவர் சொல்கிற தகவல்களைக் கண்கேடுத்து, எந்தெந்த லாக்கப்பிலே எத்தனை எத்தனை பேர்கள் இறந்தார்கள் என்ற விவரத்தைத் தரவேண்டும். இதிலே தாங்கள் தீர்ப்பு தரவேண்டும். ஆதாரங்களுக்கு பயந்து ஓட மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

[1978 மார்ச் 16]

திரு. மி. வின்சென்ட்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஆதாரத்தோடுதான் பேசுகிறேன். ஆதாரம் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான்: அப்படியானால், தாங்கள் தீர்ப்புக் கொடுங்கள்; ரூலிங் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஆதாரம் இருக்கிறது என்றால் கொடுங்கள். இதே முறையைப் பின்பற்றினால் யாரும் பேசவே முடியாது. பேச ஆரம்பித்த உடனேயே அதற்கு ஆதாரம் கொடுங்கள் என்று இன்னொருவர் கேட்பதென்றால், ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் இப்படி வரிசையாகக் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தால், அதற்கு ஒரு முடிவில்லாமல், வரம்பு இல்லாமல் போய் விடும். யாரும், எதையும் பேச முடியாது.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் . . .

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதாரம் இல்லாமல் பேசுவதை, அளவுக்கு மீறி அனுமதிப்பது தலைவர் அவர்களுக்கு நியாயமல்ல. அது நியாயமல்ல என்று நான் சொல்லும்போது, தலைவர் அவர்களுடைய உரிமையில் குறுக்கிட வேண்டுமென்று நான் கருத மாட்டேன். ஆதாரம் இருந்து பேசுவது என்பது, ஒரு கட்டுப்பாட்டு அடிப்படையில், ஒரு வரையறைக்குள் உட்பட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுவது நலமாக இருக்கும். தயவு செய்து நாஞ்சில் வின்சென்ட் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கின்ற இந்தக் கணக்கைப்பெற்று, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஆதாரம் இல்லாமல் பேச வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆதாரத்தோடு பேசினால் உதவியாக இருக்கும். பிரச்சனை இருக்காது. நான் அவரிடம் தகவல் வாங்கிக் கொடுத்து விடுகிறேன்.

திரு. மி. வின்சென்ட்: மாணவர்கள் பற்றி நேற்று பேசப்பட்டது. ஆனால் மாணவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் எத்தகைய கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள் என்பதற்கு இங்கே சாட்சியங்கள் தருகின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உண்டு. கொடுவாள் கொண்டு தாக்கப்பட்டு, தசைகள்

[திரு. மி. வின்சென்ட்] [1978 மார்ச் 16]

தொங்க, மண்டைக் கபாலங்கள் பிளக்கப்பட்டு, முறிக்கப்பட்ட கைகளையும், கால்களையும் கைகளிலே ஏந்தி, மாணவர் பால சந்தரம் போன்றவர்களை தோளிலே சுமந்து எத்தகைய கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

(முற்பகல் 11-10)

நாங்கள் உரிமைகள் கேட்ட நேரத்தில், மாணவர்கள் கூட்டத் தினர் எத்தகைய கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டனர் தெரியுமா? சைக்கிள் செயினால் அடித்தார்கள் அவைசியமாக கைது செய்யப்பட்டு மாணவர்களை எல்லாம் சென்ட்ரல் ஜெயிலிலே அடைத்தார்கள்.

அந்த நேரத்திலும் நாங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைக் கேட்டோம், எங்கள் எழுச்சி நியாயமானது, ஒரு பப்ளிக் என்கொயரி வைத்தாக வேண்டும் என்று. கமிஷன் ஆப் என்கொயரி ஆக்டிவீஸ்க்ஸ் ஒரு பப்ளிக் என்கொயரி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்தில், நாங்கள் உதாசீனப்படுத்தப்பட்டோம். உணர்ச்சி வசப்பட்ட மாணவர்களின் எழுச்சி நியாயமானது என்று எடுத்து இயம்புவதற்குத் தயாராகிவிட்ட பிறகு, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் தட்டிக் கேட்பதற்கு வந்த பிறகுதான் அவர்கள் ஒரு ஜூடிஷியல் என்கொயரியை வைத்தார்கள்.

நான் எதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இதற்குப் பின்னால் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது. மதிப்பிற்குரிய இந்திரா காந்தி அவர்கள் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தபோது, ஒரு சம்பவம் நடந்தது. எங்கள் புரட்சித் தலைவர் இரண்டு மணி நேரத்திற்குள் கமிஷன் ஆப் என்கொயரி ஆக்டிவீஸ்க்ஸ் பப்ளிக் என்கொயரி ஆக்டிவீஸ்க்ஸ் சோமசுந்தரம் கமிஷனை வைத்தார்கள். சட்ட மன்றத்திலே அந்தத் தரப்பிலே உள்ளவர்களுக்கு இதெல்லாம் தெரியும். மாணவர்கள் பழிவாங்கப்பட்டார்கள். மாணவர்கள்மேல் இந்த அரசுக்கு அக்கறையில்லை, அவர்களை உதாசீனப்படுத்துகிறது என்றெல்லாம் நீங்கள் பேசக்கூடாது. அப்படிப் பேசுவது தவறு. வாயை அடக்கிப் பேச வேண்டும் இல்லையென்றால் உண்மையான சாட்சியங்கள் உங்கள் வாயை அடைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை]

முன்னாள் முதல்வரைப் பற்றி ஒரு வேதனை தரக்கூடிய செய்தியை இங்கே தர விரும்புகிறேன். இரக்கம் இல்லாமல், தயக்கம் காட்டாமல், ஏழையின் வரிப்பணத்தை குறையாடிய நிலை

[திரு. மி. வின்சென்ட்]

[1978 மார்ச் 16]

யைப் பற்றி நான் சொல்கிறேன். காவல் துறையிலே ஸ்பெஷல் ரிவார்டு பண்டு என்ற பண்டு இருக்கிறது. ரகசிய விசாரணைக்கு, போலீசாருக்கு தகவல் கொடுப்பதற்காக ஒத்துழைப்பவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் தொகைதான் அது. அந்தத் தொகைக்குக் கணக்கு எப்படி வேண்டுமானாலும் எழுதலாம் ***

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நாஞ்சில் வின்சென்ட் அவர்கள் ** என்ற பிரச்சனை பற்றிய பேச்சிற்கான ஆதாரங்களை நான் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து தீர்ப்புச் சொல்லும் வரையிலும் அதனை வெளியிட வேண்டாமென்று தீர்ப்பு அளிக்கிறேன், அடுத்து அவர் வேறு பிரச்சனையைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பிக்கலாம்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒன்றுமில்லை, உட்காருங்கள். நாஞ்சில் வின்சென்ட் அவர்கள் இரண்டு நிமிடங்களில் முடிக்க வேண்டும்.

திரு. மி. வின்சென்ட் : துப்பாக்கிப் பிரயோகம் பற்றி நேற்றையதினம் பேசப்பட்டது. 1969-70-இல் மாண்புமிகு முன்னாள் முதல்வரவர்கள் பேசிய நேரத்தில், 'துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடத்துவதைப்பற்றிப் பேசப்பட்டது. துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏழெட்டு நிகழ்ச்சிகள் குடிகாரர்களைக் பிடிக்கப் போனபோதும், கள்வர்களைக் கைது செய்யப்போனபோதும் நெருக்கடி நிலைமையின் காரணமாக ஏற்பட்டவை. இரண்டொன்றுதான் விவசாயிகளின் கிளர்ச்சியின்போது ஏற்பட்ட தொல்லைகளினால் உண்டானவை. நான் இதைப்பற்றி அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 'ஷூட்டு கில்' என்ற கொள்கைதான் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. சுடுவதற்கு முன் கண்ணீர்ப் புகை, தடியடிப் பிரயோகம் முதலியவைகளையொல்லாம் பயன்படுத்திய பிறகுதான் இது கையாளப்படுகிறது. துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை, கலவரத்தை அடக்க முடியவில்லையென்றால், எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொண்ட பின்னர்தான் கடைசிக் கட்டமாக நடத்தப்பட வேண்டுமென்று கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அரசைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 'ஷூட்டு கில்' 'கொல்வதற்குச் சுடு' என்பதை மாற்றி, 'திறமையற்றவரை ஆக்குவதற்குச் சுடு' என்பதையும் கடைசி முயற்சியாகத்தான் கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் சுடும்போது, உயி

* 1978-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 20-ம் நாள் அன்று மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ஆணையிட்டதற்கிணங்க 11.04 முதல் 11.14 வரை தகுதிகள் அகற்றப்பெற்றன.

1978 மார்ச் 16]

[திரு. மி. வின்சென்ட்]

ரிழப்பு ஏற்படுமானால் போலீஸ் அதற்குப் பொறுப்பு அல்ல. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் சிலர் உயிர் இழந்தால் அதற்குப் போலீஸ் பொறுப்பாளி அல்ல. ” என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் அப்பொழுது பேசியிருக்கிறார்கள். 1971ஆம் ஆண்டிலே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. அதை அவர்கள் மறக்கக் கூடாது. 1972ஆம் ஆண்டிலேயும் திருநெல்வேலி, சேலம், கோயம்புத்தூர், இராமநாதபுரம் போன்ற இடங்களில் நடந்து 14 பேர் மாண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் அவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். 1973ஆம் ஆண்டிலேயும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. 1974ஆம் ஆண்டில் 6 முறை நடந்திருக்கிறது. 1975-இல் 7 பேர் மாண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கூறி நான் தெரிவித்துக் கொள்வது. இன்றையதினம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இவைகளையெல்லாம் உணர்ந்து கொண்டு ஒரு நல்லாட்சியைச் செய்கிறார்கள், அவர்கள் தலைமையின்கீழ் காவல்துறை நற்பணி ஆற்றி வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்து நான் விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-20)

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மிக முக்கியமான ஒரு துறையாக விளங்கக்கூடிய இந்தக் காவல் துறையைப் பற்றி, அதனுடைய செயல்பாடுகளைப் பற்றி, அவையிலே வைத்திருக்கிற அறிக்கைகளையும் அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சார்பில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

எந்தக் கட்சி எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் காவல் துறையைக் கண்டிப்பதும், எந்தக் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்தாலும், அவர்களுடைய செயலாக்கத்தை முறைப்படுத்துவதும் ஒரு முறையாகவும் மரபாகவும் இருந்து வருவதை நாம் நன்றாக அறிவோம். அது யாருக்கும் விதி விலக்கு அல்ல. வெள்ளைக்காரன் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து இன்றைக்கிருக்கின்ற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வரை இதுதான் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது.

அதிலிருந்து ஒன்று தெரிய வருகிறது. என்ன தெரிய வருகிறதென்றால், காவல் துறையினரை, இவர்கள் இப்படிப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள் என்பது இதிலேயிருந்து தெரியவருகிறது. அதற்குக் காரணம், காவல் துறையல்ல. நாம் எப்படி அந்த முறையை மாற்றாமல் இருந்து வருகிறோம் என்பதுதான் கவனிக்கத்தக்கது.

[1978 மார்ச் 16]

[திரு. க. சுப்பு]

வெள்ளைக்காரன் இந்த நாட்டை ஆண்டுகொண்டிருந்த காலத்தில், காவல் துறையினரை, தங்கள் ஏஜெண்டுகளாக வைத்திருந்தான். நில வருவாயை வசூலிக்கின்ற ஏஜெண்டுகளாக வைத்திருந்தான்.

அதே போல், ஜமீந்தார்கள் தங்கள் உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் தங்கள், ஏஜெண்டுகளாக காவல் துறையினரை வைத்திருந்தார்கள். இந்த நாட்டு மக்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகவோ, நாட்டு மக்கள் உடமைகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகவோ அமைக்கப்பட்டது அல்ல காவல் துறை.

அதிலும், அவன் இரண்டு முறையைக் கையாண்டான். இங்கிலாந்திலே இருக்கின்ற போலீஸ் முறை வேறு. இந்திய நாட்டிலே அவர்கள் வைத்திருந்த போலீஸ் முறை வேறு. அங்கே போலீஸ்காரர்கள் என்றால் மக்கள் விரும்புகிறார்கள், மக்கள் நம்புகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அமைப்புகளை அங்கே வைத்தார்கள். ஆனால், இந்தியாவிலே, 6,000 மைல்களுக்கு கப்பாலிருந்துகொண்டு ஆள வேண்டுமென்பதற்காக, இங்கே நமக்குள்ளேயே ரெக்ரூட்மென்ட் செய்து, யார் என்று பார்க்காமல், அடி என்றால், அடிக்கிற ஆளாக நியமித்தால்தான், shoot to kill. வதைப்பது, சிறையிலே போடுவது, அடிப்பது, இப்படியே சொல்லிக் கொண்டு தங்கள் கடமையை ஆற்ற வேண்டுமென்றுதான் அந்த நிலைமைதான் இருந்து வருகிறது.

அதிலே, நமக்குள்ளே வீண் சண்டை போட்டுக்கொண்டு நாம் இருக்கும்போது நடப்பதானாலும், நீங்கள் இருக்கும் போது நடப்பதானாலும், என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதால், மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். எல்லோருக்கும் உதந்தவர்களாக அவர்கள் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் வேறுபாடு இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. உண்மையிலே, காவலர்களை மக்களுடைய நண்பர்களாக ஆக்குவதற்கு, மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்றவர்களாகச் செயலாற்றுவதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும்.

இன்றைக்குக் கூட 'நேஷனல் லெவலில்' போலீஸ் கமிஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த கமிஷனுடைய பரிந்துரைகள் வர இருக்கின்றன. அதுபோல், நம்முடைய மாநிலத்திலும் போலீஸ் கமிஷன் போடலாம். இங்கே சொல்லப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகள் அனைத்தும் இப்பொழுது இலாகாவினால் விசாரணை செய்யப்படுவதில்லை, வழக்கு போடப்படுவதில்லை, இலஞ்சம் அதிகமாக ஆகிவிட்டது என்ற நிலை இப்பொழுது

1978 மார்ச் 16]

[திரு. க. சுப்பு]

இருக்கிறது. ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சி யாக இருந்தாலும் சரி, முதலமைச்சர் சொன்னார், அதிகாரிகள் ஊழலுக்கு சாதகமாக இருக்கிறார்கள் என்று டெல்லியில் சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறார். இதற்கு என்ன அர்த்தம்? இதைக் கொள்கையாக வைத்திருக்கிறார்களா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

இவைகளையெல்லாம் மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, காவல் துறை முழுக்க, முழுக்க, பொறுப்பு வாய்ந்த துறையாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இலஞ்சம் வாங்குவது, இலஞ்சம் கேட்பது இரண்டும் நடைபெறுகிறதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்கிறோம். காவல் துறையிலேதான் இதுவும் நடைபெறுகிறது. இலஞ்சம் வாங்குவது, கேட்பது காவல் துறையினர். இலஞ்சம் கொடுப்பது பொதுமக்கள்தான். இலஞ்சம் கொடுப்பதும் குற்றம். இலஞ்சம் வாங்குவதும் குற்றம் என்று சொல்கிறோம். அது சட்டப்படி குற்றம். ஆனால் யார் வந்து புகார் கொடுப்பார்கள்? சாட்சியை வைத்துக் கொண்டு யார் இலஞ்சம் கொடுப்பார்கள்? சாட்சியை வைத்துக் கொண்டா இலஞ்சம் வாங்குவார்கள்?

ஆகவே, சட்டம் இருக்கிறது, புகார் இருக்கும், வழக்குகளும் இருக்கும். ரெயில் தண்டவாளம் மாதிரி, அது எங்கும் சந்திக்காமல் போய்க் கொண்டேதானிருக்கும். இவற்றை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து பொது மக்களுக்கு உயர்ந்த முறையில் பணியாற்றுகின்ற ஒரு துறையாக இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். எதிரிகளை யார், யாருக்கெல்லாம் பிடிக்கவில்லையோ, அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுப்பது, நேற்று உயர்ந்த பதவிகளில் இருந்தவர்களை எல்லாம் பதவி இறக்கம் செய்வது என்ற நிலைமை எல்லாம் இருப்பது சரியல்ல.

போலீஸ் காவல் நிலையங்களில் மக்கள் கொல்லப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால், கொல்லப்படுவது சரியல்ல என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக, கணக்கெடுத்து, 1972-லேயிருந்து கணக்கெடுத்து இத்தனை பேர் இறந்தார்கள் என்று சொல்வது சரியா? அதற்கு முன்னால் யாரும் சாகவில்லையா? எல்லாம் செத்துக் கொண்டோனிருந்தார்கள். யார் செத்தாலும், காவல் நிலையங்களில் செத்தால் தப்புகிறான். அதற்காக விசாரிக்க அதிகாரி இருக்கிறார், மந்திரி இருக்கிறார் என்ற நிலையில் எப்படி சாகடிக்கப்பட்டார் என்று கவனிக்க வேண்டாமா?

சாகடிப்பது அநியாயம் என்று எல்லோரும் ஒத்துக் கொண்டோம். அப்பொழுது சாகவில்லையா, என்றால், அப்பொழுது கேட்பதுதானே? யார் வேண்டாமென்றது? அப்பொழுது சட்டமன்றம் செத்து விட்டது என்று உங்களை யார் போகச்

[திரு. க. சுப்பு.]

[1978 மார்ச் 16]

சொன்னார்கள்? இப்பொழுது எப்படி உயிர் வந்தது? திடீர் திடீரென்று செத்துப் பிழைக்கிறார்களே? அப்பொழுது மௌனமாக இருந்துவிட்டு, அல்லது உடந்தையாக இருந்துவிட்டு, இன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அல்லது மற்ற கட்சிகள் சொல்லக்கூடிய குற்றச்சாட்டுக்களை நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்.

காரைக்குடி சம்பவத்தைப் பற்றி பெரியவர் சொன்னார். இதிலே எப்படி தவறுக்கு வழி வகுக்கிறார்கள் என்றால், அரிசனங்களை எப்படி நடத்துகிறார்கள்? ஒரு பெண்மணி காவல் நிலையத்திலே கற்பழிக்கப்பட்டார். இதுதான் விவகாரம். நம் முடைய அவை முன்னவர் வழக்கமான பதிலைச் சொல்கிறார். அந்த அதிகாரி மீது 354-வது செக்ஷன்படி வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது என்று. 354-வது செக்ஷன் என்பது மானபங்கப்படுத்துவது. அதற்கு 2 ஆண்டுகள்தான் தண்டனை. கற்பழிப்புக்கு செக்ஷன் 376. அதாவது, ரேப் கேஸுக்கு செக்ஷன் 376. அதற்கு ஆயுள் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாது என்றால், சொல்லுங்கள். அவர்கள் மோசடி பண்ணுகிறார்கள். 376-வது செக்ஷன் என்றால், ஜாமீனில் வரமுடியாது. அதற்கு ஆயுள் தண்டனை. கற்பழிப்பு வழக்கு என்று சொல்லிவிட்டு, இங்கே மந்திரி சொல்கிறார், 354-வது செக்ஷனிலே வழக்குப் போடுகிறார்கள் என்று. இதற்கு என்ன அர்த்தம்? உங்களுக்கு விவரம் தெரியவில்லை என்று அர்த்தம்? உங்களை மிஸ்லிட் பண்ணி இருக்க வேண்டும். சட்டசபையை தவறாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

ஒருவரை சிறையில் அடைத்திருக்கிறார்கள் நக்சல்பாரி என்று. அவரை மத்திய சர்க்காரும், மாநில சர்க்காரும் உத்தரவு போட்டும் கூட விடுதலை செய்ய மறுக்கிறார்கள். 30 மாதம் தண்டனை அளித்திருக்கிறார்கள். காரணம் என்ன என்றால் அவர் ஒரு காவல் துறை அதிகாரியை அடித்துவிட்டார். காவல் துறை அதிகாரி கற்பழித்துவிட்டால் அவருக்கு ஒரு நீதி. மற்றவர்களுக்கு ஒரு நீதி. இதை எல்லாம் நீங்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அப்படி எல்லாம் இல்லாமல் அந்தப் [* * *] இதற்கு என்ன வைத்தியம் இப்படியே பேசிக் கொண்டிருந்தால் இதற்கு வழி என்ன? சென்ற அரசாங்கம் செய்த செயல்களை எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்கிறது. இதற்கு வழிகாண வேண்டாமா? எனவே இதைத் தீர்ப்பதற்கு நீங்கள் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

காவல் துறையினருக்கு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சிரமங்கள் எனக்குத்தெரியும். 47 ஆயிரம் பேர்களை வைத்துக் கொண்டு 6 கோடி மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது.

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க முற்பகல் 11-25—11.30 இல் சில சொற்கள் அகற்றப்பட்டன.

1978 மார்ச் 16]

[திரு. க. சுப்பு]

எந்தப் பேராட்டம் நடந்தாலும் கிரிமினல் மாதிரி நீங்கள் கருதுகிறீர்கள். உதாரணமாக நில மீட்சிப் பேராட்டம். இது கிரிமினல் என்கிறார்கள். அகில இந்தியாவிலும் நடந்த பேராட்டம். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நடத்திய பேராட்டம். அது கூட சர்க்காருக்கு எதிரான பேராட்டம் என்று கருதப்பட்டது. ஆனால் தெளிவுபடுத்திய பின்னர் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

அதே போல இன்றைக்கு பேராட்டம் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் ஆசிரியர்கள் பேராட்டம், மின்சார ஊழியர்கள் பேராட்டம், தொழிலாளர் பேராட்டம் போன்ற பேராட்டங்கள் மீதெல்லாம் கிரிமினல் குற்றம் சுமத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். பேராசிரியர்கள் பேராட்டம் நடத்தினால் அந்தப் பேராசிரியரை அழைத்துச் சென்று அவர்கள் கழுத்தில் உள்ள தாலியை அறுப்பதா? தாலியை அறுக்க வேண்டும் என்று எந்த விதி சொல்கிறது? சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர் தமிழரசி கழுத்தில் இருந்த தாலியை அறுத்தார்கள். கேட்டால் கயிறு இருக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். கயிருக்கும் தரலிக்கும் வித்தியாசம் தெரியாதா, புடலங்காயும், விரியன் பார்ப்பும் ஒன்று, விரியனைப் பிடித்துத் தொங்குவீர்களா.

இதைப்பற்றி கேட்டால் உடனே சிலை திருடன், அது இது என்று சொல்வதா, என்னய்யா இது “டிட் பார் டேட்டா”? எப்படி மக்களுக்குப் பணி செய்யப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டால், இதற்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிறீர்கள்.

அதே மாதிரி, விருகம்பாக்கத்திலே போலிஸ் ஸ்டேஷனிலே 2 பேர்கள் சாராயம் கடத்துவதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதிலே ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால், இந்த 2 பேர்களும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் சிறையிலே அடைக்கப்பட்டவர்கள். அவர்கள் இரண்டு பேர்களுமே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்று சொன்னார்கள்.

களஞ்சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்கள் எல்லாகட்சிகளுக்கும் வேண்டியவர்களாக இருப்பார்கள். முன்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வேண்டியவர்களாக இருந்தார்கள். இப்போது உங்களுக்கு வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

சமூக விரோதிகள் யார் என்றால் மிகப் பெரிய சாமர்த்திய சாலிகள் என்று அர்த்தம். அவர்களுடைய சாமர்த்தியம் எப்படி நாட்டுக்குப் பயன்படாமல் இருப்பது. அதைக் கண்டு பிடிப்பது உங்களுடைய சாமர்த்தியம்.

முதல் அமைச்சர் சொல்கிறார். லஞ்சம் கூடாது, சாராயம் கூடாது என்று. அவருடைய உணர்வை நான் பாராட்டுகிறேன். நான் சந்தேகப்படவில்லை. அவர் உண்மையான நோக்கத்தோடு

[1978 மார்ச் 16]

[திரு. க. சுப்பு]

தான் சொல்கிறார். கடவுள்கூடஇல்லை, ஆனால் சாராயம் இருக்கிறது. அவர் சொன்னார், என்னுடைய கட்சிக்காரர்கள் குடிக் கிறார்களே சாராயம் காய்ச்சுகிறார்களே என்று சொன்னார். அவர் களுடைய கட்சிக்காரர்கள் அவருடைய உணர்வுகளை மதிக்க வேண்டாமா? முதலமைச்சர் சொல்லுகிறாரே என்ற உணர்வே அவர்களுக்குக் கிடையாது. அப்படிப்பட்டவர்கள் அந்தக் கட்சித் தொண்டராக இருக்கவே லாயக்கில்லை. யாராக இருந்தாலும், நானாக இருக்கட்டும் அல்லது நீங்களாக இருக்கட்டும், யாராக இருந்தாலும், முதலமைச்சர் சொல்லிவிட்ட பிறகு, மாவீரனாக இருந்தாலும் அல்லது மாசூரனாக இருந்தாலும், கடத்துகிறான் என்றால் என்ன பொருள்? என்ன பெயர் வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளட்டும். இப்படிப்பட்ட ஆளுக்குத்தான் மாவீரன் என்று பட்டம் கொடுப்போம் என்றால், கொடுங்கள். உங்கள் சுதந்திரத்திலே நாங்கள் தலையிட முடியுமா? தலையிட முடியாது.

(முற்பகல் 11-30)

விருகம்பாக்கத்திலே ஒரு வீட்டிலே புகுந்து தாலேக் கையைத் தாக்கி நொறுக்கிவிட்டார்கள். ஆஸ்பத்திரியிலே 40 நாட்கள் இருக்கிறார். ஆனால் எந்தவிதமான கேசும் இல்லை. இதுதான் கேஸ் போலீஸ் எஸ். ஐ., டி.எஸ்.பி. எல்லோரும் அதற்கு உடந்தை இன்றைக்கு சாராயம் காய்ச்சுவர்களுக்கு இருக்கிற இன்ஃபுளென்ஸ் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வேறு யாருக்கும் இல்லை. அது தான் இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கிற நிலைமை. அதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். எந்த ஆட்சி வந்தாலும் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்கள்தான் இன்ஃபுளென்ஸியல் பர்சன்ஸ்.

31 ஜனவரி 1976 வரை நாங்கள் ஆட்சியில் இருந்தோம் அடுத்தநாள் என்ன ஆச்சு? அடி, உதை. எங்களுடைய ஆட்சி கிட்டத்தட்ட 9 ஆண்டு காலம் இருந்தது. அதிலே எங்கள் தானைத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 7 ஆண்டுகள் முதலமைச்சராக இருந்தார்கள். நீங்கள் வந்து 7 மாதம்தான் ஆகியிருக்கிறது. 7 ஆண்டுகள் முதலமைச்சராக இருந்தவர்கதி என்ன? அவருடைய அருமை மகன் நிலைமை என்ன ஆச்சு? அவருக்கு எவ்வளவு அக்கிரமம் இழைத்தார்கள்? அவரை ஜெயிலிலே கொண்டுவைத்து, அடித்தார்கள், உதைத்தார்கள். அதைப்போல ஒவ்வொரு செல்லிலும் புகுந்து அடித்தார்கள். 7 ஆண்டுகாலம் முதலமைச்சராக இருந்த கலைஞர் மகனுக்கு இந்த நிலை என்றால் நீங்கள் வந்து 7 மாதம் தான் ஆச்சு; உங்களுக்கு எந்த நிலைமையோ; யார் கண்டார்?

இஸ்மாயில் கமிஷன் வைத்தார்கள். நல்லவேளை, அதை நீங்கள் அமைக்கவில்லை. விசாரணை நடத்தினார்; அறிக்கை கொடுத்தார். அவருடைய அறிக்கை என்ன ஆயிற்று? இது

1978 மார்ச் 16]

[திரு. க. சுப்பு]

வரை நடவடிக்கை எடுத்தீர்களா? இல்லை. எடுப்பீர்கள். எப்போது? செத்து, சுடுகாடாகி, சுண்ணாம்பான பின்னால் நடவடிக்கை எடுப்பீர்கள். தவறு செய்தார்களா இல்லையா என்பதை கண்டறிய ஒரு கமிஷன் போட்டார்கள். கமிஷனில் கண்டறிந்த உண்மைகளை வைத்து அறிக்கை கொடுக்கிறார்கள். அறிக்கை கொடுத்தபின்னால் உடனடியாக அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டாமா? எடுக்கிறோம் என்று சொல்வீர்கள்; எப்படி எடுப்பீர்கள்? குற்றவாளிக்கு ப்ரமோஷன் கொடுப்பீர்கள் அவரை ஐ.ஜி. ஆக்குவீர்கள். உங்கள் நடவடிக்கை அப்படித் தான் இருக்கும்.

செங்குன்றத்தில் ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது. போலீஸார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தார்கள். அதைப்பற்றி இங்கே கேட்டோம். விசாரணை நடக்கிறது என்று முதலமைச்சர் சொன்னார். விசாரணை நடத்தினார்கள். அது சாதாரண விசாரணை அல்ல; நீதி விசாரணை. போலீஸ் சுட்டது நியாயமா இல்லையா என்று அவர்களையே கேட்டால் அவர்கள் நியாயமில்லை என்று சொல்வார்கள்? சுட்டது நியாயம்தான் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லச் சொன்னார்கள்; அவர்கள் சொன்னார்கள். சுட்டவருக்கு ப்ரமோஷன் கொடுத்தார்கள் அவரை ஐ.பி.எஸ். ஆக்கினார்கள். இதுதான் விசாரணையின் முடிவு. எங்களை அழைத்திருந்தால் நாங்கள் உண்மைகளைச் சொல்லியிருப்போம்.

அவர்களுக்கு வேண்டிய அதிகாரிக்கு ஐ.பி.எஸ். கொடுத்தார்கள். அதோடு விட்டிருந்தாலாவது பரவாயில்லை. ஆனால் அவருக்கு கீழே பணியாற்றிய சப் இன்ஸ்பெக்டரை சஸ்பென்ட் செய்துவிட்டார்கள். பாவம். எஸ்.ஐ. என்ன செய்வார். அவரா சுடச் சொன்னார் எஸ்.ஐ. தான் சுட்டார் என்றால் கூட அவர் தன்னிச்சையாகவா சுட்டார். எஸ்.பி. சுடச் சொல்லி உத்தரவு போட்டார்; அவர் சுட்டார். சடுவதற்குக் காரணம் மேலதிகாரி. அவரை விட்டுவிட்டு, அவருக்கு ப்ரமோஷன் கொடுத்துவிட்டு, எஸ்.ஐ.-க்கு சஸ்பென்ஷன் கொடுக்கிறார்கள்.

இஸ்மாயில் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலும் அப்படித்தான் செய்யப் போகிறீர்கள். ஒருவரை குற்றவாளி என்று சொல்லியிருக்கிறார். ரிப்போர்ட் வந்து, இதுவரை அவர் மீது எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அப்படியானால் அதற்கு என்ன எடுத்தம்? நடவடிக்கை எடுப்போம் என்பீர்கள். எப்படிப் பட்ட நடவடிக்கை எடுப்பீர்கள்? அவரை ஐ.ஜி. ஆக்குவீர்கள். அதுதான் உங்கள் நடவடிக்கையாக இருக்கும்.

இங்கே கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையில் என்ன சொல்லியிருக்கிறீர்கள்? குற்றம் பெருகியிருக்கிறது என்பதற்கு உங்களுடைய காரணம் அவசர காலநிலை ரத்தாகிவிட்டது; அதனால் குற்றம்

[1978 மார்ச் 16]

[திரு. க. சுப்பு]

பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இதைவிட இந்த ஆட்சிக்கு வெட்கக்கேடு வேறு என்ன வேண்டும்? அவசர காலநிலை ரத்தாகிவிட்டதால் குற்றம் பெருகியிருக்கிறது என்றால், நீங்கள் அவசரகால சட்டத்தை ஆதரிக்கிறீர்கள் என்றுதானே அர்த்தம். மீண்டும் அந்தமாதிரியான நிலை நாட்டிலே இருந்தால்தான் குற்றங்கள் நடக்காது என்பதை மறைமுகமாக ஆதரிக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கு ஒதுக்கியிருந்த நேரம் முடிகிறது. 15 நிமிடம் கொடுத்திருந்தேன். இன்னும் இரண்டு நிமிடத்தில் முடித்துக்கொள்ளுங்கள். (குறுக்கீடு—எங்களுக்கு உள்ள நேரத்தைக் குறைத்துக்கொள்கிறோம், அவர் பேசட்டும்) அப்படியானால் இன்னும் 7 நிமிடம் கொடுக்கிறேன், அதற்குள் உங்கள் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. க. சுப்பு : மிக்க நன்றி. இப்போதுதான் நான் பிரச்சனைக்கே வந்துகொண்டிருக்கிறேன். அவர்கள் நெருக்கடி கால நிலையை ஆதரிக்கவில்லை என்றால் நெருக்கடிகால அத்து மீறல்களைப்பற்றி இன்றுவரையில் ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் கூட விடவில்லையே, அது ஏன்? ஆகவே, நெருக்கடி கால நிலையை அமுல்படுத்தியவர்களுக்கு நீங்கள் உடந்தையாக இருந்தீர்கள், இப்போதும் இருக்கிறீர்கள் என்றுதானே அர்த்தம்.

அத்துமீறல்கள் பற்றி விசாரிக்க அனந்தநாராயணன் கமிட்டி போட்டார்கள். அவர் ஒரு ஒய்வு பெற்ற நீதிபதி. அவர் சாட்சியம் அளிப்பதற்காக போலீஸ்காரர்களுக்கு சம்மன்ஸ் அனுப்பினார். சம்மன்ஸ் அனுப்பியும் சாட்சியளிக்க வரவில்லை. போலீஸ்காரர்கள் அச்சமின்றி செயல்படுவார்கள் என்று கூறுகிறீர்கள். இந்த விஷயத்தில், நீதிபதி சம்மன்ஸ் அனுப்பியும் அவர்கள் அச்சமின்றி செயல்படுகின்ற காரணத்தால் சாட்சியமளிக்க வரவில்லை. போலீஸ்காரர்கள் அச்சமின்றி செயல்படுவதால்தான் இன்றைக்கு, அவசரநிலை அகற்றப்பட்டதால் குற்றங்கள் பெருகி விட்டன என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உங்கள் ஆட்சியில் அப்படித்தான் இருக்கும்; வேறு வழியே கிடையாது.

அதேமாதிரிதான் ஒவ்வொரு துறையிலும் இருக்கிறது. அதனால் போலீஸாரைக் குற்றம் சொல்லி பயனில்லை; அது சரியுமல்ல. இப்போது இருக்கிற அமைப்பு அப்படி இருக்கிறது. இன்று நீங்கள் எங்கள்மீது விசாரணை வையுங்கள். நாளை நாங்கள் உங்கள்மீது விசாரணை வைக்கிறோம். இப்போதைக்கு அதை ரிசர்வேஷனில் வைத்துக்கொள்கிறோம். அது ஒருபுறம் இருக்கட்டும்.

1978 மார்ச் 16]

[திரு. க. சுப்பு]

மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் வகையில் இந்தத் துறையை எப்படி மாற்றுவது? எப்படிப்பட்ட மாற்றங்களை, என்னென்ன முறைகளில் கொண்டு வரலாம் என்பதைப்பற்றி நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

மக்களுடைய பிரச்சினைகளுக்காகப் போராடுகிறவர்களை குற்றவாளிகளைப் போல கருதக்கூடாது. அப்படிப்பட்டவர்களை அடிப்பது, பிறகு அதையும் நியாயப்படுத்துவது எப்படி சரியானதாகும்? இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் இருப்பதால் மக்களின் பிரச்சினைக்காக பொறுப்புக்கு வரக்கூடியவர்கள் அச்சப்படுகிறார்கள்.

போலீஸில் நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. காவலர்கள் 24 மணி நேரமும் வேலை செய்கிறார்கள். 1977 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு காவலர்களுடைய பணிச்சுமை அதிகரித்திருக்கிறது. இந்த உண்மையை அவர்களே ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். எந்தச் சூழ்நிலையிலும் எந்தச் சூழ்நிலையையும் சமாளிப்பது போலீஸ் தான். மந்திரி சபை அல்ல. எந்தப் போராட்டம் வந்தாலும் போலீஸ், ஜெயில், மாணவர்கள் போராட்டமென்றாலும் மற்ற எந்தப் போராட்டமாக இருந்தாலும் போலீஸ், ஜெயில்தான். எனவே, போலீசாருக்கு அதிக சுமை இருக்கின்றது. இவ்வளவு சுமை இருப்பதால் அவர்களால் கேஸ்களை ரெஜிஸ்டர் செய்ய முடியவில்லை. ரெஜிஸ்டர் பண்ணுகிற கேஸ்களைக் கூட இன்வெஸ்டிகேஷன் பண்ணுவதில்லை. இவ்வளவு சுமை இருப்பதால் இலாகாக்களைப் பிரிக்க வேண்டும்.

ஸ்பெஷல் ஆக்ட் இருக்கிறது. இன்டியன் பீஸல் கோடின்கீழ் களவு, திருட்டு போன்றவற்றையும் காவலர்கள் கண்காணிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் மட்டும் இருந்தால் லஞ்சம் ஒழிந்து விடுமா? ஆகவே, தனியாக ஏஜென்ஸி போட்டு இவற்றைக் கண்காணிப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

பொதுமக்களுடைய இன்வால்வ்மென்ட் இருக்கக்கூடிய வகையில் பொதுமக்களை உள்ளடக்கிய கன்சல்ட்டேட்டிவ் கமிட்டிகள் அமைக்க வேண்டும். பொதுமக்களுக்கும் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்கும் இடையே தொடர்பு இருக்கக் கூடிய வகையிலே இவற்றை அமைக்கவேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட காரியங்களை எல்லாம் இவ்வாறு வெளியிலேயே தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இவற்றை எல்லாம் அசெம்பிளிக்கு கொண்டு வந்து எடுத்துச் சொல்வதற்கு நேரம் இருக்காது. இப்படிக்குழு போட்டு காரிய மாற்றும்போது பல பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும்.

[1978 மார்ச் 16]

[திரு. க. சுப்பு]

போலீஸ் அதிகாரிகள் ரிட்டையர் ஆவதற்கு முன்னால் அறுவடை அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது அவர்கள் லஞ்சம் முதலியவைகளில் ஈடுபட வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் அவர்களை கம்பல்சரி ரிட்டையர்மென்ட் கொடுத்தது வீட்டிற்கு அனுப்பிவிடக்கூடாது. அவர்களை சென்ட்ரி, எஸ்கார்ட், போன்ற இடங்களிலே டீட்டி போட்டுவிட்டு இளைஞர்களை பொறுப்பான இடத்தில் போட வேண்டும்.

அதுபோன்ற ஸ்பெஷல் ப்ரொகிபிஷன் பிரிவில் தனியாக ஏஜென்சி போட்டு அவற்றைச் செயல்படுத்த வேண்டும். இந்தத் துறையிலே பெண்களை அதிகமாகப் போட வேண்டும். அவர்கள் லஞ்சம் வாங்க மாட்டார்கள். ஆண்கள் லஞ்சம் வாங்கிப் பழகி விட்டார்கள். இனிமேல் அவர்களைத் திருத்த முடியாது. ஆகவே பெண்களைப்போட்டு இது மாதிரி பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி லஞ்சத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.

இதுபோன்று சென்னையில் ரஹ்மான் கான் தொகுதியாகிய சேப்பாக்கத்திலே ஒரு சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. அதாவது ஜிஞ்சர் கடத்திவிட்டார் என்று ஒருவரை கொண்டு போய் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே அடித்தார்கள். பின்னர் அவரை விட்டு விட்டார்கள். இந்த மாதிரி நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன.

இதே மாதிரி கம்பத்திலே ஒரு போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர் ரவுடி எலிமென்ட்ஸோடு தோடர்பு கொண்டு பணியாற்றி வருகிறார்கள். இது போன்ற புகார்களை எல்லாம் கொடுத்தால் புகார் கொடுப்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முன்கிறார்கள்.

இதே மாதிரி கரூரிலே இன்ஸ்பெக்டர் சாமியாடி என்ற ராமசாமி இருக்கிறார். அவர் ஏன் சாமியாடிக் கொண்டிருக்கிறார் அவருடைய வீட்டுத் தோட்டத்துக்குப் பக்கத்திலே சாராயம் காய்ச்சி விற்கப்படுகிறது. இது பற்றியும் புகார் கொடுத்தால் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை.

அது போன்ற செங்கோட்டையன். அவர் செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையை எப்படி மதிப்பார். அவர் பற்றிக்கூட புகார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பற்றி முதலமைச்சருக்கும் கூட புகார்கள் எல்லாம் எழுதிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சப் இன்ஸ்பெக்டர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

[முற்பகல் 11-40]

அவர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள், புரட்சித் தலைவர் என்று போட்டு பெட்டிஷன் எழுதியனுப்பியிருக்கிறார்கள். காபி இருக்கிறது. அவர்கள் ஒரு சோஷலிஸ்ட் கான்ஸ்டேபிளாக இருந்து இன்ஸ்பெக்டர் ஆவதுவரை கரூர் சர்க்களிலேயே இருக்க

1978 மார்ச் 16]

[திரு. க. சுப்பு]

கிரூர். அவர் எல்லா அரசுகளுக்கும் வேண்டியவர். எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் வேண்டியவர். அப்படிப்பட்ட சோஷலிஸ்ட் களை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியதுதான். ஒரு ஆள் புகார் கொடுத்தால் புகார் கொடுப்பவர் மீதே நடவடிக்கை எடுக்கும் நிலைதான் இருக்கிறது.

புகார் கொடுத்தால் நடவடிக்கைகள் எடுப்போம் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் புகார் கொடுத்தவன் மீதே நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. இந்நிலையை மாற்றுவது எப்படி* என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

* அடுத்து, வியாசர்பாடி வகுப்பு கலவரங்கள், பர்மாவிலிருந்து வந்து குடியேறி இருப்பவர்களின் காலனியல் தாக்குதல் நடைபெற்றிருக்கிறது. அவர்கள் பல கோரிக்கைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். கலவரம் இல்லாத நகரமே கிடையாது என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. விவரமாகச் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லை. அதைப் பற்றி விரிவாகச் சொன்னால், கலவரங்களைப் பற்றி விரிவாகச் சொன்னால் நீங்கள் கலவரமடைந்து விடுவீர்கள்.

சாராய சாம்ராஜ்யம் என்று சொல்லும்போது யாரோ இரண்டு பேர்களை சொல்லிவிட்டு மற்றவர்களை மறைக்கிறார்கள். இரண்டு பேர்கள்தான் காய்ச்சுகிறார்கள் என்றால் முடிந்தால் அந்த இரண்டு பேர்களையும் நாடு கடத்திவிடுங்கள். செம்பட்டியில் வேலுச் சாமி என்ற ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார். செம்பட்டி என்றால் அவர் மம்மட்டியால் அடித்து விடுகிறார். சமூக விரோத சக்திகளோடு சேர்ந்து கொண்டு நடக்கலாமா?

அரசியல் தலையீடு இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள் என்றால் விரும்புவதால் மட்டும் நடக்காது. இப்போது இருக்கிற அமைப்புமுறை அப்படி. அந்த அமைப்புமுறையை மாற்ற வேண்டும்.

முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் ஒரு காரியத்திற்காகப் பாராட்டுகிறேன். இன்று லஞ்ச ஊழல் அதிகரித்துவிட்டது என்று பிரதமர் அவர்களும், திரு. சரண்சிங் அவர்களும் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்தபோது சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். லஞ்சம் ஊழல், பெருகிவிட்டது என்றால் முன்னால் இருந்ததை விட பெருகிவிட்டது என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல எண்ணத்தோடு ஒத்துக் கொண்டார்கள். லஞ்சம் ஊழல், பெருகிவிட்டன என்றால் அதற்குக் காரணம் காவலாளிகள் அல்ல. அதற்குக் காரணம் சமூக விரோதிகள்தான். அதோடு போலீஸுக்கு உள்ள பளுவைக் குறைக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

[திரு. க. சுப்பு]

[1978 மார்ச் 16]

எமர்ஜன்ஸி காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட மிஸா சட்டத்தை மாற்றுவோம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது பி. டி. ஆக்ட் கொண்டு வருவோம் என்று சொல்கிறார்கள் : அதற்கு விட மாட்டோம் என்று ராம் ஜெத் மலானி போன்றவர்கள் சொல்கிறார்கள்; தகராறு இருக்கிறது. மக்களுக்கு தேர்தல் காலத்தில் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றத் தயங்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி சொல்லக் கூடிய நெஞ்சம் கொண்டவர்கள் அ. தி. மு. க. விலும் இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே எமர்ஜன்ஸி காலத்தில் போடப்பட்ட வழக்குகள் எல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். கசப்புணர்ச்சி இல்லாமல் போலீஸ் துறை டோன் அப் செய்யப்பட வேண்டும். அதற்குரிய ஆலோசனை செய்து அத்துறை டோன் அப் செய்யப்பட வேண்டும், இல்லையென்றால் அந்த நிர்வாகம் சீர்திருந்தாது என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ஆர். மணிமாறன் : தலைவர் அவர்களே, 1978-79-ஆம் ஆண்டுக்கான காவல்துறை மானியத்தின்மீது சில நல்லுணர்வுகளை வைக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தக் காவல்துறை மானியம்பற்றி எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருக்கக்கூடியவர்கள், பிரதான எதிர்க்கட்சியாக மினிர்ந்து கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள் சிலபல குறைகளை, குற்றச்சாட்டுகளை அடுக்கக்கூடாது எடுத்துச் சொல்லி அதனுடைய முன்மாதிரியாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் இந்தக் காவல்துறை மானியத்திற்கான புத்தகத்தைப் பார்த்தால் ஏதோ சினிமா பாட்டுப் புத்தகம்போல் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். நான் அதற்காக அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் அடிக்கடி சினிமா பார்க்கிறார் என்பது இதன்மூலம் தெரிகிறது. சினிமா பார்ப்பதோடு மட்டுமல்ல, சினிமா பாட்டுப் புத்தகங்களையும் வெகு அழகாக பைன்ட் செய்து வைத்துக் கொண்டு அதிலுள்ள வரிகளை எல்லாம் தவறாமல் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூடத் தோன்றுகிறது. அதுமாத்திரமல்ல, அடுத்துப் பேசி ஒரு கருத்தை அவர்கள் வெளிப்படுத்துகிற நேரத்தில் * * *

திரு. க. அன்பழகன் : ஏற்கனவே நீக்கப்பட்டது. இந்த அவைக் குறிப்பில் இடம் பெறக்கூடாது என்று அறிவிக்கப்பட்ட ஒன்றைக் குறித்து இவ்வளவு விரிவாக ஒரு உறுப்பினர் பேசலாமா என்பதை அவைத் தலைவர் உணர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க முற்பகல் 11-40—11-45-இல் சில சொற்கள் அகற்றப்பெற்றன.

1978 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் பேசுகிறபோது நான் அவையில் இல்லை. நீங்கள் இருந்திருந்து அதைக் கேட்டிருந்தால் மறுபடியும் அதைப்பற்றி பேசுவது நல்லது அல்ல. அதை நீக்கியிருப்பது தங்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே அவர்கள் பேசிய வார்த்தைகளை நீக்கிவிடும்படி கட்டளையிடுகிறேன்,

திரு. ஆர். மணிமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே காவல்துறை மான்யத்தில் பல்வேறு விஷயங்கள் எடுத்து வைக்கப்பட்டன. ஏறத்தாழ அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி பொறுப்பை ஏற்று இவ்வளவு நாட்களிலும், எத்தனையோ இடர்பாடுகள், கஷ்ட நஷ்டங்கள் இவற்றையெல்லாம் ஒன்பது மாத காலமாக இந்த ஆட்சி சமாளித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதற்கு பக்க பலமாக இருந்து வருவது காவல்துறை என்பது இந்த நாடு அறிந்த மாபெரும் உண்மை.

இந்த 9 மாத காலத்தில் எத்தனை போராட்டங்கள், பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம், நெசவுத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம், மாணவர்கள் போராட்டம், பஸ் தொழிலாளர்கள் போராட்டம், பொறியாளர்கள் போராட்டம், மருத்துவமனைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம், கடைநிலை ஊழியர்கள் போராட்டம், பாடி தொழிலாளர்கள் போராட்டம், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம், என்.ஜி.ஓ-க்கள் போராட்டம் இப்படி அடுக்கு அடுக்காக போராட்டங்கள் வெகு வேகமாக எழுந்து வந்தன. இவைகளை எல்லாம் காவல்துறை மிகவும் கண்ணியத்துடனும் கட்டுப்பாட்டுத் தன்மையுடனும் எப்படி சமாளித்தது என்பதை இந்த நேரத்தில் நாம் நினைவு கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இவைகள் எல்லாம் எத்தனை ஆண்டு காலத்தில் நடைபெற்றன. ஏழாண்டு காலத்திலா அல்லது எட்டு அல்லது ஒன்பது ஆண்டு காலத்திலா, அல்ல, 9 மாத காலத்திற்கு இத்தனை இடர்பாடுகளையும் காவல்துறையினர் சமாளித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இந்தக் கட்சியின் சார்பாக காவல்துறைக்கு நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முன்னால் பேசியவர்களில் சிலர், மாணவர்கள் இங்கு சட்ட சபையிலே அத்துமீறி பிரவேசித்து விட்டார்கள், காவல்துறையினர் போதுமான அளவுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அடுக்கு அடுக்காக குற்றச்சாட்டுகளை அள்ளித் தெளித்தார்கள், அதே நேரத்தில் நான் சொல்ல விரும்புவது, இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிக்கு காவல்துறை பாதுகாப்பு செய்யவில்லை என்று சிவப்பு விளக்கை காட்டிவிட்டு, என்.ஜி.ஓ.-க்கள் போராட்டம் நடத்திய

[திரு. ஆர். மணி மாறன்]

[1978 மார்ச் 16]

நேரத்தில், அண்ணா சதுக்கத்தின் பக்கத்தில் அவர்களை நிறுத்தி விட்டார்கள். அது போலீசாருடைய அத்துமீறிய நடவடிக்கை என்றும், போலீசின் காட்டு தர்பார் என்றும் அங்கு வேறு விதமாக பச்சைக் கொடியை காட்டுகின்ற சூழ்நிலையையும் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

முன்னால் காவல்துறையை பயன்படுத்தி எதிர்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் எந்த அளவுக்கு கசக்கப்பட்டார்கள், எந்த அளவுக்கு நசுக்கப்பட்டார்கள், எவ்வளவு குற்றச்சாட்டுகளை எதிர்கட்சிமீது சுமத்தினார்கள் என்பதையெல்லாம் நாடு நன்றாக அறிந்திருக்கிறது. அப்போதெல்லாம் காவல் நிலையங்கள் அனைத்தின்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எதிராக என்னென்ன விதத்தில் எல்லாம் செயல்பட்டது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். இப்போது ஒரே ஒரு குற்றச்சாட்டை வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஒரு மாசினே வேண்டுமானால் சொல்லலாம், அனைத்தின்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது அமைச்சர்களுடைய சொந்தக்காரர்களாக இருந்தாலும், அமைச்சர்களுடைய குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, யாரும் ஒரு சாதாரண சிகரெட் வாங்குவதற்காக டி.எஸ்.பி.-யினுடைய தோளைத் தட்டிக் கொடுக்கின்ற ஆட்கள் கிடையாது. பூக்கள் வாங்க எந்தக் காவல்துறையினரையும் பயன்படுத்தவில்லை. நிச்சயமாக அந்த அளவுக்கு அனைத்தின்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இறங்க மாட்டார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்—தலைமை.]

மேலும், காவல்துறையினர் இப்படியெல்லாம் நடக்கலாமா, அவ்வொரு அலுவலகத்திற்கும் சென்று தடியடிப் பிரயோகம் செய்யலாமா, கண்ணீர் பிரயோகம் செய்யலாமா, துப்பாக்கிகளையே வாடிக்கையாக வைத்துக் கொண்டு நிற்கலாமா, இப்படியெல்லாம் இருப்பது நியாயமா என்று கேட்கிறார்கள்.

நான் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த அதிலும் குறிப்பாக பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்ற கட்சியின் உறுப்பினர்களை பணிவன் போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடந்த 7 ஆண்டுகாலமாக போலீசை கையில் வைத்துக் கொண்டு தடியடிப் பிரயோகம் செய்யாமல், மலர்மாரியா பொழிந்து கொண்டிருந்தது? துப்பாக்கிகளிலிருந்து பூக்களா வந்து விழுந்து கொண்டிருந்தன? என்பதை மதிப்புமிக்க எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களை கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்போதெல்லாம் போலீசாருடைய துப்பாக்கிகள் எல்லாம் காட்சி பொருட்களாகவா வைக்கப்பட்டிருந்தன? சிறைச்சாலைகள் எல்லாம் அறச்சாலைகளாகவா

[1978 மார்ச் 16]

[திரு. ஆர். மணிமாறன்]

மாற்றப்பட்டிருந்தது? போலீஸ்காரர்களெல்லாம் புத்த பிட்சுக்களாக மாறியிருந்தார்களா என்ன? யாரைப் பார்த்து இந்த தீதா உபதேசம் செய்கின்றீர்கள்?

கடந்த 7 ஆண்டுகளாக எங்கள் கட்சித் தோழர்களுக்கு நீதி மன்றத்தின் படிக்கட்டுகள், வாடிக்கையான பஞ்ச மெத்தைகளாக அமைந்திருந்ததையெல்லாம் நாங்கள் நினைவு கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பல போலீஸ் நிலையங்கள் பல காவல் துறை அலுவலகங்கள் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக தோழர்களுடைய வாடகை கொடுக்காத வீடுகளாக மாற்றப் பட்டிருந்தன என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சாராயம் நாட்டில் நதிபோல் பெருக்கெடுத்து ஓடுகின்றன என்றெல்லாம் சொன்னார்கள், இவ்விதம் பெருக்கெடுத்து ஓட அந்த மழைக்கு காரணமாக இருந்தவர்கள் யார், அவர்களுக்கு கருணை காட்டி அவர்களுக்கு கருணமூர்த்தியாக இருந்தவர்கள் யார், அன்றைக்கு சக்ராதிபதியாக இருந்த அந்த சாம்ராஜ்யத்தை நடத்துவதற்கு கடைக்கண் காட்டியவர்கள் யார், அதற்கெல்லாம் காரணமாக இருந்தவர்கள் எல்லாம் இவர்கள்தான் என்பதை நான் பகிரங்கமாக சொல்லுகின்ற நேரத்தில், அன்றைக்கு எல்லாம் சுந்தரமாக, சர்வமும் சுந்தரமாக, சுந்தரமயமாக இருந்த சாராய சாம்ராஜ்யத்தை உருவாக்கிய சக்கரவர்த்தியாக இருந்து இவர்களுக்கு காட்சி கொடுக்கவில்லை என்று கட்டியம் கூறுவதற்கு இவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்களா?

(முற்பகல் 11-50.)

இன்னொன்றையும் நான் கூற விரும்புகின்றேன். இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேதான் குறுக்கீடு அதிகமாக இருக்கிறது, போலீஸ் இலாகாவிலே அதிகம் சொல்கின்றார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை யெல்லாம் எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் எடுத்து வைத்தார்கள். இது சம்பந்தமாக ஒன்றை நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திருப்பூரில் 1974-ம் ஆண்டு, 1975-ஆம் ஆண்டு என்று கருதுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்த காலத்தில் திருப்பூரில் ஒரு பயங்கரமான கொலை நடைபெற்றது. அந்தக் கொலை, ஜெயபாரதி நிட்டிங் கம்பெனி முதலாளியின் மனைவி மாதே 7 அல்லது இரவு 8 மணியிருக்கும், பயங்கரமாக கொலை செய்யப்பட்டார்கள். அந்த பயங்கரமான கொலை திருப்பூர் நகரத்தையே அன்று உலுக்கி எடுத்தது. ஆனால், அத்தகைய பயங்கரமான கொலையைச் செய்தவர்கள் யார் என்று கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இது சம்பந்தமாக ஒரு சிலரை

[திரு. ஆர். மணிமாறன்]

[1978 மார்ச் 16]

ஈரோட்டில் கைதுசெய்து, திருப்பூர் காவல் நிலையத்தில் கொண்டு வந்து வைத்தார்கள். ஆனால், அதற்குப் பிறகு என்ன நடந்தது? என்ன ஆயிற்று? என்பது தெரியவில்லை. அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். அந்தப் பைல் மூடுவிழா செய்யப்பட்டது. அந்த பைலை மூடுவிழா செய்ததற்கு காரணகர்த்தா யார்? எந்த முறையிட்டின் பேரில், யார் குறுக்கிட்டின் பேரில், எந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவரின் குறுக்கிட்டின் பேரில், அந்தக் கொலையை அவர்கள் செய்யவில்லை என்று கூறி, அவர்கள் வெளியே அனுப்பப்பட்டார்கள் என்ற விவரம் யாருக்கும் தெரியாது; புலப்படவில்லை. எப்படி சமாதானம் காட்டி, காரண காரியங்கள் காட்டி, குற்றவாளிகள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களை வெளியே கொண்டு போனார்கள் என்பதற்கு நான் ஆதாரத்தோடு சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். பகிரங்கமாகவே சொல்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்திலேதான் இத்தகைய குறுக்கீடுகள் எல்லாம் மடைதிறந்த வெள்ளம்போல் பெருக்கெடுத்து ஓடியது.

மற்றொன்றையும் கூற விரும்புகிறேன். திருப்பூரிலே ஒரு வடக்கத்திக்காரர் விடியற்காலை 5 மணிக்கு கொலை செய்யப்பட்டார். அது சம்பந்தமாக 2, 3 குற்றவாளிகளைக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்படி கொண்டு வரப்பட்டவர்கள் காலச் சக்கரம் சுழலச் சுழல, நாட்கள் நகர நகர, மாதங்கள் மாற மாற அந்தக் குற்றவாளிகள் என்ன ஆனார்கள் என்பதும் தெரியாது. அவர்கள் எங்கே போய் ஒளிந்து கொண்டார்கள் என்பதும் யாருக்கும் தெரியாது. அது ஒரு சிதம்பர ரகசியமாகவே இருக்கிறது. இதை நான் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு இந்த நேரத்தில் கொண்டு வருவதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே அராஜகம், அடக்குமுறை எல்லாம் இந்த ஆட்சிக் காலத்திலே மடை திறந்து விடப்படவில்லை. அவர்கள் காலத்திலேதான் வெள்ளம்போல் பெருக்கெடுத்து ஓடியது.

இப்படி எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் இப்படிப்பட்டக் குற்றச்சாட்டுக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லும்போது, எனக்கு பழைய நினைவுகள் மாறி மாறி வருகிறது. இந்த நாட்டில் அராஜகம் எப்படி கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது என்பதற்கான பல்வேறு காரணங்களை இந்த மன்றத்தில் நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கெல்லாம் பதில் உண்டா? இன்றைக்கு எங்களைப் பார்த்து அன்றைக்கு நீங்கள் அவசர நிலையை ஆதரித்தீர்கள் என்று புகார் சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் அன்றைக்கு நீங்கள் அவசர நிலையை ஆதரிக்கவில்லையா என்று கேட்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், அன்றைக்கு அவசர நிலை காலத்திலே பத்திரிகைகளுக்குச் சுதந்திரம் உண்டா? இந்த

1978 மார்ச் 16]

[திரு. ஆர். மணிமாறன்]

அவசர நிலையை வைத்துக்கொண்டு பத்திரிகைகளின் குரல்வளையை எப்படியெல்லாம் பிடித்தீர்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்கள் எல்லாம் அன்றைக்கு செய்யப்பட்டன.

இன்றையத் தினம் முதல் அமைச்சராக இருக்கின்றவர், அன்றையத் தினம் 'தென்னகம்' பத்திரிகையிலே ஒரு ஸ்டேட் மெண்ட் கொடுத்தார். உடனே அந்தப் பத்திரிகையை காவல் துறை மூலம் செய்தி வெளிவராமல் தடை செய்யப்பட்டது. அன்றைய முதல்வரும், இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவருமாக இருக்கின்றவர் அப்படி தடை செய்தார்கள். அவர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பது வானத்திலே பறக்கக்கூடிய காற்றாடி; அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பது ஒரு சருகு என்று சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சருகு என்று சொன்னதற்காக, அதை விளக்கும் வகையிலே இன்றைய முதல்வர் அவர்கள் ஒரு விளக்கம் கொடுத்தார்கள். சருகு என்பதற்கு மூன்று அர்த்தம் உண்டு என்று சொன்னார்கள், (1) மழைச் சாரல், (2) உலர்ந்த இலை, (3) மங்களப் பொருள். இப்படிச் சொல்லி, மழைச் சாரல் மக்களுக்கு உதவுவதாகவும், உலர்ந்த இலை மக்களுக்கு உரமாகவும், மங்களப் பொருளாகவும் இருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். இப்படி நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அன்று கூறியதை, உடனே தடை செய்தார்கள். இப்படி அவர்கள் இதற்கு விளக்கத்தைச் சொல்லி விட்டார்கள் என்பதற்காக, அன்று இந்த அவசரநிலை பயன்படுத்தப்பட்டது. இதேபோல் மிசா பயன்படுத்தப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் எல்லாம் இந்த அவசரநிலையைப் பயன்படுத்தி, ஒன்றரை ஆண்டு காலம் தடை செய்யக்கூடிய நிலைமை அன்றைக்கு இருந்தது என்பதை நான் கட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக நான் இன்னொன்றையும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு இன வெறிப் பிரசாரம் மிகவும் வேகமாக கிளப்பப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணிமாறன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் குற்றங்கள் எல்லாம் நடந்தன என்று சில சம்பவங்களை யெல்லாம் எடுத்துச்சொன்னார்கள். அவர்களை நான் ஒரு கேள்வி கேட்க விரும்புகிறேன். அதற்கு மேற்கொண்டு அவர்கள் பேச வேண்டும். வேங்கையின் இடம், புள்ளிமான் சிக்க.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவைத் தலைவரின் அனுமதி இன்றி பேசக் கூடாது. உட்காருங்கள்.

[1978 மார்ச் 16]

திரு. ஆர். மணிமாறன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான் சான் அவர்கள் பிரேமமா கொலையை நடத்திய பெரிய புள்ளி யார் சரியான புள்ளி யார் என்று எடுத்துச் சொன்னால் நலம் என்று சொல்லி என் பேச்சை தொடருகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் நடைபெற்றது என்று எடுத்துச் சொல்லக் காரணம் இங்கே ஏதோ நடக்கக்கூடாதது நடந்து விட்டது என்ற போலித் தனமான வாதங்களை எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற அந்தக் காரணத்தால்தான் சொல்லுகிறேன்.

இன்னொன்றையும் இன்றைக்குக் கிளப்பி விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்றைக்கு ஒன்று சொன்னார்கள்*

* * * * *

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை].

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து உட்காருங்கள். திரு. மணிமாறன் அவர்கள் கடைசியாகப் பேசியது, அதற்குப் பிறகு திரு. சுப்பு அவர்கள் பேச ஆரம்பித்து இதுவரை பேசியது, நடந்த நடவடிக்கைகள் அத்தனையையும் அவை நடவடிக்கைகளில் இருந்து நீக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன். பத்திரிகைகள் இவற்றை வெளியிடக்கூடாது. * * *

(நண்பகல் 12-00.)

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஒரு நிமிடம் பேச அனுமதியுங்கள். ஏற்பட்ட அமளியிலே கூச்சல், குழப்பத்திலே அவர் என்ன சொன்னார் என்று காதில் விழவில்லை. அப்படி ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லியிருந்தால் உள்ளபடியே அது வேதனைக்குரிய ஒன்றாகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே அந்த வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அவைத் தலைமையை யார் ஏற்றிருந்தாலும் அந்த நாகரிகவாத குரிய மரியாதையை எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினராக இருந்தாலும் தந்தாகவேண்டும். அப்படிப்பட்ட வார்த்தை சொல்லப்பட்டிருந்தால் அதற்காக நான் ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கி விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க 11-58-ஐ இருந்து 12-03 மணிக்குள் சில பகுதிகள் அகற்றப்பெற்றன.

1975 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைப்பார்த்துவிட்டு தான் நான் தீர்ப்புச் சொல்லவேண்டும்.

திரு. ப. சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சியின் சார்பாகப் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காவல் துறையினர் என்று சொல்கிற போது அமைதியைக் காக்கவேண்டும். குற்றங்களைத் தடுக்க வேண்டும், அதோடு மக்களுக்குத் தொண்டுசெய்வதற்காகவும் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் வாழ்க்கையை நாம் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து அமைதி காக்கவேண்டும்.

*திரு. ப. சந்திரன் : தொழிலாளர் சட்டத்திலேயும் தொழிலாளர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில்தான் ஒரு நாளைக்கு வேலை செய்ய வேண்டுமென்று நேரத்தைக் குறித்திருக்கிறார்கள். அதைப் போல அரசு அலுவலராளர்கள் ஒரு நாளில் இத்தனை மணி நேரம் தான் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று குறித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் காவலர்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்களுக்கு இத்தனை மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பு இருப்பதில்லை. 24 மணி நேரமும் இந்த நாட்டு மக்களுடைய நல்லெண்ணத்தைக் கொண்டு அவர்கள் பணி செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் குடும்பத்திலுள்ள இன்னல்களுக்கு அப்பாலும் நாட்டு மக்களின் நலனைக் கருதித் தொண்டு செய்து வருகிறார்கள். எனவே, அவர்களுடைய நலனில் இந்த அரசு அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, நமது சென்னை பல்கலைக் கழகத்திலே இந்தியன் சொஸைட்டி ஆஃப் கிரிமினலஜி, என்ற பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டு மாணவர்கள் எம். ஏ. படித்து வருகிறார்கள். அப்படியே படிக்கும் மாணவர்கள் வேலைக்கு வரும் பொழுது அவர்களுக்குக் காவல் துறையிலே முன்னுரிமை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1972 முதல் 1974 வரையில் அந்தத் துறை, வேலை வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால் நிறுத்தப்பட்டது. இந்தக் குறைகளை நீக்கி அப்படி அந்தத் துறையிலே படித்த மாணவர்களுக்குக் காவல் துறையிலே முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், இந்தத் துறையிலே படித்துள்ள மாணவர்கள் சட்டத்தை எப்படிப் பாதுகாக்க வேண்டும். குற்றங்கள் செய்பவர்கள் எந்த மனநிலையில் அவற்றைச் செய்கிறார்கள், எந்தச் சூழ்நிலை அவர்களைத் தூண்டுதல் செய்கிறது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் தெள்ளத் தெளிவாகப் படித்திருக்கிறார்கள், அப்படிப்பட்ட மாணவர்களுக்குக் காவல் துறையில் முன்னுரிமை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ப. சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 18]

அதுமட்டுமல்ல, 'இந்தியன் சொசைட்டி ஆஃப் கிரிமினாலஜி, என்று சொல்லப்படும் சொசைட்டி சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் நடத்தப்பட்டு வரும் கிரிமினாலஜி படிக்கின்றதை தமிழ் நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிலே சேர்க்க வேண்டும். அப்படிச் சேர்த்தால் அந்தத் துறையிலே படிக்கும் மாணவர்கள் தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் தேர்வு எழுதி வேலை வாய்ப்பு பெறுவதற்கான வழிவகை ஏற்படும் என்று இந்தியக் சொசைட்டி ஆப் கிரிமினாலஜி பரிந்துரை செய்தும் அந்தப் பரிந்துரை இன்னும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. அந்தப் பரிந்துரையை ஏற்று தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் கிரிமினாலஜி என்ற பாடத்தையும் சேர்த்து, அந்த கிரிமினாலஜி படிக்கும் மாணவர்கள் கிரிமினாலஜி சப்ஜக்டை எழுதி அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்பு பெற வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, அந்தத் துறையிலே மாணவர்கள், 'ஃபோரின்சிக் சயன்ஸ் லெபரட்டரி' பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். எனவே, அவர்களை இந்தக் காவல்துறையிலே எடுப்பது நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 'ஃபோரின்சிக்' சயன்ஸ் லெபரட்டரியை, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கு ஒன்று அமைக்க வேண்டும். காரணம், குற்றங்கள் அதிகமாகப் பெருகியிருக்கும் நேரத்தில் 'ஃபோரின்சிக் சயன்ஸ் லெபரட்டரி' தகுந்த அளவில் இருந்தால் குற்றங்களைக் கண்டு பிடிக்க வசதியாக இருக்கும். குற்றங்கள் பல கண்டு பிடிக்காத அளவிலே, குற்றங்களைக் கண்டு பிடிக்கும் சதவிகிதம் குறைந்திருக்கிறது. அந்த சதவிகிதத்தை அதிகரிக்க, 'ஃபோரின்சிக் சயன்ஸ் லெபரட்டரிகளின்' எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க வேண்டும். ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு ஃபோரின்சிக் சயன்ஸ் லெபரட்டரி ஏற்படுத்துவது மிகவும் நலமாக இருக்கும்.

ஸ்காட்லாந்த் போலீசை உலகத்திலேயே மிகச் சிறந்த போலீஸ் என்று சொல்வார்கள். அதைப்போல இந்தியாவிலே தமிழ்நாடு போலீஸ் மிகச் சிறந்த போலீஸ் என்று சொல்லப்படும் போலீஸ், குற்றங்களைக் கண்டு பிடிப்பதில் குறைந்திருக்கிறது என்றால், போதிய சாதனங்கள் குறைவாக இருக்கிறது என்றுதான் பொருள்.

அதுமட்டுமல்ல எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். போலீசுக்கு வேலைப் பளு அதிகம் என்று சொன்னார்கள். அந்த வேலைப் பளுவைக் குறைக்கும் வகையில் நவீனக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி இந்தக் குற்றங்களைக் கண்டு பிடிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில், வேலியே பயிரை மேய்கின்ற கதைபோலத் தான் நிலவி வருகிறது. பொது மக்கள் மது விலக்கைத் தடுப்பதிலே பங்குகொள்ளும்போது

1978 மார்ச் 16]

[திரு. ப. சந்திரன்]

மனு எழுதி அனுப்பினால் எந்தக் காவல் துறையினர் மீது அந்த மனுக்களை எழுதி அனுப்புகிறார்களோ அந்தக் காவல் துறையினருக்கே மனுக்கள் போய்ச் சேருகின்றன. எனவே, அந்தக் காவல் துறையினர் சரியாக நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. எனவே இதற்கென்று தனியாக ஒரு துறையை ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் நான்கு காவல் நிலையங்கள் அவுட் போஸ்ட் காவல் நிலையங்களாக இருக்கின்றன. குற்றங்கள் வேகமாக அதிகரித்து வந்திருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் அவுட் போஸ்ட் காவல் நிலையங்களை பர்மனென்ட் காவல் நிலையங்களாக ஏற்படுத்தினால் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய பெரணமல்லூர் தொகுதியில், தேசூர் என்ற பகுதியிலே குற்றங்கள் அதிகரித்திருப்பதால் அங்குள்ள அவுட் போஸ்ட் காவல் நிலையத்தினை பர்மனென்ட் காவல் நிலையமாக ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியக்கோரிக்கையை ஆதரித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 12-10)

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மிகச் சூடான விவாதத்திற்குப் பிறகு, சுவையான சில உண்மைகளை இங்கே எடுத்துச் சொல்லி நாட்டுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் நன்மை பயக்கும் சில கருத்துக்களைச் சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

போலீஸ் துறை நாட்டிற்கு இன்றியமையாதது என்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது. உடலுக்கு 'கிட்னி' எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு முக்கியத்துவமானது நாட்டுக்கு போலீஸ் துறை. போலீஸ் துறை இல்லாவிட்டால், நாகரீகமான ஒரு சமுதாயத்தை நாட்டிலே நிலைநாட்டுவது சிரமமானது. ஆகவே, போலீஸ் துறையைப் பற்றி நாம் பேசும்பொழுது மிகுந்த பொறுப்புணர்வுடன் பேசக்கூடியவர்களாக இருக்கிறோம்.

போலீஸ் துறை நெருப்புக்குச் சமமானது என்று கூடச் சொல்லலாம். நெருப்பு இன்றியமையாத ஒரு பொருள். ஆகையினால், நெருப்பைப் பயன்படுத்தக் கூடிய கட்டாயத்திலே நாம் இருக்கிறோம். மிகவும் பயனுள்ள பொருள் நெருப்பாயிற்றே என்று அதை எடுத்து அணைத்துக் கொண்டும், இணைத்துக் கொண்டும் இருக்க முடியாது. அதே நேரத்தில், நெருப்பை விட்டு வெகு தூரம் நாம் அகன்று விடவும் முடியாது. சமைப்பதற்கு நெருப்பு தேவை. ஆனால், சமைப்பதற்கு நெருப்பு தேவை

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1978 மார்ச் 16]

என்று உடலிலே ஒட்டிக்கொள்ளலாம். கொஞ்சம் ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ளலாம் என்று செய்வதும் தவறு. அப்படி செய்து கொண்டால், நெருப்பு நம்மைச் சுட்டுவிடும். அதே நேரத்தில் நெருப்பை நாம் கொஞ்சம் தூரத்தில் வைத்தால் எந்தக் காரியத்திற்கும் அது பயன்படாது. எனவே, போலீஸ் துறையினரை நெருப்பைப் போல் நாம் அணுகவேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

போலீஸ்காரர்கள் பல்வேறு சூழ்நிலையிலே வேலை செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஒரு கருத்தை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள், ஆள் பவர்கள் வருவார்கள், போவார்கள். இவர்களுடைய அனுபவத்திலே அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ கட்சிகள் வருகின்றன நேற்றைய வரையில் அங்கே இருந்தவர்கள்; இங்கே வருகிறார்கள். அல்லது இங்கே இருக்கிறவர்கள் நாளை அங்கே போகலாம் அல்லது வேறு யாராவது அங்கே வரலாம். எனவே, அவர்களுக்கும் சாதகமாகவும் இவர்களுக்கும் சாதகமாகவும் நடந்து கொள்ளவேண்டும்.; அல்லது, அவர்களுக்குச் சாதகமாக, இவர்களுக்குப் பாதகமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைப் போலீஸ்காரர்கள் விட்டுவிடவேண்டும்.

நாட்டில் அமைதியை நிலைநாட்ட, நாட்டு மக்களுக்குப் பாதுகாப்பைத் தரத்தான் அவர்கள் இருக்கிறார்களே தவிர, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள் என்று ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு, சட்டத்திற்குப் புறம்பாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை அடிக்க வேண்டுமென்று நினைப்பதோ, அல்லது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நமக்கு ஆதரவானவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகையினால், ஆளுங்கட்சிக்காரர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படுத்தி, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்குச் சாதகமாக அவர்கள் செயல்படுவதோ நாட்டுக்கு நல்லதில்லையென்பதை போலீஸ் துறையிலே உள்ளவர்கள் நன்றாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

அதே போல், ஆளும்கட்சியிலே உள்ளவர்கள், நேற்று வரையிலும் நாம் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தோம் என்ற நினைப்பை மனதிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள், நேற்று வரை நாம் ஆண்டு கொண்டிருந்தோம், நாமும் போலீஸ் துறையை நிர்வகித்துக் கொண்டிருந்தோம், நாமும் போலீஸ் துறையை மிகவும் ஊழலான, ஒரு மென்பதற்காக, போலீஸ் துறையே மிகவும் ஊழலான, ஒரு செம்மையற்ற துறை என்று சொல்வதனால், அவர்களுடைய உற்சாகம் குறையும், அவர்களுடைய வேகம் குறையும் என்பதை நாம் நினைவிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகையினால், பாராட்ட வேண்டிய இடத்திலே நாம் பாராட்ட வேண்டியவர்

1978 மார்ச் 16]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

களாக இருக்கிறோம், அவர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதே நேரத்தில், தவறுகள் இருந்தால், நம்மிடத்தில் ஆதாரம் இருந்தால் அதைச் சுட்டிக் காட்டவும் தயங்கக் கூடாது. ஆகவே, இந்த நேரத்திலே சமன் நிலையினைப் பயன்படுத்துவது, நமக்கும் நல்லது, நாட்டுக்கும் நல்லது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்தப் போலீஸ் துறையிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் இன்றைக்கு லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று பல குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்லுகிறார்கள். தொடர்ந்து சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஏன் இப்படி சொல்லப்படுகிறது என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டாமா? அவர்களுக்குக் கிடைக்கிற சம்பளம் என்ன, ரிட்டையர்மென்டுக்கு பிறகு அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பாதுகாப்பு என்ன, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற மற்ற சலுகைகள் என்ன, இவைகளை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

போலீஸ் கமிஷன் ஒன்றை நியமித்து அந்தக் கமிஷன் ஒரு ரிப்போர்ட்டையும் கொடுத்தது. அந்த ரிப்போர்ட்டு என்ன ஆயிற்று, ஏன் அந்த ரிப்போர்ட்டுக்களின் மீது இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை? அங்கே இருக்கிற குளிப்பதன அறைக்குள் அது அனுப்பப்பட்டுவிட்டதா என்பதைப் பார்த்து, உடனடியாக இந்தக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன என்று தலைவர் அவர்கள் சொல்லிவிட்ட காரணத்தாலே ஒரு சில குறைகளைச் சொல்லுவது என்னுடைய கடமை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டிலே மைனரிட்டி மக்கள் வாழ்கிறார்கள். எல்லா மக்களுக்கும் பாதுகாப்பு தர வேண்டியது போலீஸ் கடமையாகும். அதே நேரத்தில், மைனரிட்டி மக்களுக்கும் பலவீனமாக உள்ளவர்களுக்கும் அநீதிகள், அக்கிரமங்கள் நடைபெறுமானால் அந்த இடத்தில் போலீஸ்காரர்கள், போலீஸ்காரர்களாக இருந்து பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய கடமை அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அந்தக் கடமை உணர்ச்சி அவர்களிடத்திலே கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது என்ற உண்மையை வேதனையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வியாசர்பாடியில் அண்மையில் நடந்தது என்ன? 8-ந்தேதி ஒரு பதட்டநிலை இருந்தது. அதைச் சமாளிக்க எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட வில்லை. 10-ம் தேதி வீடுகள் எல்லாம் கொளுத்தப்பட்டன. அப்படி கொளுத்தப்பட்ட நேரத்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1978 மார்ச் 16]

தில், தீ அணைப்புப் படையைச் சேர்ந்த போலீஸ்காரர்கள் அங்கே போகிறார்கள். போய் அங்கே சேர்ந்தபோது, எரிந்து கொண்டிருந்த வீடுகளை நீங்கள் அணைக்கக்கூடாது என்று அங்கே இருந்த அட்டகாசம் செய்கிற அநீதிக்காரர்கள் தடுத்து நிறுத்துகிறார்கள். அந்த துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அணைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மைனாரிட்டி மக்களுக்குப் பாதுகாப்பே இல்லை என்ற நிலைமையை இந்தத் துறை உருவாக்கியது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மைனாரிட்டி மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள், பர்மா அகதிகளான முஸ்லீம் பெருமக்களுடைய வீடுகள் கொளுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. முஸ்லீம் பெருமக்களுக்கும், மைனாரிட்டி பெருமக்களுக்கும் இந்த நாட்டிலே என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். தயவு செய்து இந்தத் துறையினர் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அதே மாதிரி செங்கத்தில் பள்ளிவாசல் இடித்துத் தள்ளப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி இடித்துத் தள்ளப்பட்ட நிகழ்ச்சியிலே ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஈடுபட்டிருக்கிறார். எனக்குத் தெளிவற்றது. முதலமைச்சரிடம் கொடுத்திருக்கிறேன். என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களோ எனக்குத் தெரியாது. என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் தலைமையேற்று மைனாரிட்டி வீடுகளை இடித்துத் தள்ளி இருக்கிறார். போலீசார் எந்த நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை. ஐ.ஜி.யைப் பார்த்து சொல்லியிருக்கிறேன். அடுத்து, முதுகுளத்தூர் தாலுகாவில் இருக்கக்கூடிய பேரையூரிடே பள்ளி வாசல் கட்டவேண்டும் என்று அங்கே உள்ள முஸ்லீம் சிறுபான்மையினர் முயற்சி செய்தார்கள். ஆனால் அங்கே உள்ள பெரும்பாலானவர்கள் கூடி அந்த நிலம் ஊருக்கு வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அது பட்டா லாண்டு, பத்திரத்தைப் பதிவு செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் கூட பெரும்பான்மை மக்கள் பள்ளிவாசல் கட்டக்கூடாது என்று தடுக்கிறார்கள். போலீஸ் கம்பளைண்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது வரையிலும் எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை. மைனாரிட்டி மக்களுக்கு எந்த விதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. அவ்வளவு சுதந்திரமற்ற நிலையில் போலீஸ் இலாகா இருந்து வருகிறது.

அடுத்து, கம்பம் பற்றி ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசியதாகச் சொன்னார்கள். அங்கே இன்னமும் பதட்டநிலை இருக்கிறது. அமைதி இல்லை. அங்கே முஸ்லீம் சிறுபான்மை மக்கள் வாழ எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. இதற்குக் காரணம் போலீஸ் துறையில் முஸ்லீம்களுக்கு உரிய பிரதிநிதித்துவம் தரப்படுவது இல்லை என்பதுதான். டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் முஸ்லீம்களை எடுக்கக்கூடாது என்று ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

1978 மார்ச் 16]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

(பிற்பகல் 12-20)

அவர்கள் எல்லாம் இப்போது எங்கே இருக்கிறார்கள் என்று, நாட்டுக்குத் தெரியும். ஆனால் இப்போதும் அதையே கடைப்பிடிப்பது என்றால் அது நீதியல்ல. அதை இந்த அரசு சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போலீஸ் துறையில் ஸ்பெஷல் பிராஞ்ச் இருக்கிறது ; கிரைம் பிராஞ்ச் இருக்கிறது ; கியூ பிராஞ்ச் இருக்கிறது , இன்வெஸ்டிகேஷன் பிராஞ்ச் இருக்கிறது ; இப்படி பல பிராஞ்சுக்கள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் 10 நிமிடம் கேட்டீர்கள். அதற்குள் முடித்து விடுங்கள். இன்னும் நிறைய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசவேண்டியிருப்பதால், இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : விரைவில் முடித்து விடுகிறேன். இந்த பிராஞ்சுக்களில் எல்லாம் முஸ்லீம் சமுதாயத்தவர்கள் ஒருவர் கூட கிடையாது. புதிதாக எடுப்பதிலும் யாரையும் எடுக்கவில்லை. இந்த நாட்டின் எல்லையில் இருக்கிற மாநிலத்தில் ஷேக் அப்துல்லா முதலமைச்சராக இருக்கலாம் ; ஆந்திர பிரதேசத்தில் ஒருவர் அமைச்சராக இருக்கலாம் ; கேரளத்திலே கோயா அமைச்சராக இருக்கலாம் ; ஆனால் இங்கே ஒரு முஸ்லீம் இந்த பிராஞ்சுக்களில் இருக்கக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இருந்தால், அது சரியா ?

It may be aspiration or requirement of a particular country but the article of faith is loyalty and patriotism towards the country. நாட்டுப் பற்றிலே எந்த மதத்தினருக்கும் குறைந்தவர்களல்ல எங்களுடைய இஸ்லாமிய மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களை எடுத்துக்கொள்ள மாட்டோம் என்றால் அது இந்த நாட்டிலே எப்படி நீதியை நிலைநிறுத்துவதாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மக்கள் தொகையிலே நாங்கள் 8 சதவிகிதம் இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் 10 சதவிகிதம் இருக்கிறோம். ஆனால் போலீஸ் துறையில் ஸ்பெஷல் பிராஞ்ச், Crime branch, Intelligence Branch போன்ற முக்கியமான பிரிவுகளில் ஒரு சதவீதமாவது இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. நீங்கள் தனியாக மைனாரிட்டி என்பதற்காக எதுவும் செய்ய வேண்டாம். எங்களுடைய பர்சென்ட் டேஜுக்கு தகுந்தபடி வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டாமா ? முஸ்லீம்களுக்குக் கொடுக்க மாட்டோம் என்று நீங்கள் சொல்லி விடுங்கள் ; ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, கொடுக்காமல் இருப்பது எங்களுக்கு வேதனையளிக்கிறது.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1978 மார்ச் 16]

மற்ற மைனாரிட்டி சமுதாயத்திற்குக் கொடுத்திருப்பதைப், போல் போலீஸ் துறையில் முஸ்லீம்கள் இல்லாத காரணத்தால் ஆங்காங்கே வகுப்புக் கலவரங்கள் நடைபெறுகின்றன; அப்படிப்பட்ட கலவரங்கள் தடுக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு ரெக்ரூட்மென்ட் செய்கிறார்கள். சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்டிலிருந்து ஐ. பி. எஸ். ஆக ஒருவர் செலக்ட் செய்யப்பட்டால் அவருக்கு 4 வருஷத்தில் ப்ரமோஷன் கிடைக்கிறது. ஆனால் ஸ்டேட் கவர்ன்மென்டில் செலக்ட் செய்யப்பட்டால் 10, 15 வருஷம் ஆனாலும் ப்ரமோஷன் கிடைப்பதில்லை. சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் செலக்ஷனிலும் ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் செலக்ஷனிலும் ஏன் இந்த டிபரன்ஸ் இருக்கிறது என்று சிந்திக்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் 'சக்வல் ப்ரமோஷன்' கிடைக்க வேண்டும். அதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு டி.எஸ்.பி. யினால் ஒரு பெரிய மாவட்டத்தில் எல்லா காரியங்களையும் ஒழுங்காக்கச் செய்ய முடியவில்லை. ஆகையால் அவருக்கு உதவியாக, அவருக்குக் கீழே ஒரு ஏ.டி.எஸ்.பி.யை எல்லா இடங்களிலும் போஸ்டை கிரியேட் செய்து நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறையினருக்கு மற்ற மாநிலங்களில் யூனிபார்ம் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இங்கும் அவர்களுக்கு உரிய முறையில் யூனிபார்ம் அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது 'ஆர்டர்லி' வைத்துக் கொள்ள உயர் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் காரர்களையே ஆர்டர்லியாக பயன்படுத்துகிறார்கள். அதனால் அவர்களுடைய சர்வீஸ் நேரம் வேஸ்டாகிறது. ஆகவே, உயர் போலீஸ் அதிகாரிகள், அவர்கள் விரும்புகிறவர்களை போலீஸ் துறை சம்பந்தப்படாதவர்கள்—ஆர்டர்லியாக வைத்துக் கொள்ள அனுமதித்தால் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, லா அண்டு ஆர்டர் மெயின்டயன் செய்கிற இன்ஸ்பெக்டர் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு வெகிக்கிள் கொடுக்க வேண்டும். வெகிக்கிள் இருந்தால்தான் அவர்கள் செம்மையாக செயல்பட முடியும்.

போலீஸ் துறையில், சிட்டி டெலிபோன் 83011 வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நம்பருக்கு எப்போது போன் செய்தாலும் கிடைப்பதில்லை. ஒரு நாள் முழுவதும் உட்கார்ந்து போன் பண்

1978 மார்ச் 16]

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

ணிதாலும் கனெக்ஷன் கிடைப்பதில்லை. எனவே, அதை மாற்றி விட்டு வேறு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போலீஸ் டிப்பார்ட்மென்ட் வெகிக்கிள்ஸுக்கு பெட்ரோல் சிலிங் வைத்திருப்பது தேவையில்லை. (மனியடிக்கப்பட்டது).

மதுவிலக்குபற்றி அரை நிமிடத்தில் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். திறமைமிக்க நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் இந்த போலீஸ் இலாகாவை நிர்வகிக்கிறார்கள். இந்தத் துறையில் மதுவிலக்கை அமுல் செய்வதில் எவ்வளவு சீர்கேடுகள் உண்டோ அத்தனையும் நடக்கிறது என்பதைச் சொல்வதற்கு நான் மிகவும் வேதனைப்படுகிறேன்.

ஒவ்வொரு ஊரிலும் போலீஸ்காரர்களின் லிமிடெட் கம்பெனியாக சாராயக் கடைகள் இருக்கின்றன. அதற்கு போலீஸ் ஸ்டேஷன் பயன்படுகிறது. அங்கே இருக்கிற வில்லேஜ் கர்ணம், வில்லேஜ் ஆபீசர் எல்லாம் சேர்ந்து கொண்டு, எங்கள் பகுதியில் ஒரு யூனியனில்—அதன் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை—ஒரு வாரத்திற்கு 27,000 ரூபாய் நேரடியாக வசூல் செய்கிறார்கள். ஐ.ஜி., டி.ஐ.ஜி., எஸ்.பி., கமிஷனர்களுக்குக்கூட அவ்வளவு வருமானம் கிடையாது. பாவம் அவர்கள். வருகின்ற சம்பளத்தை ஐ.டி. யாக கொடுத்துவிட்டு, கொஞ்சம் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். போலீஸ்காரனும், எஸ்.ஐ.-யும்தான் இந்த நாட்டின் இராஜாக்கள்.

இதே நிலைமை நீடிக்குமானால் நான் சொல்கிறேன், நாட்டுக்கு, நாட்டு மக்களுக்கு பாதுகாப்புத் தராத இந்த காவல்துறையை சிதறி சின்னாபின்னமாக்கி மக்கள் தூக்கி எறிந்து விடுவார்கள். அதிலிருந்து தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒன்றில் மதுவிலக்கை சரியாக அமுல் படுத்துங்கள். சரியாக அமுலாக்க முடியவில்லை என்றால் எங்களால் முடியவில்லை என்று சொல்லி வெளியேறுங்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லி, மற்ற விஷயங்களைப் பேச நேரம் இல்லாத காரணத்தால் இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு அ. க. அரங்கநாதன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்குக் காவல் துறை மானியத்தின் மீதும், தீயணைப்புத் துறை மானியத்தின் மீதும் பேசுகின்ற ஒரு வாய்ப்பை எனக்குத் தந்தமைக்கு இந்த நேரத்திலே நான் தலைவரவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் குறிப்பாக பிரதான எதிர் கட்சி உறுப்பினர்களும் இன்றைக்கு சூடான விவாதங்களிலே ஈடுபட்டு நெருப்புப் பறக்கின்ற அளவுக்கு விவாதங்களை நடத்தினர். அதனால்தானே என்னவோ இன்றைக்கு போலீஸ் மானியம் என்று சொன்னாலே நெருப்புப் பொறி பறக்

[திரு. அ. க. அரங்கநாதன்]

[1978 மார்ச் 16]

கின்ற ஒரு மானியக் கோரிக்கை என்று கருதி புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நெருப்புப் பொறியை அணைக்கின்ற விதத்தில் தீயணைப்புத்துறை மானியக் கோரிக்கையையும் இணைத்தே வைத்திருக்கிறார்கள், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

ஆனால் எந்தத் தரப்பிலே இருந்தாலும் அது ஆளும் கட்சித் தரப்பிலே இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலே இருந்தாலும் சரி எந்த உறுப்பினராக இருந்தாலும் இந்தச் சபையினுடைய கவுரவத்தை காப்பதே அங்கத்தினர்களுடைய கடமை என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற 4½ கோடி மக்களுக்கு 47 ஆயிரம் காவல் துறையினரை வைத்து அவர்களுடைய உடமைகளுக்கும், அவர்களுடைய சொத்துக்களுக்கும், உயிர்களுக்கும் பாதுகாப்புக் கொடுத்து அவர்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்கின்ற உணர்வு இங்கே பேசுகின்ற ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் இருப்பது மிகப் பொருத்தமுடையதாக இருக்கும்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே பலதரப்பட்ட திட்டங்களை திட்டி புரட்சித் தலைவரவர்கள் அவர்களது 9 மாதகால ஆட்சியிலே சாதனை புரிந்திருக்கிறார்கள். இங்கே எனக்கு முன்னாலே பேசிய நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியிலே எப்போதும் போலீஸ், ஜெயில் என்றுதான் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். என். ஜி.ஓ. ஸ்ட்ரைக் என்றாலும், மாணவர்கள் போராட்டம் என்றாலும், எப்போதும் போலீஸ், ஜெயில் என்று அவர் சொன்ன நேரத்திலே என்ன கோரிக்கைக்காக அவர் அப்படிச் சொன்னார் என்பது எனக்கு புரியவில்லை.

ஆனால் 1973-74-லே அன்றைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தவர் ஆட்சிக் காலத்திலே என்ன நடந்து கொண்டிருந்தது. அந்த நேரத்திலே போலீஸும், துப்பாக்கிச் சூடும் தான் நடந்துக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் ஜெயிலுக்கு அனுப்பவில்லை. அன்றைக்கு சிதம்பரத்திலே மாணவர்கள் கிளர்ச்சியின் போது அந்த மாணவர்களைக் கைது செய்து அவர்களை கிறைச் சாலைக்கு அனுப்பியிருந்தால் மாணவர் மத்தியில் பயபக்தி ஏற்பட்டு இருக்கும். அன்றைக்கு சிதம்பரத்தில் துப்பாக்கி சூடு. உதய குமாரும், அதேபோல் லுர்துநாதனும் துப்பாக்கிக்கு இறையாகி இறந்திருப்பார்களா? அன்றைக்கு போலீஸ், துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தார்கள். சிதம்பரத்தில் போலீஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகம்தான் பார்த்தார்கள். அதேபோல் விவசாயிகள் போராட்டத்தின் போதும் போலீஸ், துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தார்கள்.

1978 மார்ச் 16]

[திரு. அ. க. அரங்கநாதன்]

ஒரு வேளை அதேபோல் இன்றைக்கும், மாணவர்கள் போராட்டத்திலும், என். ஜி. ஓ. போராட்டத்திலும் துப்பாக்கி கொண்டு அடக்க வில்லையே என்ற வருத்தம் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறதோ அதற்குத்தான் அவ்வாறு குறிப்பிட்டாரோ என்று புரியவில்லை.

ஆகவே இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழகத்தில் நடைபெற்ற 9 மாத கால ஆட்சியிலே எத்தனை போராட்டங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. என்.ஜி.ஓ. போராட்டம், ஆசிரியர்கள் போராட்டம் பாடியிலே டி. வி. எஸ். தொழிலாளர்கள் போராட்டம், பல்வேறு போராட்டங்கள் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே நடந்திருக்கின்றன. அத்தனை போராட்டங்களிலும் புரட்சித் தலைவரவர்கள் காவல் துறையை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்தி நாட்டிலே மக்கள் உயிர் பாதுகாப்பதும் தமிழகத்தில் அமைதியையும் நிலை நாட்டச் செய்திருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-30.)

அப்படிச் செய்துவருகிற காரணத்தால்தான் இன்றைக்கு இந்த ஒன்பது மாதத்தில் துப்பாக்கிச் சூடு என்று சொல்வதற்கே இடமில்லாமலிருக்கிறது. தடியடி என்று சொல்வதற்கு இடமில்லை. கண்ணீர் புகை என்று சொன்னால் அப்படிச் சொல்வதற்கு இடமில்லை. எவ்வளவோ போராட்டங்கள் நடந்துள்ளன. இவை திராவிடமுன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் நடந்திருக்குமையால்தான் பல்வேறு இடங்களில் தடியடி நடந்திருக்கும், கண்ணீர்புகை உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கும், துப்பாக்கிச் சூடுகள் பல நடைபெற்றிருக்கும்.

இன்றைக்கு இங்கே பேசுகிற ஆளும்கட்சி உறுப்பினர்கள் அனைவரும் சிறிது வேகமாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் பேசுகிறார்கள் என்று சொன்னால் சென்ற ஏழாண்டுக்கால திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நடந்த கொடுமைகள், ஏற்பட்ட துன்பங்கள், துயரங்கள், சித்திரவதைகள், அதனால் ஏற்பட்ட கண்ணீர் பெருக்கு இவைதான் காரணம் என்பதை இன்றைய பிரதான எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உணரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்மீது திண்டுக்கல், வேலூர் போன்றயிடங்களில் பல்வேறு வழக்குகள் தொடரப்பெற்று பல்வேறு துன்பங்கள் இழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல்வேறு துன்பங்களையும், துயரங்களையும் ஏழாண்டுகள் சந்தித்தவர்கள்தான், இன்றையதினம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக நாங்கள் வந்திருக்கிறோம். ஆகவே நாங்கள் பேசுகிறபோது, நாங்கள் அனுபவித்த துன்பங்களை

[திரு. அ. க. அரங்கநாதன்]

[1978 மார்ச் 16]

யும் துயரங்களையும் எடுத்துச்சொல்லுகின்றபோது இன்றைய தினம் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்ற தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் சிறிது பொறுமையாக, அமைதியாக கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஏமாண்டுக் காலத்தில் ஏற்பட்ட துன்பங்கள், துயரங்கள் கொலைகள் இவற்றை எண்ணிப்பார்த்தால் இவ்வளவு துன்பத்தையும் துயரத்தையும் அனுபவித்து விட்டுத்தான் நாங்கள் ஆட்சிப்பீடத்திற்கு வந்திருக்கிறோம் என்பதை நினைத்துப் பார்த்து கொஞ்சம் பொறுமை காட்டி அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் அல்லது திருத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்க விரும்புகிறேன்.

இன்று புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் காவல் துறையில் நல்லபல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. காவல் துறையினருக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அவர்களுக்கு மோட்டார் சைக்கிள் வாங்கிக்கொடுக்க 2½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்படிப் பல்வேறு முன்னேற்றத் திட்டங்கள் இருந்தாலும் குறிப்பாக மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அமல்படுத்தவேண்டும். தெருக்களில் சாராய நதி ஒடுகிறதா ஓடவில்லையா என்பதல்ல. இந்த மதுவிக்குத் திட்டம் வெற்றிபெற வேண்டுமென்றால் இதற்கு ஒரு மாற்றுத்திட்டத்தை அமைத்தாகவேண்டும்.

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மனையக்காரர், பஞ்சாயத்து தலைவர், ஊர் பிரமுகர்கள், காவல்துறையினர் இவர்கள் ஐந்துபேர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைத்து கிராம எல்லைக்குள் யாரும் சாராயம் காய்ச்சினாலும், யார் விற்குலும், யார் குடித்தாலும் அவர்களை அந்தக் கிராம எல்லைக்குள் கட்டுப்படுத்தி தண்டனை கொடுக்கிற ஒரு பொது நலக்குழு அமைக்கப்பட்டால்தான் ஓரளவு இதில் வெற்றிபெற வாய்ப்பிருக்கும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து எல்லைக்குள்ளும் ஒரு குழு அமைக்கப்பட வேண்டும்.

இன்று ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் க்ரிமினல்ஸ்கு என்று தனிப் பிரிவு இருக்கிறது. அதேபோல் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அமல்படுத்த ஒரு தனிப் பிரிவு இருக்க வேண்டும். அவர்கள்தான் வழக்கு பிடிக்க வேண்டும், கேஸ் போட வேண்டும். க்ரிமினல் குற்றவாளிகளைப் பிடித்து தனியாக வழக்கு தொடரப் படுகிறது. அதேபோல் மது விலக்கிற்கும் தனியாக ஒரு இன்ஸ்பெக்டர். ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டர் அல்லது டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர் போட்டு தனி பிரிவு ஒன்றை, மது

1978 மார்ச் 16]

[திரு. அ. க. அரங்கநாதன்

விலக்குப் பிரிவு என்று உருவாக்க வேண்டும். அப்படி உருவாக்கினால்தான் இந்த மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அமல்படுத்துவதில் வெற்றி பெறலாம் என்று கூறிக்கொண்டு எனக்கு பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று காவல்துறை மானியம் அவை முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மானியத்தின்மீது நான் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

காவல்துறை கடந்த காலத்தில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய காலத்தில் நாட்டு மக்களுக்கு எதிராக இருந்தது என்ற காரணத்தால் அதை நல்ல முறையில் நடத்த முடியாத நிலையில் அன்று மக்கள் எல்லாம் அவர்களை ஜரிகைக் குல்லா, தீக்குச்சி என்றெல்லாம் சொல்லி வந்தார்கள். தீக்குச்சி என்றால் அன்று தீக்குச்சி சிவப்பாக இருந்தது. ஆகவே தீக்குச்சி என்றார்கள். அதேநிலை தான் இன்றும் நீடித்து வருகிறது என்று சொல்லும்போது வருத்தமாக இருக்கிறது.

ஆனால் 1976-ல் குற்றங்கள் 31,377, என்றிருந்தது 1977ல் 39,698 ஆக ஒரு ஆண்டில் 8,321 குற்றங்கள் அதிகரித்துள்ளன. இது நல்லதொரு அறிகுறி அல்ல. சமுதாய முன்னேற்றத்திற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்யும் போது போலீஸ்காரர்கள் நிலவுடமையைக் காப்பாற்றும் கருவியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

24 மணி நேரத்தில் இந்த போலீஸ் இல்லாவிட்டால் நல்ல தொரு மிகப் பெரிய மாற்றத்தை கொண்டு வர முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தோம். இன்றைக்கு நில உடமைகளை காப்பாற்றக்கூடிய நிலைமையில் இவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் அவர்களுடைய நலன்களையும் நாம் காப்பாற்றியாக வேண்டும். பல வசதிகளை செய்து கொடுக்க முன் வர வேண்டும்.

போலீஸில் லஞ்ச லாவண்யம் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய வசதிகளையும் பெருக்கிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்ற முறையில் நான் கீழ்க்கண்ட வசதிகளை அவர்களுக்கு செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீட்டுவசதியைப் பொறுத்தளவில், போலீஸார் அனைவருக்கும் வீட்டுவசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இளையாங்குடியின் போலீஸ் காரர்களுக்கு என்று 26 வீடுகள் கட்டப் பட்டன. இப்போது இந்த

[திரு. செ. சிவசாமி]

[1978 மார்ச் 16]

26 வீடுகளும் இடிந்து சாம்பாலாக தரை மட்டமாக கிடக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, அங்கு பேய் புகுந்து கொண்டு போலீஸ்காரர்களை விரட்டுகிறது என்ற பீதியை கிளப்பிவிட்டதன் சாரணமாக இன்றைக்கு யாரும் அதில் குடி போக மறுத்துவிடுகிறார்கள். இரவோடு இரவாக இந்த வீடுகள் எல்லாம் டாம் டாமென்று இடிந்து விட்டது. மேலும் இந்த வீட்டை இடிப்பதற்குக்கூட ஏலத்தில் விட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி வீடுகள் கட்டுவதற்கும் செலவு. வீட்டை இடிப்பதற்கும் செலவு. இந்த நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கின்ற பிரச்சினையை முக்கியமாக கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, போலீஸ் இல்லங்களில் எங்கே லஞ்சம் ஆரம்பிக்கிறது என்றால் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில்தான். எழுதுபொருள் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். எழுதுபொருள் சப்ளை செய்வதே கிடையாது. அங்கே போன்ஷடனேயே பேப்பர் வேண்டும் கார்பன் பேப்பர் வேண்டும், பென்சில் வேண்டும், மை வேண்டும், இவை எல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு வாருங்கள் என்று என்று சொல்லுகிறார்கள். வாங்கிக்கொடுத்தால் தான் நாம் சொல்லப்போவதை கேட்பார்கள், இல்லையென்றால் அப்படியே விட்டுவிடுவார்கள். இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய எழுதுபொருட்களை சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இங்கு கொடுக்கப்படுகின்ற படி, அதாவது அசெம்ப்ளியில் நம் பக்கத்தில் வேலை செய்கின்ற காவலர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 2 ரூபாய் படி கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு 2½ ரூபாய், அதற்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு 3 ரூபாய் என்று கொடுக்கிறார்கள். இது போதாது, கூடுதலாக கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்டசபையில் நமக்கு நாள் ஒன்றுக்கு சிட்டிங் பீஸ் 35 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கேயே எட்டு மணி வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு, இங்கே உட்காருவதற்குக்கூட வசதி கிடையாது. அந்த நிலைமையில் அவர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு குறைந்தது ஐந்து ரூபாய் என்ற அளவில் தினப்படி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போன்றவர்களுக்கு-போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் மோட்டார் சைக்கிள் கொடுப்பதின் மூலமாக நல்ல முறையில் வேலை செய்ய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் ஆகவே எல்லா சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் மோட்டார் சைக்கிள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் போலீசார் எல்லோருக்கும் இனாமாகவே சைக்கிள் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவல்துறையிலுள்ள அலுவலர்கள் ஆபத்தான வேலைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். சில நேரங்களில் குத்தி கொலை செய்யப்படுகிறார்கள். கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுகின்ற இடங்களில், இறக்கு

1978 மார்ச் 16]

[திரு. செ. சிவசாமி]

கின்ற இடங்களில் போகும்போது கத்தியால் கொலை செய்யப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ரூபாய் 10,000 கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். போலீஸாருடைய குடுப்பத்தினர்களுக்கு இலவச வைத்திய வசதி கொடுக்கவேண்டும், அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு இலவச படிப்பு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும், என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் வாடகை கட்டிடங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. இதற்காக லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்கின்றோம். இந்த நிலைமையை மாற்றி சொந்தக் கட்டிடங்களை கட்டி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல இடங்களிலும் போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் சொந்தக் கட்டிடங்களில் இல்லையென்றாலும் கூட, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு ஒரு நாட்டுப்புறத்தான் போகிறான் என்றால் அங்கே உட்காருவதற்கு எந்தவிதமான வசதியும் கிடையாது. நின்று கொண்டே தான் இருக்க வேண்டும். ஒரு சாதாரண பெஞ்சு கூட போடுவதில்லை. எத்தனை மணி நேரம் விசாரணை நடந்தாலும் அத்தனை நேரமும் நிற்குகொண்டேதான் இருக்க வேண்டும். இந்த நிலை இல்லாமல் ஒவ்வொரு ஸ்டேஷன்களிலும் ஒரு சிறிய பெஞ்சாவது போட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

விசாரணைக்கு பெண்களை அழைத்துச் செல்லும்போது பல மணி நேரம் காத்து நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. பல மணி நேரம் காக்க வைக்கப்படுகிறார்கள். இதன் காரணமாக பல தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. அந்த முறையில் காரைக்குடியில் தவறு நடைபெற்றிருக்கிறது. இரவு எட்டு மணிக்கு மேல் விசாரணை செய்யக்கூடாது, இரவு எட்டு மணிக்கு மேல் பெண்களை ஸ்டேஷன்களில் வைத்திருக்கக்கூடாது, வீட்டுக்கு அனுப்பி விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-40]

அதுமட்டுமல்ல. பல காவல் நிலையங்களிலே இன்றைக்கு டெலிபோன் வசதி கிடையாது. அதனால் சரிவர தொடர்பு கொள்ள முடியாத நிலைமைகள் இருக்கின்றன. எனவே, டெலிபோன் வசதி ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திற்கும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே, ஒருசில குறைபாடுகளையும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. 1971-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக இருந்தாலும் சரி, இப்பொழுது நடந்த எலக்ஷனில்

[திரு. செ. சிவசாமி]

[1978 மார்ச் 16]

அனைத்திந்திய அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக இருந்தாலும் சரி, நாங்கள் வந்தவுடன் முக்காட்டு கேஸை எடுத்து விடுவோம்., முக்காட்டு கேஸ் போடுவதை எடுத்துவிடுவோம் அதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று மேடையிலே சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று வரைக்கும் அந்த முக்காட்டு கேஸ் போடுவது நின்றபாடில்லே.

பஸ் ஸ்டாண்டிலும், ரயில்வே ஸ்டேஷன்களிலும், மற்றும் பொது இடங்களிலும் சர்வ சாதாரண விவசாய மக்கள், கூலி வேலை செய்கிற மக்கள் மீது முக்காட்டு கேஸ்கள் போடப்படுகிற நிலை மாற வேண்டும். சாதாரண மக்களுக்குச் சேவை செய்கின்ற முறையில், பொதுமக்களுக்குச் சேவை செய்கின்ற முறையில் இருக்க வேண்டுமே தவிர, முக்காட்டு கேஸ் போடுகிறார்கள் என்று சொல்லி பொது ஜனங்களுக்கு போலீஸ்பேரில் ஒரு அவக்கேடு இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கும் இந்த நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

காவலர்களின் எண்ணிக்கையை ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் அதிகப்படுத்த வேண்டும். காவல் நிலையங்களுக்கு வரக்கூடிய கேஸ் கொடுப்பதற்கு வரக்கூடிய சாதாரண விவசாயி மக்களிடம் காவலர்கள் மரிபாதையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். காவலர்கள் அப்படி பொதுமக்களிடம் நடந்து கொள்ள சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இளையாங்குடியில் கடந்த காலத்தில் ஒரு கேஸ் நடந்தது. அனைத்திந்திய அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர் பேரிலும், எங்கள் கட்சிக்காரர்கள் பேரிலும் கேஸ் போடப்பட்டிருந்தது. அந்த கேசுக்கு 53 வாய்தாக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடைசியில் இந்த கேஸ் ஒன்றுமில்லாமல் போய்விட்டது. சர்வ சாதாரணமான கேஸ். என் போன்றவர்கள், அனைத்திந்திய அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள் ஒட்டலுக்குள்ளே நுழைந்து, கல்லை எறிந்து, ஒட்டலிலே உள்ள தின்பண்டங்களை எடுத்து சாப்பிட்டோம் என்று எங்கள் மீது கேஸ் போடப்பட்டது. இந்த கேசுக்கு 53 வாய்தாக்கள் கொடுக்கப்பட்டது. எங்கு பார்த்தாலும் பொய்க் கேசு போடக்கூடிய நிலைமை இன்னும் இருக்கிறது. இந்த பொய் கேஸ் போடும் நிலைமையை உடனடியாக ரத்து செய்ய வேண்டும்.

பலதடவைகள் என்மேல் பொய் கேசு போடப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 16 தடவைகள் அப்படி பொய் கேசு போட்டு என்னை ஜெயிலுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நான் 16 தடவை அப்படி ஜெயிலுக்குப் போயிருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. 23 கேஸ்கள் என் மீது போடப்பட்டு, பொய் கேசு

1978 மார்ச் 16]

[திரு. செ. சிவசாமி]

என்று நிரூபிக்கப்பட்டு, தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பொய் கேஸ் போடுகிற முறை சர்வ சாதாரணமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை மாறவேண்டும்.

அதே நேரத்திலே, போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் உள்ளே நுழைந்து வாய்க்கு வந்த படி பேசுகின்ற நிலைமையும் இருந்துகொண்டு வருகிறது. அவர்களை அக்கிரமமாகப் பேசி வம்புக்கு இழுக்கக்கூடிய நிலைமைகள் எல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குள்ளே நுழைந்து ஒரு நண்பர், 'வாடா, போடா' என்று அங்கிருக்கிற சப்-இன்ஸ்பெக்டர், இன்பெக்டர்கள் ஆகியவர்களைக் கூப்பிடக்கூடிய அளவிற்கு ஆளுங்கட்சி நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த நிலைமை மாறவேண்டும்.

இந்த போலீஸ் இலாகா இல்லாவிட்டால், போலீஸ் ஆபீசர்கள் இல்லாவிட்டால், இந்த நாட்டிலே எதுவும் இல்லை. 24 மணி நேரத்திற்கு போலீஸ் செயலிழந்து இருந்தால், நிச்சயமாக இந்த நாட்டினுடைய அமைதி, நாட்டினுடைய தன்மை, இந்த நாட்டினுடைய சமூகமான நிலைமை பாதுகாக்கப்பட முடியாது. அந்த முறையில் தான் நான் சொல்கிறேன். போலீஸ்காரர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய மரியாதையும், மதிப்பும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாராயம் காய்ச்சுவதைப் பற்றி ஏற்கனவே நான் ஒரு முறை சொல்லியிருக்கிறேன். மீண்டும் சொல்கிறேன். சாராயம் காய்ச்சுவது என்பது இன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு கண்ட்ரோல் பண்ண முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆபீசர்களே முன்முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, இதிலே ஆதரவாக ஈடுபடுவதால், இந்தச் சிறிய பிரச்சனை பெரிய பிரச்சனையாக வளர்ந்திருக்கிறது.

எங்கள் பகுதியில், கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனில், எஸ்.ஐ. வீட்டிலேயே சாராயம் வைத்து விற்கப்படுகிறது. நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இன்று வரையிலும் அதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதை உங்கள் மூலமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். சப் இன்ஸ்பெக்டர் வீட்டிலேயே சாராயம் விற்கப்படுகின்ற நிலைமை இருந்தால், நாட்டிலே சாராயம் வியாபாரம் செய்வதை வேறு யார் கேட்பார்கள்?

இதையெல்லாம் மாற்றியமைக்க வேண்டும். இங்கே இருக்கக்கூடிய போலீஸ் ஆபீசர்கள், ஐ.ஐ. அவர்கள் இதைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, நாட்டிலே சாராயம் காய்ச்சப்படுவதை

[திரு. செ. சிவசாமி]

[1978 மார்ச் 16]

அறவே தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதையும், குடிப்பதையும் ஆறு மாதம் அல்லது ஒரு வருஷம் என்று குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் நிறுத்தியாக வேண்டுமென்று சபதம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த சபதத்தின் அடிப்படையில் நீங்கள் அதை நிறுத்தாவிட்டால் நீங்கள் எதற்காகத்தான் இருக்கிறீர்கள்? இந்த நாட்டுக்காக நீங்கள் இல்லை என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இளையாங்குடியில் முஸ்லீம்கள் மிகுதியாக இருக்கக்கூடிய பகுதியில் இரவு நேரங்களில் ரெய்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. என் மேல் ஒரு கேஸ் 24 மணி நேரத்தில் எண்ணப் பிடித்துவிட வேண்டுமென்று உத்தரவு போடுகிறார்கள். ஒரு முஸ்லீம் வீட்டில் நான் ஒளிந்திருப்பதாகக் கருதி இரவு 12 மணிக்கு மேல் 2 மணி, 3 மணிக்கு பர்தா சிஸ்டத்திலுள்ள முஸ்லீம் பெண்கள் உள்ள வீடுகளில் ரெய்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி ரெய்டு செய்வது பத்தாம் பசவி பிரிட்டிஷ் சிஸ்டம். இதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சைக்கிளில் டபிள்ஸ் போக அனுமதிக்க வேண்டுமென்று ஏற்கனவே உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். சட்டபூர்வமாக இல்லாத ஒன்றை போலீஸ் எப்படித் தடுக்க முடியும்? சைக்கிளில் டபிள்ஸ் போனால் போலீஸ் கேஸ் போடுவது அக்கிரமம். சைக்கிள் ஏழைகளின் போக்குவரத்து வாகனம். ஆகவே, இன்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சைக்கிளில் டபிள்ஸ் போகலாம் என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நல்ல போலீஸ்காரர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பீடி பிடிப்பதில்லை, சிகரெட் பிடிப்பதில்லை. மேலதிகாரிகளிடம் பணிவாக இருக்கிறார்கள்; ஒழுங்காக வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு வேலையில் உயர்வு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களும், தவறு செய்பவர்களும் ஒரே நிலைமையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வேலை உயர்வுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் தெ. புதுக்கோட்டை, ஆனந்தூர் ஆக இரண்டு அவுட் போஸ்டுகளைத் திறக்க வேண்டும். இன்று போராட்டங்கள் நடந்தன. விலைவாசி உயர்வு காரணமாக கொடுக்கப்படுகிற ஊதிய உயர்வு போலீஸ்காரர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும்; போலீஸ்காரர்கள் சம்பளத்தையும் உயர்த்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரிய பட்டணத்தில் கடற்கரை ஓரத்தில் நாட்டுப் படகுக் காரர்களுக்கும் மெஷின் படகுக் காரர்களுக்கும் சண்டை கடந்து மூன்று வருஷ காலமாக இருந்து வந்தது. நானும் மதிப்பிற்குரிய

1978 மார்ச் 16]

[திரு. செ. சிவசாமி]

சுப்பிரமணியம் அவர்களும், கூத்தக்குடி சண்முகம் அவர்களும் இரண்டு நாட்கள் அங்கேயே தங்கி சமாதானப் படுத்தி எந்த விதமான தகராறும் இல்லாமல் முடித்து வைத்திருக்கிறோம். இது முடிந்து கிட்டத்தட்ட ஆறு மாத காலம் ஆகிறது. கேஸ் வாபஸ் செய்யப்படவில்லை. இந்த முறை மாற வேண்டும். சமாதான முறையில் தீர்க்கப்பட்ட பிறகு டெபுடி கலெக்டர், டெபுடி சூப்பரன்டென்டெண்ட் முன்னிலையில் சமாதானப் பேச்சு நடந்து முடிந்த பிறகு கேஸை வாபஸ் வாங்காமல் இருப்பது சரியல்ல. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கக் கூடாது.

தியணைப்பைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தியணைப்புப் பணிக்காக 'ஸ்நார்கல்' என்ற புதிய சாதனத்தை வடிவக் அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். முன்று வருஷத்திற்கு முன்பு எஸ்.ஐ.சி. கட்டிடத்தில் தீப் பிடித்தது. என்ன காரணம் என்று இதுவரை சொல்லப்படவில்லை. 14 மாடிக் கட்டிடத்தைக் கட்ட யார் அனுமதி கொடுத்தது? அது தீப் பிடித்து எரியும்போது வேடிக்கைத்தான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அடிப்படை யிலேயே கோளாறு இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-50.)

இப்படி முரண்பட்ட முறையை மாற்றி எங்காவது கட்டடம் கட்டக்கூடிய நேரத்திலே தீப்பிடித்து விட்டால் அதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளையும் அப்போதே எடுக்கக்கூடிய முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு கடைசியாக இளையான் குடியிலேயும், ஆர். ஏஸ். மங்கலத்திலேயும் தியணைப்பு நிலையங்களைத் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ரா. உமாநாத் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது நான் பேச ஆரம்பிக்கிறபோது மனவேதனை கொண்ட மனநிலையோடு துவக்க வேண்டியிருக்கிறது.

எங்களுடைய அருமைத் தோழர் வெங்கடாசலம் அவர்களைக் கொலை செய்தவர்களைக் கண்டு பிடிப்பது தமிழகப் போலீஸ் துறைக்கு ஏற்பட்ட ஒரு சவால் என்று அன்றைக்கு முதலமைச்சர் சார்பாக இங்கே படிக்கப்பட்டது. அது உண்மையுங்கூட. ஆனால் இன்று வரையிலும் ஒரு துப்பும் கிடைக்கவில்லை என்பது தான் உண்மை. இன்றைக்கு அந்த தோழர் வெங்கடாசலத் தோடு மட்டும் நிற்காமல் அவருடைய உறவினர்களையும் அவர்களுடைய ஊரிலே உள்ள எங்கள் கட்சித் தோழர்களையும் அந்த வட்டாரத்திலேயே எங்கள் கட்சியை அழிக்க போலீஸ் உதவி

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1978 மார்ச் 16]

யோடு அங்கே நிலப் பிரபுக்கள் வெற்றிகரமாக ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் கடுமையான விஷயமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சமீபத்திலே நடைபெற்றிருக்கக்கூடிய இன்னொரு கொலை செய்யப்பட்டதை, எதிரிகளைத் பயன்படுத்தி—நான் அழுத்தத் திருத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கொலைக்குக் கொலை செய்வது என்பது எங்களுடைய கொள்கை அல்ல, எங்கள் தந்திரமல்ல அதனால் தான் நாங்கள் நக்சலைஸை எங்கள் கட்சியிலிருந்து நீக்கினோம். எங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் சண்டை, தோழர் வெங்கிடாசலம் கொலை செய்யப்பட்டார், அந்த நிலப் பிரபுக்கள் இன்னொரு கொலையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, போலீஸ் துணையுடன் நான் முன்னர் குறிப்பிட்டவர்களை, சிறைப் படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

இன்னொரு செய்தி நான் கேள்விப்பட்டேன். தோழர் வெங்கிடாசலம் கொலை செய்யப்பட்ட போது தமிழ்நாடு பூராவும் ஊர்வலங்கள் நடந்தன தஞ்சையிலே பிரம்மாண்டமான ஊர்வலம் நடந்தது, நானும் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த மற்ற தோழர்களும் ஆட்சேபித்துப் பேசினோம். நான் கேள்விப்பட்டேன், மேற்குத் தஞ்சை போலீஸ் அந்த ஸ்பீச்சையெல்லாம் எடுத்து வைத்து, நாங்கள் தூண்டியதன் விளைவாக இரண்டாவது கொலை நடந்ததாக சதி வழக்கு போடுவதாக யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அது உண்மையாக இருந்தால் மேற்குத் தஞ்சை போலீஸுக்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்படிப் பட்ட வழக்குகளை சந்தித்த கட்சி எங்கள் கட்சி, தோழர் குமாரமங்கலம், தோழர் ராமமர்த்தி, நான் எல்லோரின் மேலும் சதிவழக்குப் போட்டு வெள்ளைக்காரன் கொண்டு போய் விட்டான், அதைச் சந்தித்தோம் வெற்றிகரமாக.

அதற்குப் பிறகு 1950-52 இல் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சி இருந்தபோது வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபட்டபோது ஒரு கிளாஷிலே ஏற்பட்ட சாவைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு கொலை கேஸ் என் பேரிலே போட்டு, அதையும் சந்தித்தவர்கள் தான் நானும் என்னுடைய தோழர்களும்.

பிறகு அதே காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 120 பி செக்ஷனிலே சதி வழக்குப் போட்டார்கள். இப்படி இவைகளையெல்லாம் சந்தித்த கட்சி தான் எங்கள் கட்சி. ஆகவே மேற்குத் தஞ்சைப் போலீஸ் இந்த அவையிலே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்—அப்படி வழக்குப்போடக்கூடிய ஏற்பாடு ஏதாவது இருந்தால் போடுங்கள், அதைச் சந்திக்க நானும் எங்கள் கட்சியும் தயாராக இருக்கிறோம். We will face it boldly.

1978 மார்ச் 16]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

தொழில் தகராறுகளில் போலீஸ் கொள்கை சம்பந்தமாக சொல்ல வேண்டும். போலீஸ் அவைகளில் தலையிடாது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் பாலிஸி ஸ்டேட்டமெண்ட் செய்துள்ளார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதை எப்படி அமல் படுத்துவது என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு அமைதியான வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகிறபோது பெரும் போலீஸ்படையை காட்டுவது show of Police strength itself அதைக் காட்டி ஒரு பீதியை உண்டாக்குவது அந்த வேலை நிறுத்தத்தைக் கலைப்பதற்கு முதலாளிகளுடைய வேலை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்-தலைமை)

அமைதியாக நடந்து கொண்டிருக்கும். ஆனால் முதலாளி போன் பண்ணுவார், to serve their purpose சதிநடக்கிறது என்று. உடனே இரண்டு மூன்று லாரிகளிலே போலீஸ் வருகிறது. அந்த போலீஸ் வந்து ஸ்டிரைக்கை வீக்கன் பண்ணவேண்டுமென்ற நிலையில் அவர்கள் பொய் கம்பிளேயின்ட் கொடுத்து போலீஸ் படையை அங்கே கொண்டு வந்து இறக்குவது என்றால், அமைதியாக நடக்கும் வேலை நிறுத்தத்தில் போலீஸ் தலையிடுவது ஆகாதா?

வேலை நிறுத்த காலத்தில் வேலைக்குச் செல்வது அவருடைய ஃபண்டமெண்டல் ரைட் என்று அரசாங்கம் கூறுகிறது, அடிப் படை உரிமை என்று கூறுகிறது. அதேமாதிரி இன்னொரு உரிமையும் உண்டு. 'வேலைக்குப் போகாதே' என்று கேட்டில் நின்று அமைதியாக கோரவேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்கும் உரிமை உண்டு. ஆனால், கருங்காவினை வாசனங்களில் ஏற்றி முன்னாலும் பின்னாலும் போலீஸ் லாரிகள் எஸ்கார்ட் செய்வதும், பேக்டரியில் இறக்கித் தருவதும் ஸ்டிரைக்கர், தன் உரிமையைக் கொண்டாட கேட் முன் நிற்பவர்களை போலீஸ் விரட்டுவதும், கேட் பக்கத்தில் எப்பொழுதும் கூட்டம் போடும் இடத்தில், உரிமை மறுப்பதும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம் பார்த்தால் போலீஸ் பகிரங்கமாக முதலாளிக்கு ஆதரவாக தொழில் தகராறில் தலையிடுவது ஆகாதா?

Policy declaration, I welcome, but this Practice . . . இந்த நடைமுறை அந்த டெக்ளரேஷனுக்கு நேர்மாறாக இருக்கிறது. அதில் ஓர்ஸ்ட் திங் என்னவென்றால், புதிய தொழிலாளர்களை ஸ்டிரைக்கின்பொழுது கொண்டு வருவது. Legally it is wrong. ஏனென்றால் ஸ்டிரைக் செய்கிறார்கள் என்றால் புதுத் தொழிலாளர்களை எடுப்பதற்குச் சட்டப்படி உரிமை கிடையாது. ஏன்? வேலை நிறுத்தம் நடைபெறும்பொழுது வேலை நீக்கம் செய்யப்படும் வரையில் ஸ்டிரைக் செய்யும் தொழிலாளி மஸ்டர் ரோலில் தொழிலாளியாக இருக்கிறான். So long as I am not dismissed அப்பொழுது புதிய தொழிலாளியைக் கொண்டு வருவது சட்ட விரோதம். புதிதாக தொழிலாளியைக் கொண்டு வருவது, Legally it is wrong அப்படிப்பட்ட சட்டவிரோதமான

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1978 மார்ச் 16]

காரியத்திற்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு முன்னாலும் பின்னாலும் கிடைக்கிறது. இது முதலாளியின் சார்பாகப் போலீஸ் தலையிடுவது ஆகாதா? டெக்ளரேஷன் இருக்கிறது, அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்த நடைமுறை டெக்ளரேஷனுக்கு நேர்முரணாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வேலைநிறுத்த காலத்தில் முதலாளிகளின் ரவுடிகள் தொழிலாளிகளைத் தாக்க அனுமதிப்பதும், தொழிலாளர்களைப் போலீஸ் கைது செய்ய பொய் கேஸ் போட போலீசை முதலாளிகள் தூண்டுவதும், அது முதலாளிகளின் தேவை. இது போலீஸ் தலையிடு அல்லவா? இதற்கு நிறைய எக்சாம்பிள்ஸ் வைத்திருக்கிறேன். ஒரேயொரு எக்சாம்பிள் மாத்திரம் சொல்கிறேன்.

பாடியிலே நடந்த சம்பவத்தைப்பற்றிக் சொல்கிறேன், glaring ஆக இருக்கும். 'லூக்காஸ் எக்ஸ் வைஸ் பிரசிடெண்ட் சிவகுமார்' எட்டே முக்கால் மணிக்கு பட்டப்பக்கலில் அரிவாளால் வெட்டப்படுகிறார். அவர் வெட்டப்பட்டதற்கு அவர் களுக்குத் தைத்திருக்கும் தையலோடு இருக்கும் போட்டோ இருக்கிறது. இரண்டு மாதங்கள் அவர் ஹாஸ்பிடலில் இருந்தார். அப்படிப்பட்ட வெட்டு. அதுமட்டுமல்ல. முதலில் ஒரு ஆபரேஷன் முடிந்தது. இப்பொழுது இரண்டாவது ஆபரேஷன் தேவை. He is again going to the Hospital பட்டப்பக்கலில் நடந்தது.

விஷயம் என்னவென்றால் இந்த வெட்டு நடக்கும் பொழுது இரண்டு டி.எஸ்.பி.-க்கள், அந்த ஸ்பாட்டில் இருந்திருக்கிறார்கள். ஒரு சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர், 400 கான்ஸ்டபிள்ஸ் அந்த ஸ்பாட்டில் நிற்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னாலே இந்த வெட்டு நடக்கிறது. நான் எக்ஸ்ரே-சூட் வைத்திருக்கிறேன். இரண்டு எலும்பெல்லாம் தெரிகிறது. 2 டி.எஸ்.பி.-க்கள், 1 இன்ஸ்பெக்டர், 400 காவலர்கள் இப்படி வெட்டுவதைப் பார்க்கிறார்கள். 'அக்யூஸ்ட்' நன்றாகத் தெரிகிறது. கொலைக்கான முயற்சி ரொம்ப கிளியராகத் தெரிகிறது. சும்மா இருக்கின்ற நிலைமை. வெட்டியவர்கள் முன்னாலேயே பேக்டரிக்குள் போய்விடுகிறார்கள். ஆகவே, 'அசைலன்ட்' யார் என்று தெரியும், இம்பார்டன்ட் ஐ விட்னஸாக அதிகாரிகள் இருந்திருக்கிறார்கள். பேக்டரிக்குச் சென்றதையும் அவர்கள் பார்த்திருக்கிறார்கள். கம்ப்ளெயின்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், துர்பாக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், இதுவரைக்கும் யாரும் கைது செய்யப்படவில்லை. ஆபீசர் ஐ விட்னெஸாக இருந்தும் எந்த கேசும் நடைபெறவில்லை.

இப்படி 11 சம்பவங்கள், குத்து வெட்டு சம்பவங்கள் பற்றி விவரங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் நேரமில்லாத காரணத்தால் விளக்கவில்லை. அவைகளுக்கெல்லாம் ரிக்கார்டு இருக்கிறது.

1978 மார்ச் 16] [திரு. ரா. உமாநாத்]

அப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் மேனேஜ்மெண்ட் சொல்லி இந்தத் தொழிலாளர்களுடைய கட்டுப்பாட்டை உடைக்க போலீசைத் தூண்டிவிட்டு மேனேஜ்மெண்ட்டுக்கு ஆதரவாகச் செய்திருக்கும் இன்னொரு சம்பவத்தை நான் சொல்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

முதலாளிகள் தூண்டுதல் பேரிலே, தொழிலாளிகள்மேல் 15 கேஸ்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. 70 தொழிலாளிகள் பேரிலே 15 கேஸ்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த 70 தொழிலாளிகள் 15 கேசிலும் அரஸ்ட்டு. அதுதான் விஷயம். கண்ணெதிரிலே பார்த்தும் கூட அரஸ்ட் இல்லை. ஆனால், தொழிலாளிகளைப் பொறுத்தவரையில், Arrested in all the 15 Cases 307-வது செக்ஷன் அவர்கள் பேரிலே. இப்படி பயங்கரமான Partiality of the police in favour of the employers இது நம் சர்க்காருக்கு நல்ல பெயர் தராது. அரசாங்கம் சொன்ன கொள்கைக்கு ஒத்து வராது. திருத்துவதற்காகத்தான் அதை நான் சொல்கிறேன்.

கிளேரிங் எக்சாம்பிள் என்னவென்று சொன்னால், 2 தொழிலாளிகள் ஹாண்ட் பில் விநியோகம் செய்யும் போது, கைது செய்யப்பட்டார்கள். அவர்களை ஜாமீனில் விடக் கூடாது என்று போலீஸ் அபிபிஷியல்ஸ் அப்போஸ் பண்ணினார்கள். ஆனால், மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்களை விட்டு விட்டார். மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்களை விட்டு விட்டார் என்பதற்காக, அவர்களை மீண்டும் கைது செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக, 1977-வது ஆண்டு ஜூலை மாதத்திலே ஏதோ ஒன்று நடத்தியதாகச் சொல்லி, 1978 ஆம் ஆண்டு அரஸ்ட் பண்ணுகிறார்கள். 307-வது செக்ஷனிலே அரஸ்ட் பண்ணுகிறார்கள் என்றால், What is it for? நம் எல்லோருக்கும் இருக்கிற கட்சி வேறுபாடு ஒருபக்கம் இருக்கட்டும். இந்த மாதிரி சம்பவங்கள் இருந்தால், யாருக்கும் பாதுகாப்பு இராது. இது ஏன் இப்படி நடக்கிறது?

ஏன் இப்படி நடந்தது என்பதற்கு அதற்கு ஒரு பொருத்தமான விஷயத்தை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்னையில் சிறைக் கொடுமைகள் நடைபெற்றன என்று ஜஸ்டிஸ் இஸ்மாயில் சொல்லியிருக்கக்கூடியதில், பூராவுக்குள்ளும் நான் செல்லவில்லை. அதைத் தனியாக விவாதிக்கப் போகிறோம். இப்பொழுது ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன். அவர் ஒரு அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். அதில், 19-11-வது பாராவில் கூறியிருக்கிறார், “அப்பொழுது சிறைகளின் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலாக இருந்தவர் அன்று சென்னை மத்தியச் சிறைச்சாலையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி தளில் தீவிரமாகப் பங்கு பெறவிட்டாலும், அவர் அவற்றைத் தட்டிக் கேட்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்” மத்தியச் சிறை

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1978 மார்ச் 16]

யில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை அவர் எதிர்க்கவில்லை அல்லது வெறுக்கவில்லை. ” “.....ஒரு துறைத் தலைவரிடம் எதிர் பார்க்கப்பட்ட பொறுப்புணர்ச்சி அவரிடம் இல்லை என்பதை இந்தச் சாட்சியம் காட்டுகிறது, என்று எந்த அதிகாரியைப்பற்றி ஜஸ்டிஸ் இஸ்மாயில் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறாரோ அந்த அதிகாரி தான் இங்கே Commissioner of Police ஆக இருக்கிறார் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆகவே, சிறையிலே அவர் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்தார் என்று “பைன்டிங்” இருக்கும்போது, இங்கேயும் Law and Order question வரும்போது The same thing happens இதுதான் காரணம் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி நம்முடைய முதலமைச்சர் யாரை குண்டர்கள் என சரியாகச் சொன்னார்களோ, அவர்கள் இன்றைக்கு அந்தப் பாக்க்டரியில் “டெரரைஸ்” பண்ணுகிற சூழ்நிலையிருக்கிறது. ஆனால், எந்தத் தொழிலாளர்கள் பக்கம் நியாயம் இருக்கிறது என நம் முதலமைச்சர் சொன்னாரோ, அந்தத் தொழிலாளர்கள் அந்த கேட்டுக்குப்பக்கத்திலே சாதாரணபொதுக்கூட்டம் போட, தொழிற்சங்கஉரிமைகள்கூட இன்றைக்கு மறுக்கப்படுகிறது. இது என்ன “காண்ட்ராஸ்ட்?” ரஷ்டிகள் என்பதை முதலமைச்சரே ஒப்புக்கொண்டார். They are there to terrorise அதற்கு அங்கே உரிமை மறுக்கப்படுகிறது. இதிலும் நாம் பிரகடனைப் படுத்தியதற்கு மாறான விஷயம்.

அதே மாதிரி, இன்னொரு விஷயம் ஆளுங்கட்சித் தலைவர்கள் கவனிக்க வேண்டியது. இந்த மாதிரிப் பேராட்டங்களில் ஆளுங்கட்சித் தொண்டர்கள் தலையிடுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு அடிக்கடி வருகிறது. உடனே நாங்கள் நம்பவில்லை. ஆனால், “வெரி பை” பண்ணினோம். “வெரி பை” பண்ணிய பிறகு அதிலே உண்மைகள் உண்டு என்பது எங்கள் கருத்து. யோசனைக் காட்சி சொல்கின்றேன்.

ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் ஸ்டிரைக்கின் பொழுது, என். ஜி. டி-க்கள் ஸ்டிரைக்கின் பொழுது, இப்பொழுது நேற்று வந்த செய்தி, அதாவது கடலூர் ஆசிரியர் கூட்டணி—அங்கே ஆபீஸ் அலுவலகம் இருக்கிறது. அவர்கள் ஒரு நாள் அடையாள வேலை நிறுத்தம் என்று நடத்திய அந்த நேரத்தில் கடலூர் நகர அனைத் திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைப்பாளர் 20 பேருடன் சேர்ந்து உள்ளே புகுந்து அட்டாக் பண்ணி, அந்த

1978 மார்ச் 16] (திரு. ரா. உமாநாத்)
பிரசிலே உள்ளதைக் கலைத்து, எல்லாவற்றையும் சேதப்
படுத்தி வயலன்சிலே ஈடுபட்டு, அதனால் அடிபட்டவர்கள்
ஆஸ்பத்திரியிலே இருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது.

அதே மாதிரி, ஸ்டேன்ஸ் விஷயம் இதிலும், மக்களுக்கும்,
அவர்களுக்கும் என்று சொன்னால் ஜனங்கள் நம்பமாட்டார்கள்.
இதையெல்லாம், எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால்,
தோழமை முறையிலே நான் கூற விரும்புகின்றேன். இது தொடர்
ருமானால், தொழிலாளிகளுக்குப் பழைய கால ஞாபகம் வரும்,
வந்தால், நிச்சயமாக உங்கள் அந்தஸ்தைப் பாதிக்கும். ஆகவே,
சொல்கிறேன், தயவு செய்து Leaders check-up பண்ணி,
யாராவது செய்கிறார்கள் என்றால், போலீஸ் இருக்கிறது,
போலீஸ் கைது செய்யப்படும். They will face them in the court
என்ற முறை இருக்க வேண்டும். ஆனால், நமது கட்சித் தொண்
டர்கள் என்ற முறையில் விட்டுவிட்டால், It would mean taking
the law in your own hands. சட்டம் பராமரிக்க ஒரு இயந்திரம்
இருக்கும்போது, எல்லா கட்சி ஊழியர்களும் அந்தச் சட்டப்
பராமரிப்பை தானே கையில் எடுக்கக்கூடாது, அதை
நிர்வகிக்கக்கூடாது, அதற்கு போலீஸ் இருக்கிறதென்று விட்டு
விட வேண்டுமென்று நான் அடிவைஸ் பண்ணுகிறேன்.

அதேபோல், Mass arrest of workers 3 போராட்
டங்களில் மட்டும் 12,000 தொழிலாளிகள் கைது செய்யப்பட்டு
இருக்கிறார்கள். அதையும் விட்டு விட வேண்டுமென்று சொல்ல
விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி விவசாயத் தோழர்களுக்கு பாதுகாப்புக்
கொடுக்கப்படும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் போன செஷ
னுக்கு முந்தைய செஷனில் இந்த அவையில் கூறினார். ஆனால்
அதற்கு நேர் மாறாக நடக்கிறது லேன்ட் லார்டு வீட்டில்
உட்கார்ந்து கொண்டு They are terrorising the peasants. அங்கே
டி. எஸ். பி. நாகப்பட்டினத்திலே அரிசனங்களைத் துன்புறுத்துதல்
பல கிராமங்களிலே நடக்கிறது. ஆளுங்கட்சிக் காரர்களுக்கு
நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இது பற்றி கவனிக்க வேண்டும்
என்று. ஏன் என்றால், இது மிவும் சீரியசாக இருக்கிறது.
“பாய்காட்” பண்ணுகிறார்கள். உ கொடுப்பதில்லை, பெர்னஸ்
கள் கொடுப்பதில்லை. ஒரு கிராமத்திலே நடப்பதை நான் கவனத்
திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதிலே பேச்சுவார்த்தை நட
கிறது சமரசம் செய்கிறார்கள். திட்டம் போடுகிறார்கள். The
same thing starts. இங்கேதான் போலீஸ் வருகிறது. அரிசனங்களை
நிலப் பிரபுக்கள் துன்புறுத்துகிறபோது அந்த கிராமத்திலே
இருக்கிற அரிசன மக்களுக்கு “பேர்ம்” பாதுகாப்புத்
தரவேண்டிய பொறுப்பு போலீசுக்கு இருக்கிறது.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1978 மார்ச் 16]

அதே போல கலப்புத் திருமணம். அரிசனப் பெண்ணை ஜாதி இந்து கல்யாணம் செய்கிறார். ஆனால் அந்தத் தெருவிலே உள்ளவர்கள் தினம் தினம் அவர்களை வெளியேற்றுவதற்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குத்துக் கூட நடந்திருக்கிறது, மேல் ஜாதியிலே இருக்கிறவர்கள் குத்துகிறார்கள். ஆனால். கேஸ் போடுவது அந்தப் பெண்ணின் கணவன் பேரிலே. கேஸ் தோற்று விட்டது. Police role is there.

இத்தகைய கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு சில கன்சஷன் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்பவர்களின் வாழ்க்கைக்கு உலை வைப்பதற்குப் பலர் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படிக்கலப்புத் திருமணம் செய்துக் கொண்ட அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு போலீசுக்கு இருக்கிறது. These are social obligations of the police. ஆனால் அவர்கள் அந்தப் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கிறார்கள். இன்னொரு யோசனை சொல்கிறேன். இதே மாதிரி தொழில் தகராறுகள்சண்டைச்சரவுகள் வருகிறபோது, முதலாளிகளுடையகேன்டனில் சாப்பிடக் கூடாது. They must not eat there.

அதே மாதிரி கிராமங்களில் தகராறுகள் வரும்போது அதை தீர்ப்பதற்காக வருகின்ற போலீசார்கள் நிலப் பிரபுக்கள் வீட்டிலே போய் உட்காரக்கூடாது. அதைத் திட்டவட்டமாக அரசாங்கம் தடுக்க வேண்டும். அப்படித் தடுக்காவிட்டால் நிச்சயமாக நியாயம் வழங்க முடியாது.

அடுத்தது, பெண்கள் சம்பந்தமாக மாதர் தூது கோஷ்டிக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அதாவது மாலை 6 மணிக்கு மேல் பெண்களை லாக்கப்பில் வைக்க மாட்டோம் என்று, நல்ல எண்ணம் அவருக்கிருக்கிறது, The question is how it is impelmented again.

ஆனால், அது எப்படி அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்றால், ஒரு ஸ்டேஷனிலே இல்லை என்றால் இன்னொரு ஸ்டேஷனில் இது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு டாக்டர் வீட்டில் சமையல்வேலைசெய்துவந்தவர்சாந்தாபாய். அந்த வீட்டில் தங்கச் சங்கிலி காணவில்லை என்று அவர் மீது வேப்பேரி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் புகார் கொடுக்கப்படுகிறது. வேப்பேரி போலீசார் அவரைக் கைது செய்து அழைத்துச் சென்றார்கள். அந்த போலீஸ் ஸ்டேஷனில் என்ன நடந்தது என்று அந்த அம்மையார் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுத்த மனுவில் இருந்து அந்த போர்னைஷ் மட்டும் படிக்கிறேன்.

1978 மார்ச் 16]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

“ 24—2—1978-ந் தேதி காலை 11-30 மணிக்கு ஒரு காவலர் என்னை வேப்பேரி காவல் நிலையத்திற்குக் கொண்டு போனான். அங்கு ஒரு காவலர் என்னைக் கேள்வி கேட்டார். நான் குற்றச் சாட்டை மறுத்துவிட்டேன். உடனே அந்தக் காவலர் என் கன்னைத் தில் பலதடவை அறைந்தான். என் கன்னங்கள் வங்கி சிவந்து விட்டன. அதற்குப் பிறகு லத்தியால் பலதரம் இடுப்பில் அடித்தான். அந்த இடத்தில் ரத்தம் கட்டி கருத்துப் போய் பல நாட்கள் வீங்கிப் போயிருந்தது. இரவில் லாக்கப்பில் வைத்தனர் மறுநாள் நான் இரகீதுடன் அடகுக்காரரிடம் அடகு வைத்த என் தங்கச் சங்கியைக்கொண்டுபோய் டாக்டரிடம் காட்டினார்கள். டாக்டர் அது தனது அல்ல என்றார். 24—2—1978 காலை 11.30 முதல் 25-ந்தேதி மாலை 7 மணி வரை வைத்தனர். மாதர் சங்கத் தலைவி மைதிலி சிவரா மன் வந்து வாதாடியபிறகு விடுதலை செய்தனர்”.

(பிற்பகல் 1-10)

குற்றம் செய்யாத ஒரு பெண்ணை இரவு முழுக்க லாக்கப்பில் வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஏன் ஒரு பெண்ணை ரிமாண்டில் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று போலீஸ் கான்ஸ்டபிளைக் கேட்டால், ‘ஒரு பெண்ணை இருக்கிறாள். 4 பெண்கள் இருக்கிறார்கள்’ என்று சொல்கிறார்.

6 மணிக்குமேல் பெண்ணைக்காவல் நிலையத்தில் வைக்கக்கூடாது என்று சீஃப் மினிஸ்டர் சொல்கிறார். ஹௌ வில் யூ ஸ்டாப் இட்? 6 மணிக்குமேல் ஒரு பெண்ணை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைக்கக்கூடாது என்று தெரிந்தும் அங்கே வைத்திருக்கிறார் என்றால் இது எவ்வளவு பெரிய இழிவான செயல் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் யோசிக்க வேண்டும்.

அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால் (1) பெண் குற்றவாளியாக இருந்தால் இம்மிடியட் பெயில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்; (2) இம்மிடியேட் ரிமாண்ட் செய்து, பகலிலே கைது செய்தால், பெண்கள் லாக்கப்புக்கு அனுப்பிவிட வேண்டும். அப்படி அனுப்பாமல் வைத்திருக்கக்கூடிய போலீஸ் அதிகாரியை உடனடியாக அரஸ்ட் செய்ய வேண்டும். அதற்குச் சட்டத்தில் இடமில்லை என்றால் இந்த மன்றத்திலே ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வாருங்கள்; நாங்கள் அனைவரும் அந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று, நிறைவேற்றித் தருகிறோம். (3) ஒவ்வொரு மெயின் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் உமன் போலீசும் ஒரு உமன் லாக்கப்பும் இருக்க வேண்டும்; தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ஒரு பெண்ணை வைக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் அந்த உமன் லாக்கப்பில் பெண் இருக்க வேண்டும்; உமன் போலீசும் அங்கே இருக்க வேண்டும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1978 மார்ச் 16]

அடுத்தபடியாக, கைது என்று சொல்லி, ரெக்கார்டு பண்ணாமல் நாட்கணக்கில் போலீஸ் கஸ்டடியில் வைப்பது சாதாரணமாக இருக்கிறது. அதில்தான் சித்திரவதை எல்லாம் நடக்கிறது. செய்தி தெரிந்தவுடனே போலீஸ் மேலதிகாரிக்குத்தகவல் கொடுத்தால், அவர் வருவது இவர்களுக்கு எப்படித் தெரியுமோ தெரியவில்லை, அவர் வருவதற்குள் ஸ்டேஷன் விட்டு ஸ்டேஷன் மாற்றியிருக்கிறார்கள் ; சில சமயங்களில் டிஸ்டிரிக்ட் விட்டு டிஸ்டிரிக்ட் கூட மாற்றிவிடுகிறார்கள் ; அவர் வந்து பார்த்துவிட்டு அப்படி ஒன்றும் இல்லையே என்று சொல்கிறார். எல்லாம் போலீஸ் காரர்கள் தானே, அவர்களுக்குள் அட்ஜஸ்ட் செய்துவிடுகிறார்கள்.

அந்த மாதிரி செய்தி வந்தால், உடனடியாக ஒரு தாசில்தார், அல்லது ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் அல்லது எம்.எல்.ஏ., அல்லது எம்.பி. போய் செக்கப் பண்ணுவதற்கு பவர் இருக்க வேண்டும். இப்போது ஃபஸ்ட்கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்குத்தான் அந்த பவர் இருக்கிறது. எம்.எல்.ஏ., எம்.பி. போன்றவர்களுக்கு அந்த பவர் இருந்தால் உடனடியாகப் போய் உள்ளே செக்கப் செய்ய வசதியாக இருக்கும் ; அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நடைபெறும் லஞ்ச ஊழல் மிகப் பயங்கரமானது. அதுபற்றிய செய்தியும் வந்திருக்கிறது. கேஸ் ரெஜிஸ்டர் பண்ண வேண்டுமென்றால் லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டும். மறு பார்ட்டி கூடுதல் லஞ்சம் கொடுத்தால் முதலில் கொடுத்தவரின் கேஸை ரெஜிஸ்டர் பண்ண மாட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு பயங்கரமான நிலை இருக்கிறது.

சிவகிரி போலீஸ் சரகத்தில் பிள்ளையார் என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டார். (குறுக்கீடு) அந்தப்பிள்ளையார் அல்ல ; அவர் ஒரு மனிதப் பிள்ளையார். 'ஐ விட்னஸ்'—அதைப் பார்த்த ஒருவர் ஐ விட்னஸ் ஸ்டேட்மென்ட் கொடுத்தார். அவருடைய ஸ்டேட்மென்டை போலீசார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. கேஸ் ரெஜிஸ்டர் செய்யவில்லை ; இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

சேலத்தில் இளம் புலவர் கேசவன் மனைவியை போலீசார் கடத்திச் சென்றுவிட்டார்கள். கம்பிளைன்ட் கொடுத்து 7 வருஷம் ஆகிவிட்டது. இன்னும் கேஸ் ரெஜிடர் செய்யவில்லை. அவர் மனைவியின் நிலை என்ன ஆச்சோ, யாருக்கும் தெரியாது. இந்தமாதிரியான நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். யார் காரணமானாலும் அவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் ; அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும்.

[1978 மார்ச் 16]

[திரு. ரா. உமநாத்]

ஊழல் விஷயத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, போலீஸ் அதிகாரிகளின் சொத்துக்களைக் கண்காணிக்க வேண்டும். பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகளின் 15 ஆண்டு சொத்துக் கணக்கைப்பற்றி ஒரு என்சூயரி வைக்க வேண்டும். 15 வருஷத்திற்கு முன்னால் அவருக்கு எவ்வளவு சொத்து இருந்தது, 15 வருஷத்திற்குப் பின்னால் எவ்வளவு சொத்து இருக்கிறது என்பதைக் கணக்குப் பார்த்து, அவருக்கு உரியதகுதிக்கு அப்போது இருக்கிற சொத்தின் மதிப்பு போதுமானதாக இருக்கிறதா அல்லது அதிகமாக இருக்கிறதா என்பதைக் கண்டறிந்து, அதற்கு என்சூயரி வைத்து, எப்படி அந்தச் சொத்து சேர்க்கப்பட்டது என்பதைக்கண்டறிந்து, அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அளவுக்கு மீறி சொத்து சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அண்ணா நகரில் போய்ப் பார்த்தால் 25 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட கட்டடங்கள் சாட்சி சொல்லும்.

போலீஸ் கஸ்டடியில் ஒருவர் செத்துவிட்டால், அதுபற்றி அரசாங்கம் என்சூயரி கண்டக்ட் பண்ணினால், ஆர்.டி.ஓ. என்சூயர் பண்ணுவதாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு யார் என்சூயர் பண்ணுவதாக இருந்தாலும் 'ஃபேர் என்சூயரி' இருக்க வேண்டும். ஜஸ்டிஸ் இஸ் டன் என்று சொன்னால் போதாது. நியாயம் வழங்கப்படாவிட்டாலும் நியாயம் வழங்கின மாதிரியாவது தோன்ற வேண்டும். அந்த என்சூயரி நடக்கிறபோது கன்சர்ன்ட் போலீஸ் ஆபீசர்ஸ்—எஸ்.பி. அல்லது டி.எஸ்.பி.—டெம்பரரி ட்ரான்ஸ்ஃபர் செய்யப்பட வேண்டும். இல்லை என்றால் உண்மையான சூழ்நிலை மறைக்கப்பட்டுவிடும். நம்முடைய கோவிந்த ராஜனை ஹான்ட் கஸ்டிங் போட்டு அழைத்துச் சென்றதாக கம்பினைன்ட் வந்தது. செக்ஷன் 307-ல் கேஸ் போட்டார்கள். என்சூயரி என்றார்கள். இவர் கொடுத்த கம்பினைன்டை தள்ளி விட்டார்கள். அவர்கள் போட்ட கேஸ் சரி என்றார்கள். இது 'பார்ஷியல்' தானே. ஆகவே, அதிகாரிகளை டெம்பரரியாக ட்ரான்ஸ்ஃபர் பண்ண வேண்டும். என்சூயரி எல்லாம் முடிந்த பின்னால் அவர்மீது குற்றம் இல்லை என்றால் அவரைப் பழைய இடத்திற்கே மீண்டும் போஸ்டிங்ஸ் கொடுக்கலாம். அவர்மீது குற்றம் இருக்கிறது என்று கண்டறிந்தால் அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுங்கள்.

அதேமாதிரி சீராளன் கொலை வழக்கு சம்பந்தமாக கேஸ் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது. கொலை செய்ததாகக் கூறப்படும் போலீஸ் அதிகாரியை இன்னும் கைது செய்யாமல் வைத்திருக்கிறார்கள். இதிலே ஏதோ புரொஜேர் குறுக்கே நிற்கிறது என்று முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே நாங்கள் திடுக்கிட்டோம். ஏன் கைது செய்யப்படவில்லை?

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1978 மார்ச் 16]

அப்படியானால் இரண்டு வகையான சிட்டிஷன்ஷிப்பா? பிரஜை கொலை செய்தால் கைது செய்ய வேண்டும். ஆனால் போலீஸ் அதிகாரி கொலை செய்தால் கைது செய்வதில்லை. இன்றைக்கும் அவர் கைது செய்யப்படவில்லை. இரண்டு க்ளாஸ் ஆஃப் சிட்டிஷன்ஷிப் இருக்கக்கூடாது. யாராக இருந்தாலும் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும், மற்றும் யாராக இருந்தாலும், 'ஹி இஸ் ஈக்வல் பிஃபேர் தி லா' என்ற அடிப்படையில் கைது செய்யவேண்டும். போலீஸ் அதிகாரி என்றால் அபவ் தி பார்லிமெண்ட் உறுப்பினரா, அபவ் தி அசெம்பிளி மெம்பரா? ஆகவே, யாராக இருந்தாலும் குற்றம் சாட்டப்படுமேயானால் கைது செய்து வழக்குத்தொடர வேண்டும்.

கேரளத்திலே இதே மாதிரி ஒரு கேஸிலே சம்பந்தப்பட்டவரை கைதுசெய்து கஸ்டடியிலே வைத்து இன்றைக்கு கோயம்புத்தூரிலே வழக்கு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே யாராக இருந்தாலும் கைது செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து போலீஸ் அதிகாரிகள், கிளர்ச்சிகள் என்று வரும் போது மிகத் தந்திரமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும்..... உயிர்க் கொலையைத் தவிர்க்கவேண்டும்.....(குறுக்கீடு)

திரு. வே. ரா. ரெய்நாமன் : தலைவரவர்களே, சட்டத்தில் எங்கேயும் வலத்து அசைய வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை.

திரு. ரா. உமாநாத் : அந்தச் சட்டம் நான் டார்த்தது இல்லை. ஏதோ புதுச் சட்டம் போல் இருக்கிறது. ஐ வில் வெரிஃபைட்

அடுத்து ஃபையரிங், லத்திச் சார்ஜ்போன்றவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும். போலீஸ் அதிகாரிகள் நினைத்தால் தவிர்க்க முடியும். அவர்கள் தந்திரமாகத் தவிர்க்க முடியும். அப்படித் தவிர்க்க முடியாத சந்தர்ப்பம் வருகிறபோது ஆனாக் கொல்லாமல் செய்யுங்கள் என்றுதான் தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேற்கு நாடுகளில் பீரங்கி வைத்திருக்கிறார்களாம். அது தண்ணீர் பீரங்கியாம். அந்தப் பீரங்கியிலிருந்து தண்ணீர் அடித்தால் அந்தத் தண்ணீர் முன் கூட்டம் நிற்க முடியாதாம். அது மாதிரி முறைகளைக் கையாண்டு தயவு செய்து ஆனாக் கொல்லாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று தான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆட்டோமெட்டிக் ஜூடிஷியல் என்கொயரி முறை வரவேண்டும். என்கே ஃபையரிங் மற்றும் எது நடந்தாலும் உடனே அரசாங்கத்தின் டிஸ்கிரிஷன் இல்லாமல் ஆட்டோமெட்டிக்காக என்கொயரிவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 16]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

அடுத்து, ரெய்டு சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை டைட்டன் பண்ண வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்களால் எப்படிச் செய்ய முடியும்? அவர்கள் வருமானம் போய்விடும் என்று பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் ரெய்டு செய்வதற்காகப் போனால் நேற்றுதானேகாசு வாங்கிக்கொண்டுபோனாய், இன்றைக்கு ரெய்டு பண்ண வந்துவிட்டாயா என்று கேட்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, வருமானம் போய்விடும் என்ற பயத்தில் அவர்களால் ரெய்டு செய்ய முடியவில்லை. 'ஹவ் கேன் தே டு இட்? ஆனால் மேலே இருந்து நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். அப்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிற சமயத்திலே அங்கே துறையூரிலே ஆண்களையும் பெண்களையும் கழுத்தில் கயிறு கட்டிப் பரொகிபிஷன் ரெய்டு என்ற பெயரில் தெருவிலே ஊர்வலமாக இழுத்து வருகிறார்கள். எப்படிச் செய்தால் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ஜனங்களைத் தூண்டிவிடமுடியுமோ அந்த அளவிற்கு ஜனங்களுக்கு அரசாங்கத்தின் மீது வெறுப்பு ஏற்படுகின்ற வகையில் இந்த மாதிரி காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் தயவுசெய்து இதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஜெயில் நெருக்கடி இருக்கிறது. ஜெயிலில் இன்றைக்கு நிறைய ப்ரஷர் இருக்கிறது. ஆகவே பெய்லபிள், நான் பெய்லபிள் என்று இருக்கிறது. இதில் பெய்லபிளைக் கொஞ்சம் இன்ஃரீஸ் பண்ணுங்கள். அப்போதுதான் இந்த இட நெருக்கடி குறையும்.

[பிற்பகல் 1-20]

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை]

ஆக்கபூர்வமான யோசனை சொல்கிறேன். நான்—பெய்லபிள் அஃபன்ஸ்ஸை, எதை எதை பெய்லபிளாக ஆக்கலாம் என்று கருதுகிறார்களோ அவற்றை பெய்லபிளாக ஆக்கினால் 'ப்ரஷர் ஆன் ஜெயில்ஸ்' குறையும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க ஒரு ரூலிங் கொடுக்கிறேன். அதைச் சொல்லிவிடுகிறேன். கனம் உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள்

*

*

*

*

என்று ஆரம்பித்ததிலிருந்து குழப்பம் உருவானது. அதிலிருந்து கடைசியரை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களின் வேண்டுகோள்வரை சொன்ன அத்தனையும் அத்தனை குறிப்புகளை

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கு இணங்க முற்பகல் 1-20—1-25இல் கிடைக்கக்கூடிய சொற்கள் அகற்றப் பெற்றன.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1978 மார்ச் 16]

யும் நடவடிக்கை குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன். திரு. சுப்பு கூறியதிலிருந்து கடைசியில் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வேண்டுகோள் வரை நீக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. மு. காணநிதி : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசியது நீக்கப் பட்டது என்று ஏடுகளில் வருமானால் நான் ஏதோ தவறாகப் பேசியதாக ஒரு எண்ணம் மற்றவர்களுக்கு ஏற்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதுவும் வரக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதிலிருந்து எதுவும் வரக்கூடாது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏதோ சொன்னார்கள், அதோடு நின்று விடும் என்று வரக்கூடாது.

திரு. துரை முத்துசாமி : * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எந்த நோக்கோடு தீர்ப்பு கொடுத்தேனோ அதற்கு மறுபடியும் உயிர் கொடுக்கிறீர்கள். தனியாக வந்து அவைத்தலைவர் அவர்களிடம் உங்கள் கட்சி முடிவை அல்லது உங்கள் வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கலாம், அதை எச்சரிக்கையாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். அவர் சொன்ன அத்தனையையும் நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : போலீஸ் வெல்ஃபேர் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். போலீஸ் ஒரு அடக்கு முறை இயந்திரம். அதிலுள்ள பெருவாரியானவர்கள் சாதாரண ஏழை மக்கள், நடுத்தர மக்கள், அவர்கள் வாயில்லாப் பூச்சி களாக இருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இல்லை என்றாலும் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். நான் இதுபற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மகேசுவரன் : என்.ஜி.ஓ.க்கள் பற்றி ஒரு அறிக்கை இங்கே தரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் பேச்சை நீட்டித்துக் கொண்டுபோனால் அந்த அறிக்கையைப் படிக்க முடியாத ஒரு நிலை ஏற்படலாம். please finish it quickly

திரு. ரா. உமாநாத் : அடுத்துவாராந்திரவிடுமுறை விடுமுறை நாளில் வேலை செய்தால் என்ன சம்பளம் தரப்படும்? சாதாரண மாக நினைப்பார்கள், இரண்டு மடங்கு சம்பளம் என்று. அது இல்லை. ஒரு நாள் சம்பளமாவது கொடுக்க வேண்டாமா? அதுவும் இல்லை. இரண்டு ரூபாய், ஜஸ்ட் ரூப்பீஸ். இரண்டு ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள்.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணக்கிணங்க
முற்பகல் 1-20 1-25 இல் சில சொற்கள் அகற்றப்பெற்றன.

1978 மார்ச் 16]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

அடுத்தபடியாக, லிட்டி பீடிங் அலவன்ஸ் ரூ. 1.05 கொடுக்கிறார்கள். ஜனதா மீலுக்கே ஒரு ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அடுத்த சாப்பாட்டுக்கு எங்கே போவது? லஞ்சம் வாங்காமல் என்ன செய்வான்? நியாயப்படுத்தவில்லை. அதற்கு வேறு இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். பாட்டா ரூ. 4. 20 நாட்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். பந்தோபஸ்து ட்யூட்டி 10 நாட்கள். ஆக, 30 நாட்களுக்கு ரூ. 120 கிடைக்கும் என்று நினைப்பார்கள். ஆனால் ரூ. 33 தான் கிடைக்கிறது. ஏனெனில் ஸீலிங் ரூ. 33. இதை வாங்க மூன்று மாதம் காத்திருக்க வேண்டும். இப்படியிருக்கிறபோது தொழில் சச்சரவு ட்யூட்டிக்குப் போகிறபோது ரூ. 33 என்று ஸீலிங் போட்டால்—முதலாளியிடம் சாப்பிடாமல் என்ன செய்வான்? சாப்பிட்ட சாப்பாட்டுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டாமா? ஆகவே, உதைக்கிறான். இந்நிலையை மாற்ற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

அதே மாதிரி பந்தோபஸ்து ட்யூட்டிக்குப் போகும்போது அவர்கள் எந்த லாண்ட்லார்டாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களிடம் இவர்களுக்கு உரிய படியை ஃபுல்லாக வசூல் செய்துவிட வேண்டும். 'தினமலர்' நிறுவனத்தில் இரண்டு மாதம் ஸ்டிரைக் நடந்தது, ஒரு நயா பைசா கூட அவர்களிடமிருந்து வாங்கவில்லை. அப்படியிருக்கக்கூடாது. யாராக இருந்தாலும் வசூல் செய்து விட வேண்டும்.

அடுத்தது கவாத்து விஷயம். ஆர்டர் நம்பர் 455/53, தேதி 21-1-1953, 51/53 என்ற ஆர்டரில், 40 வயதுக்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு வீக்லி கவாத்து வாங்கக் கூடாது என்றிருக்கிறது. ஆனால் இதையும் மீறி சில இடங்களில் கவாத்து வாங்கப்படுகிறது. கவாத்துக்கு வர மறுத்தால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. இதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்தது, வொர்க் லோடு. சராசரி 18 மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். இதற்குத் தனியாக ஊதியம் கிடையாது. சில சந்தர்ப்பங்களில் 20 நாட்கள் பந்தோபஸ்து ட்யூட்டியாகப் போகிறார்கள். பத்து நாட்கள் தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சி, விவசாயக் கிளர்ச்சி என்று அனுப்பப்படுகிறார்கள். இப்படி வேலை நேரம் இருந்தால், இவர்கள் எங்கே திருடனைப்போய் பிடிப்பார்கள்?

திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிபுத்தன் : ஒரு கிறி இன்ஸ்பர்மேஷன் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : இன்ஸ்பர்மேஷனா, அதற்கு நான் இப்போது ஈல்ட் செய்ய முடியாது. மற்ற நேரங்கள் என்றால் உட்கார்ந்துவிடுவேன். இப்போது எனக்கு நேரமில்லை.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1978 மார்ச் 16]

அடுத்து, போலீஸ்காரர்களுக்கு டிரஸ், ஷூஸ், பெல்ட், பட்டன்ஸ், தொப்பி இவைகளை வாங்குவதற்கு அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகிறது என்று நினைக்கிறீர்கள்? 60 ரூபாய். அதுவும் எவ்வளவு காலத்திற்கு என்று கேட்கிறீர்களா? 2 வருஷத்திற்கு 60 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இப்போது நிலைமை என்ன? ஷூஸ்-க்கு 40 ரூபாய், பெல்ட்-க்கு 30 ரூபாய், தொப்பிக்கு 30 ரூபாய்; இதற்கு மட்டுமே 100 ரூபாய் ஆகிறது. இப்படி இருந்தால் அவன் லஞ்சம் வாங்காமல் என்ன செய்வான்? அதற்காக நான் அதை நியாயப் படுத்தவில்லை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் விரைவில் முடித்துக் கொண்டால் நல்லது. இல்லையென்றால் பாதியில் மணியடித்து நிறுத்தவேண்டியிருக்கும். அப்படியில்லாமல் சீக்கிரமாக முடித்துக் கொண்டால் நல்லது. காரணம் அவை முன்னவர் அவர்கள் ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கும் நேரம் வேண்டும்.

திரு. ரா. உமாநாத் : சீக்கிரமாக முடித்துக்கொள்கிறேன். போலீஸ்காரனுக்கு இந்த நிலைமையிருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் போலீஸ் நாயையும் அவன் பார்க்கிறான். அதற்குக் கொடுக்கப்படும் தீனியையும் பார்க்கிறான். இவன் கோவிலுக்குப் போனால் என்ன வேண்டிக்கொள்வான்? தனக்கு ப்ரமோஷன் வேண்டும் என்று கேட்கமாட்டான், அடுத்த ஜன்மத்தில் போலீஸ் நாயாகப் பிறக்க வரம் வேண்டும் என்றுதான் வேண்டிக்கொள்வான்.

அடுத்து இவர்களுடைய வீட்டுவசதியை எடுத்துக்கொண்டால், 1955-56-ல் 80 சதவிகிதம் டார்ஜெட் போட்டிருந்தார்கள். 1976-77-ல் 60 சதவிகிதம் என்றிருக்கிறது. 22 வருஷங்களுக்குப் பிறகு என்ன நிலைமை என்றால், 60 சதவிகிதம் டார்ஜெட். அதுவும் வீடுகள் எப்படியிருக்கின்றன? போலீஸ் லைன் ஹட் என்கின்ற நிலைமைதான். மறுபடியும் இவன் கோவிலுக்குப் போகிறான் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அங்கே போய் என்ன வேண்டிக்கொள்வான்? அடுத்த ஜென்மத்தில் நான் ஒரு பிச்சைக்காரனாகப் பிறக்கக்கூடாது என்றுதான் வேண்டிக்கொள்வான். ஏனென்றால் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லங்கள் ஆவ்வளவு நல்லதாக இருக்கின்றன. மான்னைஸ் ஸைட்போலீஸ் லைனில் குடிதண்ணீர் வசதியில்லை. அங்குள்ளவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நான்கு வருடங்களாகக் குடிதண்ணீர் வசதியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

விவாதமும், வாக்குமூலமும்

1978 மார்ச் 16]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

போலீஸ் ஆர்டர்லீஸ் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் செய்யக் கூடிய வேலை என்ன தெரியுமா? பூட் பாலிஷ் போடுவது, சமையல் செய்வது, துணி துவைப்பது, மாடுகளைக் கவனிப்பது, பால் விற்பனை செய்வது, வரட்டி விற்பது, மேலதிகாரிக்கு மஸாஜ் போடுவது—மெட்ராஸில் ஒரு டி.ஐ.ஜி.-க்கு 12 ஆர்டர்லீஸ் இருக்கிறார்களாம். இவருக்கு மஸாஜ் போடுவது ஆர்டர்லீஸுடைய வேலை. இப்படி வேலை வாங்கிக்கொண்டிருந்தால், இவர்களிடம் அதிகாரிகளுக்கு எப்படி மரியாதை இருக்கும்? ஆகவேதான் இப்படிப்பட்ட அவலநிலை போவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த நிலை இருக்கும் வரை லஞ்சம் இருந்து கொண்டே இருக்கும். தங்கள் வருமானம் போதவில்லை என்று வரும்போது, லஞ்சம் வாங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது மட்டுமல்ல, சாராய வியாபாரத்திற்குத் துணை போகின்ற நிலை, சாராய விற்பனை இவற்றுக்கெல்லாம் போக வேண்டியிருக்கிறது. இதெல்லாம் கண்ணீர் விடும்படியான அளவில் செய்திகள் இருக்கின்றன. இவர்களுடைய குடும்ப வறுமை காரணமாக ஆவடியில் உள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்—எங்களுடைய செலவுக்காக குடும்பத்திலுள்ளவர்கள் சமூக விரோத செயல்களில் எங்கள் குடும்பம் இறங்கவேண்டி வருகிறது என்று தெரிவிக்கிறார்கள். இது மிகவும் சீரியஸான விஷயம். இதை யெல்லாம் மிகவும் ஸீரியஸாக கவனித்து இந்தத் துறையில் ஒரு பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தங்களுக்கு மிகவும் நன்றி.

திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிபுத்தன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் காவல்துறை பற்றி நிறைய விஷயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கட்சி ஆட்சி செய்யும் மேற்கு வங்காளத்தில் நிலைமை என்ன; என்ன நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்கிற விபரம் தெரியவில்லை. அதையும் தெரிவித்தால் நல்லது.

திரு. துரை முத்துசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், நான் கடைசியில் என் கட்சியின் சார்பில் சொன்னதையும் சேர்த்து தாங்கள் சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடுவதற்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறீர்கள். நான் சொன்னதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? என் கட்சியின் சார்பில் கருத்தைச் சொன்னேன். அதை ஏன் நீக்கவேண்டும்? எதற்காக அதை எடுக்கவேண்டும்? அதில் என்ன தவறு இருக்கிறது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தாங்கள் சொன்னது மட்டும் இடம் பெறுமானால், நான் தீர்ப்பு அளிப்பது எகற்காக, என்ன விவரம் என்ற கேள்விகள் எல்லாம் வரும். பின்னால் அந்தப்

[1978 மார்ச் 16]

பிரச்சனை எல்லாம் மீண்டும் வரக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே இதை இன்னும் பெரிதுபடுத்தாமல் இதன் மீது ஒழுங்கு பிரச்சனை எதுவும் எழுப்பவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 1-30)

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. க. சுப்பு : ஷா கமிஷன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுப்பு, தயவுசெய்து உட்காருங்கள். மாண்புமிகு பேரவையின் முன்னவர் அவர்கள் விதி 82-ன் கீழ் ஒரு அறிக்கை அளிப்பார்கள்.....

(திரு. துரை முத்துசாமி எழுந்திருந்தார்).

(திரு. க. சுப்பு எழுந்திருந்தார்) (கூச்சல் குழப்பம்)
(மற்றும் சில உறுப்பினர்களும் எழுந்து நின்றார்கள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து எல்லோரும் உட்காருங்கள். இது சபையின் மரபுக்கு உகந்ததாக இல்லை.

திரு. க. சுப்பு : 'வெளியே வா'.

(மீண்டும் கூச்சல் குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து உட்காருங்கள். பேரவைத் தலைவர் அனுமதி இல்லாமல், எழுந்து யாரும் பேசக் கூடாது; நேருக்கு நேராக உறுப்பினர்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் பேசிக்கொண்டு, 'வெளியே வா' என்றெல்லாம் கூச்சல் போடுவது நல்லதல்ல; இப்படியெல்லாம் அவையிலே நடந்துகொண்டால், அவையை எப்படி நடத்திச் செல்வது? தயவுசெய்து சுப்பு அவர்கள், 'வெளியே வா' என்று சொன்னதைத் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.